

DAŠA PODRŽAJ ■ PETER PODLUNŠEK ■ ŠPELA KINK BRAVNIČAR ■ MATIC ZORMAN

PLAYBOY

PLAYBOY

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

Julij 2016
5,99 €

RAJSKA PTICA

DAŠA PODRŽAJ

► INTERVJU

DVOJNO ŽIVLJENJE
PÉTRA
PODLUNŠKA

»KLJUB CENTRALIZACIJI
SLOVENIJE NE GREM
IZ PREKMURJA!«

DALMATINSKA
KULINARIČNA
NEBESA

ŠPELA KINK
BRAVNIČAR

PRED MOŽEVIM
OBJEKTIVOM

► 22V

MATIC
ZORMAN

»BEGUNSKA KRIZA
POSTAVILA SLOVENIJO
NA FOTOZEMLJEVID«

NAJBOLJŠA OČALA IZ LESA
NA SVETU – SLOVENSKA!
WOOD STOCK

SANJE ALI RESNIČNOST
OPEL GT

VSE O SUPANJU

MUSTANG:
AMERIŠKE SANJE

OSEBNA TRENERKA
HANA VERDEV

DIGITALNI ZMENKI
O ZAPELJEVANJU
PO SVETU

www.playboy.si

RENAULT
Passion for life

Novi Renault MEGANE

Prebudi svojo strast.

Edinstvena izkušnja v vožnji, ustvarjena skozi tehnološko dovršenost in odločni dizajn.

Poraba pri mešanem ciklu 3,7–6,3 l/100 km. Emisije CO₂ 95–142 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6b. Emisija NO_x: 0,0074–0,0452 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00002–1,09 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,01–19,12. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

Renault priporoča **elf**

     renault.si

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
Izvršna urednica: **Tina Torelli**
Art direktor: **Gojko Zrimšek**
Likovni in tehnični urednici: **Živa Teržlav, Mateja Zega Perko**
Urednik fotografije: **Saša Kapetanovič**
Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec, Simon Kjostar**

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci: Mišo Alkalaj, Nika Arsovski, Esad Babačić, Branko Božič, Andrej Bučar, Dejan Burja, Noah Chamey, Tina Čurk, Jasmina Dvoršek, Igor Fabjan, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Špela Jambrek, Jakica Jesih, Primož Jurman, Brane Kastelic, Gaber Keržnik, Urška Košir, Hermina Kovačič, Špela Kožar, Goran Krstič, Danaja Lorenčič, Dušan Lukič, Dijana Matković, Max Modic, Bojan Levič, Jaka Lucu, Gregor Pavšič, Stjepan Pervan, Sebastijan Plevnjak, Lora Power, Petra Rozman, Vasja Semalič, David Stropnik, Tina Torelli, Zvone Šeruga, Erik Šifrer, Nataša Zaja, Gregor Zalakar, Marjan Žiberna

Fotografi: Andraž Blaznik, Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Matej Grošelj, Saša Kapetanovič, Helena Kermelj, Urška Košir, Ivana Krešič, Marko Očepsek, Aleš Pavletič, Uroš Podlogar, Primož Predalič, Črt Slavec, Boštjan Vidraz

Izdaja: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drož**
Uredniška direktorica: **Meta Kač**
Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
Svetovalka uprave za oglasno trženje: **Gordana Lapadatič**

Oglasno trženje:
ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 731, faks: 3000 715, trženje revije: **Uroš Jakopič**, 01/3000 770; urosjakopici@adriamedia.si
trženje spletnih strani: **Nina Pranjič**, 01/300 06 35; nina.pranji@adriamedia.si

Naročniška služba:
Informacije o naročinah: 01/3000 789; 01/3000 762
Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/narocnine@adriamedia.si>

Naročanje starejših izvodov: 01 3000 789;
Pri naročanju starejših izvodov revij poštnina ni vključena v ceno.

Uredništvo:
Playboy, Bleiweisova c. 30, 5. nadstropje, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713, e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY
Scott Flanders – Chief Executive Officer
David Israel – Chief Operating Officer
Jimmy Jellinek – Editorial Director
Mac Lewis – Art Director
Rebecca Black – Photo Director

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
Mike Violano – SVP/Content Rights & Licensing
Mary Nastos – Publishing Services Manager
Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2016 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2016 PLAYBOY, as to material published in the April 2016, May 2016, June 2016; U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 9,5 %.

Naklada: 5.800 izvodov

ISSN: 1580-6294

Fotografija na naslovnici: **Aleš Bravničar**

ADRIA MEDIA
LJUBLJANA

Razkošje čutnosti

Domišljam si, da z vsako številko Playboyem razburkamo čute in da koga nemara celo pripravimo h kakšni telesni aktivnosti. Katera je najblagodejnejša tudi za duha, zagotovo veste. Če nimate samodiscipline ali znanja oziroma obojega, si za to, da bo telo prožno in dobro vzdrževano, najemite osebno trenerko ali trenerja. Da bo telo regenerirano od vsakodnevnih tlake, spočito in dobro nahanjeno z odlično hrano, skočite v Dalmacijo in tam nikar ne zaobidite raja na Palmizani, ki je le streljaj od mesta Hvar. Naj še enkrat poudarim, to vse je pogoj, da se res lahko predate aktivnosti čutenja druge(ga) in seveda samega sebe. Kajti čutnost je tista, ki nas dela žive. Da se nas kaj dotakne v notranjosti in da se znamo dotakniti. Za to moramo biti počasni, kakor je, če prav spominim, v eni od svojih pesmi zapisal Yeats, kajti če si prehitel, ti uide to, kar je počasno. Za okušanje neizmernih darov življenja torej ne smemo hiteti.

To se morda sliši zastarelo za sedanjí podivjani čas, toda v resnici je prav nasprotno. Podivjanost se za človeka preprosto ne spodobi. Vsem nam zato želimo poletje, polno čutnosti, okušanja narave, drugih in sebe.

Scott Flanders

Nika Arsovski

Jakica Jesih

Anja Kontrec

Tina Torelli

Aleš Bravničar & Daša Podržaj

Gregor Pavšič in Peter Podlunšek

Uživajte poletje!

Potujete v tujino?

Sklenite zavarovanje Tujina.

Zdravstveno zavarovanje Tujina vam z medicinsko asistenco zagotavlja dodatno varnost v primeru zdravstvenih težav ter krije morebitne stroške zdravstvenih storitev v tujini. Če v tujino potujete večkrat letno, sklenite letno zavarovanje Tujina Multitrip* – sklenete enkrat in velja celo leto, tudi za vso družino. Poleg tega dobite še DARILO.

* Vključite se v program Varuh zdravja in prejeli boste 10-odstotni popust.

tujina
www.vzajemna.si

Izberite Zanzi.

Naravno, učinkovito in varno pršilo na osnovi eteričnih olj. Zanzi ne masti, ne pušča madežev in se hitro vpije v kožo. Ne vsebuje za otroke škodljivih snovi, kot so alkohol, DEET, umetnih barvil in arom. Tvori zaščitni biofilm na koži in jo tako varuje pred piki insektov. Varni pred insekti se boste lahko podali na prijeten sprehod, se zabavali na igrišču in uživali na dopustu. Na voljo v vseh lekarnah in specializiranih trgovinah.

www.sanofarm.si

FITOBIMBI

BioGaia za brezskrbne počitnice

BioGaia probiotične žvečljive tablete so obvezen sestavni del vsake potovalne lekarne. Vsebujejo probiotično bakterijo *Lactobacillus reuteri* Protectis, ki pomaga ohranjati zdravo ravnovesje v črevesni mikrobioti in na ta način preprečuje razmnoževanje škodljivih mikroorganizmov. BioGaia žvečljive tablete ne vsebujejo alergenov in so primerne za otroke, starejše od 3 let, in odrasle.

www.biogaia.com

BioGaia

Nič več slabosti na potovanjih

Ingver v prehranskem dopolnilu Antimetil zmanjša občutek nelagodja, ki spremlja slabost in bruhanje med potovanjem. Ena obložena tableta vsebuje 50 mg standardiziranega suhega izvlečka ingverja, kar ustreza 500 mg ingverja v prahu. Antimetil dokazano učinkovito skrbi za lahkotnost vašega želodca na potovanjih ter prispeva k normalnemu delovanju prebavnega trakta. Primeren je tudi za otroke od 3. leta starosti naprej, nosečnice od 1. meseca nosečnosti dalje in doječe matere. Antimetil v vsako potovalno lekarno!

www.antimetil.si

Antimetil

Vroče dneve izkoristite za osvežitev, uživanje in zabavo. Pri tem ne pozabite na Vzajemnino zavarovanje Tujina za varen in brezskrben oddih.

King Caramel Adventure

Tako kot pravi pustolovci tudi Ledo nikoli ne počiva! Zaradi neprestane želje po novem in privlačnem je nastal King Caramel Adventure, prvi v zbirki kraljevskih sladoledov, ki ponuja nepremagljivo kombinacijo slanega in sladkega!

Kot nalašč za tiste, ki se ne bojijo izzivov. Ta sladoled vas bo navdušil s svojim butterscotch okusom, v katerem se prepletata slana karamela in trojni preliv iz mehke bele čokolade, slane karamela in bele čokolade z mandljevim koščki.

Ne oklevajte, poskusite in zakoračite v svet pustolovščine!

Ajvar Droga in namaz s papriko

Ni ga pravega piknika brez pravega ajvarja. V Drogi že desetletja negujemo in razvijamo pripravo najboljših vloženi dobrot in priloge. Ajvar Droga pripravimo iz svežih paprik in začimb, zato ga odlikujeta svežina in polnost okusa. Tisti, ki cenite žlahtnost pikantne paprike in njihovo spodbujanje teka, boste zagotovo navdušeni nad rahlo pekočim ajvarjem Droga. Poskusite tudi izjemen namaz s papriko Droga, ki vas bo očaral s svojo lahkotnostjo in polnostjo okusa.

www.drogagourmet.si

Jana vitamin. To, kar te premakne

Proizvodi Jana vitamin se odlikujejo z izvrstno sestavo – na bazi vode Jana v kombinaciji z naravnimi aromami, nizkim deležem soka ter manjšo vsebnostjo sladkorja imajo le 14 kilokalorij na 100 ml.

Jana vitamin activity, z okusom jabolko&malina, vsebuje skupino B-vitaminov, ki vključuje vitamine B3, B5 in B6, ter magnezij.

Jana vitamin immuno, z okusom limone, vsebuje vitamine B6 in B12, vitamin C in cink, ki vsi po vrsti pripomorejo k normalnemu ohranjanju funkcij imunskega sistema.

Za resnično življenje potrebujemo resnične prednosti, ki nam jih daje Jana vitamin.

Zobne ščetke Jordan Ultimate YOU – eksplozija barv v vaši kopalnici

Z novimi zobnimi ščetkami Jordan Ultimate YOU ni več razloga, da med ščetkanjem zob ne bi bili dobre volje. Zaradi pestrih barv ščetk rutinsko opravo ne more biti več dolgočasno, z majhno aktivno glavo z nežnimi ščetinami in ergonomskim držalom pa boste zobe še temeljito očistili. Navdušeni boste vsi, ki so vam pri srcu uporabni in oblikovno dovršeni izdelki.

- 006 TOP TVITI
- 008 SANJSKO DEKLE: ŠPELA KINK
BRAVNIČAR
- 012 MAGNET
- 032 GLASBA
- 034 FILM
- 036 RAJSKA PTICA: DAŠA PODRŽAJ
- 048 VELIKI INTERVJU: PETER PODLUN-
ŠEK, PODJETNIK IN PILOT
- 056 SANJE ALI RESNIČNOST: OPEL GT
- 062 WOODSTOCK: NAJBOLJŠA
OČALA IZ LESA
- 066 ŠIRIMO OBZORJA: DIGITALNI
ZMENKI

076

048

Rajska Palmižana

Botanik prof. Meneghello je leta 1906 v svoji družinski počitniški vili, v dvajsetih letih 19. stoletja zgrajeni na otočku Svetega Klementa, odprl penzion daleč od civilizacijskih in turističnih tokov. V svojem prospektu je takrat jasno opredelil, za kakšne goste se je odločil: »Za vse tiste, ki potrebujejo mir, ki želijo na svojem počitku uživati v soncu, svetlobi, zraku, vodi in aromatičnem vonju pinj popolnoma sproščeno in v vsakem pogledu z vsem preskrbljeni.« Tako je na Palmižani še danes. Vas zanima?

062

Dvojno življenje Petra Podlunška

Naš tokratni sogovornik je izjemen človek: izjemno produktiven in z izjemno voljo do življenja. Najboljši slovenski akrobatski pilot je letos prvič del elitne skupine 14 pilotov svetovnega prvenstva Red Bull Air Race. Doma v Prekmurju vodi visokotehnoško podjetje za proizvodnjo medicinske opreme in reševalnih vozil ter se kljub centralizaciji Slovenije nikakor ne namerava preseliti izza obronkov Mure. Kaj je novinarju Gregorju Pavšiču zaupal v velikem intervjuju, preberite na straneh 48–56.

120

- 072 OSEBNA TRENERKA HANA VERDEV
- 076 DVOJNA SKUŠNJAVA: ANNA IN
LISA HEYSE
- 088 22V: MATIC ZORMAN
- 094 MALA ŠOLA GLAMUR FOTOGRAFI-
JE: Z BRAVNIČARJEM V MIAMIJU
- 102 AMERIŠKE SANJE: FORD MUSTANG
- 106 SUP: VESELO NA DESKO IN VESLO
V ROKO!
- 114 DARIA CYBULSKA: PRVINSKI
NAGON
- 120 PALMIŽANA: OPOJNA NEBESA
- 128 ABARTH: V ZNAMENJU
ŠKORPIJONA
- 132 PLAYBOYEVA ZABAVA

094

Odstranite dioptrijo
popolnoma varno in neboleče.
Za vedno!

Akcija traje do 30. junija 2016.

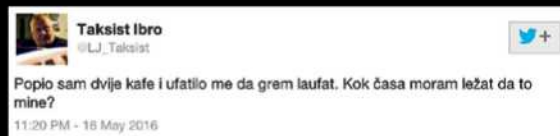
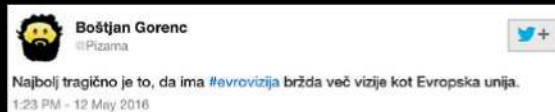
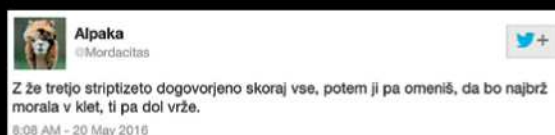
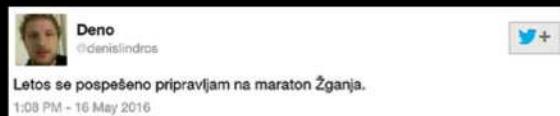
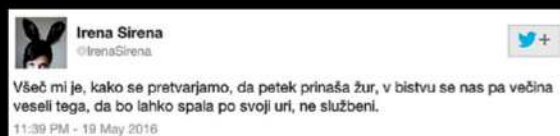
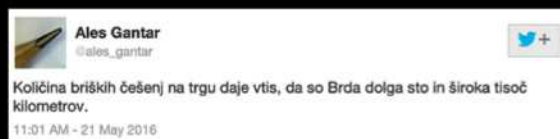
- **ZAGREB** Heinzelova 39 / Tel: +385 1 777 5656 / Fax +385 1 777 5600
- **SPLIT** Borisa Papandopula 8b / Tel: +385 21 783 050 / Fax: +385 21 783 068
- **SARAJEVO** Dr. Mustafe Pintola 23 / Tel: +387 33 762 772 / Fax: +387 33 762 771
- **BANJA LUKA** Bulevar Desanke Maksimović 12 / Tel: +387 51 439 592 / Fax: +387 51 439 588

#Playboyev izbor

V Playboyu sledimo najboljšim tvitom po absolutno subjektivem urniškem izboru. Da pa bi subjektivnost še povečali, vabimo vas, bralci in bralke, da nam namignete, kateri sveže pečeni tvit si po vašem mnenju zasluži objavo v tej rubriki. To nam sporočite na

e-naslov: playboy@adriamedia.si. Ima pa, seveda, tudi slovenski Playboy svoj twitterski naslov – smelo nam sledite na: twitter.com/playboysi.

SCRAMBLER DUCATI

NOVI DUCATI SCRAMBLER

(f) (i) (t) (v)
scramblerducati.com

SIXTY2

ICON

CLASSIC

FULL THROTTLE

URBAN ENDURO

FLAT TRACK PRO

ŠPELA KINK BRAVNIČAR

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR TEKST DARJO HRIB

■ Ko živiš ob boku Playbojevega fotografa, ti ženska lepota, ujeta v fotografske trenutke, verjetno postane druga narava. Za Špelo Kink Bravničar, ponosno mamo dveh otrok, diplomantko, potovalno agentko in ženo Aleša Bravničarja, ki je v tej rubriki ljubiteljem ženske lepote predstavil že na desetine slovenskih deklet, med njimi tudi mnoge estradnice, je bilo potem le še vprašanje časa, da takšen utrinek postane tudi družinski podvig. Zgodilo se je na Baliu, v objemu tropskih lepot, tam, kjer se Bravničarjevi počutijo že kot doma.

PB: Pravijo, da vsake oči lepo to vidijo drugače – kaj po tvojem mnenju naredi žensko lepo?

ŠKB: Žensko naredi lepo predvsem zadovoljstvo, ki sije iz nje. Menim, da tistega pregovornega faktorja X pri lepoti ni. Gre za skupen posameznih, močno prevladujočih dejavnikov – naj bo to njena karizma, njena energija, njen sij, njena pristnost, ki prevzame, pa tudi njena naravna lepota in razgledanost.

PB: Se je prek tvojega stika z moževim fotografskim delom pri Playboyu spreminjala tudi tvoja miselnost o goloti? Kako razumeš žensko goloto kot del medijske vsebine?

ŠKB: Moja miselnost se je glede golote vsekakor formirala tudi prek Aleševega vsakdanjega stika z njo in ljubezni, ki jo čuti in daje v

svoje projekte. Golota, tudi kot del medijske vsebine, je nekaj popolno naravnega in normalnega. Je del nas, naših življenj. Če so ob tem prisotni še umetnost, estetika in profesionalno delo, je končni izdelek nekaj čudovitega. Sem pa pri obravnavi ženske golote zelo kritična do neestetskosti, vulgarnosti in tretjerazrednosti.

PB: Sta se z Alešem dobro zabavala, ko sta snemala te fotografije?

ŠKB: Ne vem, ali je zabavala prava beseda. [smeh] Fotografiranje sem vzela zelo resno in vsak, ki pozna Aleša po njegovi profesionalni plati, ve, da z njim ni heca. Ko hoče dobro fotografijo, gre do konca. Zabava se začne, ko je delo opravljeno. Želela sem, da naredi lepe fotografije. Za Playboy. Za naju. Za spomin na Bali.

PB: S trenutnim delom si zelo blizu potovanj. Kateri kotichek te je najbolj očaral?

ŠKB: Očaralo me je že veliko koticchkov sveta, na primer Butan, Indija, Madagaskar, Šrilanka, Maldivi, Tahiti, Indonezija, Ukrajina. Od bližnjih krajev mi je zelo ljub Santorini ali pa Lovište – pozabljena ribiška vasica na Pelješcu. Ljuba mi je tudi Istra, tam imam mnogo spominov na otroštvo. Svet je čudovit in zato je vsaka destinacija po svoje lepa. Še lepša pa je, če tam tudi začutiš naravo in ljudi, njihovo kulturo, običaje in kulinariko.

ASISTENT FOTOGRAFA: Andi Aziz, STILIRANJE: Inja Savski. Sončna očala Aldo, bodi in hlačke last fotografa. Za gostoljubje in prijazen sprejem se zahvaljujemo Andreju iz Zala Vile Bali (www.thezalavillabali.com). Letalske karte je omogočilo podjetje Avioborza (www.avioborza.si). Zahvala kozmetičnemu studiu DERMAL (dermal.si).

PRIVLAČNOST JI PRISTOJI

ALLIE X

→ »Nisem velika poznavalka Carla Junga, a se čutim blizu njegovemu pojmovanju Sence kot nezavednega. Senca je lahko človekov sovražnik ali prijatelj. Odvisno od tega, kako jo človek razume. Senca nas dela cele. Cele nas delajo lastnosti, ki jih preziramo pri sebi in drugih. Ni dneva brez noči in vsi, prav vsi, imamo svojo senčno plat. Ta stalno spreminja svojo obliko, nikoli pa popolnoma ne izgine. Ne sme. X v mojem imenu zato stoji za vse življenjske spremenljivke. V življenju imamo vsi kakšen X. Moja glasba pripoveduje o poti iskanja smisla celovitosti. Celovitost ne pomeni popolnosti. Biti zmeden je del celovitosti.«

»Osvobajajoče je, ko ugotoviš, da so temne misli naraven del nas. Brez njih ne bi bili celi.« – Allie X

**ALLIE X JE
NEDAVNO
IZDALA
ALBUM
COLLIXTION II.**

Nataša Naneva

■ Če še niste slišali za **Natašo Nanevo**, ste zadnjih nekaj let verjetno živeli v jami. Kako bi namreč sicer lahko spregledali **vsestransko** in **energično učiteljico zumba**, ki je znana po tem, da zna zamigati sleherni bok, ko se ta znajde v njeni bližini? Poleg njenih učnih ur v kranjskem Planetu Tuš in športnem društvu TrimAs v Žireh ste lepoto Natašo lahko uzrli tudi na televiziji; imela je glavne vloge v številnih oglasnih sporočilih in krasila prenekatero kampanjo, nazadnje pa ste lahko tudi zagrizli vanjo na novi embalaži Žitovega zlatega prepečenca. Poleg vsega tega je bila tudi druga spremljevalka in miss fotogeničnosti na tekmovanju za Miss Universe 2011. Eden Natašinih najpomembnejših življenjskih uspehov je kakopak povezan z našo revijo. Nataša je namreč krasila februarско naslovnico Playboya, ki sta jo z Alešem Bravničarjem posnela v Makedoniji in Grčiji med delavnico Shoot the Centerfold, in nas s fotografijami tako očarala (če si še niste ogledali njenega piktoriala, ki ga je objavilo šest edicij po vsem svetu, to brž storite na naši spletni strani www.playboy.si), da smo ji namenili še eno naslovnico – na kioskih, bencinskih črpalkah in drugih prodajnih mestih po vsej Sloveniji ste jo v Evinem kostimu opazili na čelu bogate zbirateljske posebne izdaje Playbojevih sanjskih deklet, ujetih v objektiv našega Aleša Bravničarja.

Nataša pa s svojim makedonskim šarmom ni prepričala zgolj moškega dela populacije, za sodelovanje z njo se je odločila tudi priznana slovenska oblikovalka nakita Katja Koselj, pri Optiki Art iz Kranja so poskrbeli, da kot njihov obraz za oster vid nosi najnovejša trendna očala in da je vsak dan pri svojih športnih aktivnostih kot iz škatlice, redno skrbi Sporty Chic EU z linijo oblačil Bia Brazil.

Za bujnimi Natašinih kodri pa se skriva tudi poslovna žilica. To so kaj kmalu odkrili v Tušu, kjer uči zumba dvakrat na teden, ter Nataši ponudili mesto poslovođje v novi restavraciji Planeta Tuš Kranj, kjer jo med malico lahko tudi obiščete. Pa dober tek vam želimo! (P. B.)

Deset francoskih mest
bo med 10. junijem in 10. julijem 2016
gostilo 24 evropskih reprezentanc
z enim samim ciljem -
postati evropski prvak v nogometu.

Spremljajte UEFA EURO 2016 na Televiziji Slovenija | Valu 202 | www.rtv slo.si/euro2016

Hvalnica pitju po pameti

■ O tem, da je pri druženju z alkoholom še kako pomembno biti razumen, nas danes učijo že televizijski oglasi. In pitje po pameti je končno le postalo del našega vsakdana. No, vsaj upamo. Zdaj vedno več gostov posega po koktajlih ali mešanicah, ki imajo nekoliko manjše odmerke alkohola, kar opažajo tudi barmani po svetovnih metropolah. »Moja zaloga šerija zdaj zelo hitro skopni,« potrdi Tristan Willey, natakar iz bara v New Yorku. Šeri in druga utrjena vina imajo relativno nizek odstotek alkohola, nekje od 15 do 20 odstotkov, v primerjavi s kakšnim džinom, ki se baha s 40 odstotki. Priljubljenost vin, šerijev in vermutov je tako poskočila po vseh koncih sveta, kjer opažajo tudi porast popularnosti koktajlov z nižjo alkoholno vsebnostjo.

A trik koktajlov z manjšimi količinami alkohola ni le v tem, da to za pivca pomeni manj kalorij in manj nadležnih alkoholnih mačkov, ampak posledično tudi več pitja. Ljudje, ki imajo nizko toleranco za alkohol, a radi eksperimentirajo z različnimi pijačami, poznajo trik naročanja zvarokov z nižjimi alkoholnimi vsebnostmi. Poznajo skrivnost koktajlov, kot je amerikano, narejen s camparijem, sladkim vermutom in mineralno vodo. Če bi radi pili pametno, potem so alternativa tudi manjše doze. V baru Long Island v New Yorku strežejo majhne kozarčke negronija, v Tokiju pa Gen Yamamoto ponuja koktajle omakase s količino od 12 do 18 centilitrov napitka. Vzemite to kot strategijo, po kateri pijete manj, da lahko spijete več. Bonus: vaše žurerske noči lahko spet trajajo do sončnega vzhoda.

KAKO PITI VEČ (TAKO, DA PIJETE MANJ)

EVROPSKA VINA

Kalifornijski kabernet gre morda kot ulit s sočnim zrezkom, a ker ima 15-odstoten alkoholni delež, si lahko privoščite le en konkreten kozarec, ker bo več že vodilo v opitost. K sreči živimo na pravi celini in lahko tako enostavneje posežemo po naših vinih, ki imajo običajno nekje med 11 in 13 odstotki alkoholnega deleža.

POŽIREK NA IZMENO

Barmani imajo ponekod tradicijo, da si privoščijo ta kratkega v času izmene. Za sprostitve in lažje delo naprej. Za to uporabljajo pijače z nižjo vsebnostjo alkohola, na primer liker amaro (20 odstotkov alkohola) in podobne pijače, ki so ravno pravična doza za hitro poživitev organizma.

GRENČICA Z MINERALNO VODO

Utečeni bari imajo vedno na voljo dobre grenčice. Merica, zmešana z mineralno vodo in dodatkom ledu, se pije kot alkoholno zelo lahkoten koktajl.

PROMOCIJSKO SPOROČILO

Avtotehna Vis z vozili OPEL uradni prevoznik Tenis Slovenije

■ Tenis Slovenija je podpisala pogodbo o sponzoriranju z Avtotehno Vis. Ta je Tenis Sloveniji priskrbel vrhunski vozni park. Uradni vozili Tenis Slovenije sta tako postali nova opel astra in opel insignia. Direktor Avtotehne Vis Bojan Muravec je pred prodajnim salonom Avtotehne Vis direktorju Tenis Slovenije Gregorju Krušiču in predsedniku Tenis Slovenije Marku Umbergerju slavnostno predal ključje vozila opel insignia. S to predajo je Avtotehna Vis postala uradni prevoznik Tenis Slovenije, uradna vozila Tenis Slovenije pa so vozila OPEL. Nova opel astra je februarja letos v Ženevi prejela priznanje najprestižnejše evropske priznanje: evropski avto leta 2016. Nagrajena opel astra in opel insignia bosta igralcem, trenerjem in celotni ekipi Tenis Slovenija zagotavljali varno, udobno in zanesljivo mobilnost na poti k novim uspehom. Na fotografiji od leve proti desni: direktor Tenis Slovenije Gregor Krušič, direktor Avtotehne Vis Bojan Muravec in predsednik Tenis Slovenije Marko Umberger.

Zasebno

■ **Paco Rabanne** je v svojo zbirko dišav 1 million dodal novo pridobitev, imenovano privé. Navdih za dišavo so bili kakopak zlato, ekstravaganca in bogastvo. Prevzetnost in pristranost, torej. Orientalno-lesna dišava je polna kontrastov. Odpre se z vonjem mandarine in cimeta, s sestavinama, ki sta zaznamovali prvotno izdajo. Srce dišave vsebuje plemenite note tobaka nargile, obogatene z miro. Osnovne note pa so vroče in vsebujejo čutno mešanico legendarnega pačulija in fižola tonka. Na prodajnih policah jo lahko pričakujete v poletnih mesecih. (S. Pe.)

www.pacorabanne.com

MUFF

WHERE YOU LEFT ME

NOVI SINGL - MUFF - WHERE YOU LEFT ME - *TAM, KJER SI ME PUSTIL
-MUFFOFFICIAL.COM.-

Tomaž iz spoštovanja do drugih chefov sicer nerad kuha v tujih kuhinjah, se pa je v DiVinu odlično počutil.

MOJSTER MORSKE KUHINJE

Tudi na uredništvu si radi privoščimo popoldan ob vrhunski kulinariki. V resnici so v tem znamenju minili kar zadnji štirje četrtki, ko smo se s priljubljenim televizijskim **chefom Tomažem Kavčičem** družili pod streho priznane **restavracije DiVino**, v kateri je v zadnjem mesecu predstavil štiri jedi, ki jih je navdihnilo **Jadransko morje**.

Čeprav je Tomaž eden najbolj zaposlenih kuharjev ta hip, se prav vsakemu projektu posveti tako, kot bi bil edini. In tudi tokrat ni razočaral, ko je v mesecu morske kuhinje v DiVinu predstavil jedi z mediteranskim pridihom. »Dogodek je trajal mesec dni in in res sem bil počaščen, ko so me poklicali iz **Möet et Chandon**, ki je prestižna blagovna znamka in je tudi meni kot gostincu zelo blizu,« nam je priznal Tomaž in dodal, da mu je bilo pripravljavanje morskih jedi v posebno veselje. »Tako pri morski kot tudi pri mesni kuhinji je kakovost osnovne sestavine na prvem mestu.

In če govorimo o ribah, lahko mirne vesti rečem, da jih v našem morju resnično ni težko dobiti. Ribe sem jedel že na vseh celinah sveta, vendar menim, da je težko dobiti boljšo ribo, kot je jadranska,« je dejal Tomaž, ki se je kot gostujoči chef v kuhinji DiVina odlično počutil.

divino.si

»Upam si trditi, da je Jadransko morje najbogatejše z okusi.«

Na zaključnem dogodku je Tomaž pripravil kapesanto, pečeno v glini, in jo postregel v kombinaciji z vijoličastim korenjem.

ZAČINJENO S STRASTJO

Restavracija diVino združuje le najboljše, kar ponuja skupina Dulcis Gourmet.

Ambient restavracije odlično ponazarja koncept diVino, saj združuje moderno arhitekturo in rustikalnost - prav tako, kot je to moč občutiti v kulinariki, ki prihaja izpod rok chefa Matjaža Cotiča.

Naše jedi na eni strani spoštujejo izročilo tradicionalne kulinarike Goriških brd, kjer so naše korenine, na drugi pa se spogledujejo s sodobnimi trendi priprave hrane.

diVino pa je še veliko več kot restavracija. V pritličju restavracije se nahaja trgovina z dobrotami lastne proizvodnje, ki jih s pridom uporabljamo tudi pri zasnovi naših jedi. Na zeleni terasi restavracije organiziramo nepozabna druženja in divje zabave, za zaključene družbe pa z našim izkušenim osebjem in sodobno opremo nudimo catering na najvišjem nivoju.

Obiščite nas. Poskrbeli bomo, da bo vaše doživetje začinjeno s strastjo...

diVino
RESTAURANT & BAR

Restavracija diVino, Ameriška 8, Kristalna palača, BTC City, Ljubljana.
www.divino.si

MAGNET

www.playboy.si

Modularni nahrbtnik

■ Nahrtnik **TL3** (od 70 evrov) znamke **Black Ember** je nadgradnja koncepta, ki je zdaj postal oprijemljiva realnost. Nahrtnik ni poseben le v tem, da je modularen, kar pomeni, da ima veliko dodatkov, ki jih na osnovni nahrtnik dodajate, ko jih potrebujete, ampak tudi v tem, da je lahek, trpežen, vodotesen in predvsem udoben. Ramenski pasovi so izdelani v 3D-tehniki za popoln oprijem, nosilni del pa omogoča pretok zraka med hrbtnom in nahrtnikom. Tridesetlitrski nahrtnik lahko prilagodite za vsako potovanje, glede na pustolovščine, ki se vam obetajo. (D. H.)

www.blackember.com

Nehajte kaditi,
naj ga 'vleče'
samo še ona.
Vam, seveda.

Za denar in tobak

Zvijanje lastnih cigaret je postalo že skoraj prava kadilska manija. Morda zato, ker je ceneje, morda zato, ker je to hipsterska moda, ponudniki pa vidijo v tem različne potencialne. Pri **Pufftec** so tako zasnovali denarnico, ki je tudi shramba za tobak in papirčke za zvijanje (rizle).

Pufftec fumo (265 evrov) je na prvi pogled sicer kot vsaka običajna denarnica, ima prostor za kreditne kartice, za denar, za kakšen dokument. A ima še veliko več. Narejena je kot držalo za iPhone 6, ima žepek, iz katerega enostavno vlečete rizle, prostor za tobak in celo prenosno posodico za zvijanje cigaret. Denarnica je izdelana iz italijanskega usnja, prejmete pa jo v tesno zaprti leseni škatlici, ki pomaga zaščititi tobak pred vlago. Mi pa pravimo, nehaite kaditi, naj ga 'vleče' samo še ona. (D. H.)

www.pufftec.com

Gigastično

■ Najnovejša micro SD kartica **EVO plus** s kar 256 gigabajt spomina se ponša tudi z izredno zmogljivostjo.

Omogoča shranitev do 12 ur video posnetkov v najvišji ločljivosti 4K UHD ali 33 ur video posnetkov v polni ločljivosti HD ali 55.200

fotografij ali 23 tisoč skladb v formatu mp3. Odporna proti visoki temperaturi, rentgenskimi žarkom, magnetnim poljem ter vodi se ponša tudi z izredno hitrostjo branja in zapisovanja podatkov. Za koga? Za najzahtevnejše profesionalce in za vsakdanje uporabnike vrhunskih pametnih telefonov, tabličnih računalnikov, 360-stopinjskih kamer, akcijskih kamer in dronov. (T. T.)

www.samsung.com

Digitalni fotoaparat
M-D, Leica

Sončna očala,
Tom Ford

Kamera WG-M2,
Ricoch

Ovitek za
potni list,
Saint Laurent

Prenosni bluetooth
zvočnik beoplay A1,
Bang & Olufsen

Set za britje,
Men's Society

Ročna ura,
Jaeger-LeCoultre

Klobuk,
Lock&Co
Hatters

NEPRECENLJIVI sopotniki modernega MOŠKEGA

Takšni pripomočki vam pridejo prav domala povsod, zato se le opremite s potovalnimi kompanjoni in izberite najboljše s pomočjo banke Sparkasse, kjer sta osebni pristop in medsebojno zaupanje vedno na prvem mestu.

Potovalni
kovček,
Rimowa

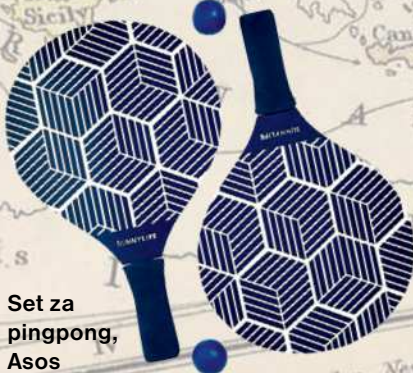
Pas,
Paul Smith

Slušalke,
Master & Dynamic

Set za
pingpong,
Asos

PROMOCIJSKO SPOROČILO

BOLJ OSEBNA BANKA – BOLJ OSEBEN HITRI KREDIT
Kredit na voljo v enem dnevu.
Plačujete fiksni mesečni obrok.
Če odprete račun na banki Sparkasse do 30. junija,
prejmete še 20 evrov nakazila na svoj Udobni paketni
račun. Za več informacij pokličite na 080 18 02.

SPARKASSE
Kar šteje, so ljudje.

PROMOCIJSKO SPOROČILO

Opel astra – nova vitka dama v mestu! Hoteli jo boste zase!

■ Zapeljite se z novo opel astro, ki vas bo začarala z dizajnom, učinkovitostjo, premijsko opremo in poveztivostjo! Ta dobitnica prestižnih nazivov **slovenski avto leta 2016** in **evropski avto leta 2016** z motorji najnovejše generacije in številnimi inovacijami, ki so rezultat nemške natančnosti in arhitekturne dovršenosti, ponuja funkcije, prej znane le iz premijskih razredov. Zanje so odločilne tri značilnosti – učinkovitost, inovativnost in dinamičnost. Nova astra je v primerjavi z dosedanjimi lažja za do 200 kilogramov in je s športno obliko še posebej vidna. Ob manjših zunanjih merah je notranjost odločno povečana in s tem je občutno udobnejša. Ob tem povečajo varnost in udobnost potnikov še številne tehnologije in sistemi podpore iz višjih avtomobilskih segmentov. Pred vse tekmece se nova astra postavlja tudi z najsodobnejšim sistemom integriranja telefona in najsodobnejšimi prilagodljivimi **LED matičnimi žarometi intelliLux**. Za razvajanje med vožnjo bo v novi opel astri poskrbljeno še z voznikovim sedežem **AGR wellness**, ki vas bo med vožnjo sprostil in prijetno ohladil, z novo tehniko **airwellness** pa se bo vaše opel astra spremenila v prijetno odišavljen salon. Nova opel astra – naj vas zapelje! opel.si

Orodje

■ **London tol roll** (150 evrov) je torbica za orodje za vsakogar, ki je navdušen zbiralec starodobnikov ali pa samo njihov občudovalec. Ne glede na to, ali imate na dvorišču parkiranega starega porscheja 911 ali lepega malega triumpha, taka torbica vedno pride prav. Izdelana je iz skrbno ustvarjene mešanice usnja bridle, trdne medenine in povoskanega bombaža. Ker je celostno sešita s težkimi šivi, se lahko zanesete, da vam bo služila dolga leta. Ima tudi vzporedne trakove za pritrditev na kolo oziroma njena velikost je kot nalašč za hranjenje v predalu za rokavice. (S. Pe.)

mallelondon.com

Lebdeča kamera

■ Veste, kaj je še boljše kot digitalna kamera? Lebdeča digitalna kamera. Ker včasih potrebujete kamero, ki lebdi, vam sledi in snema. **Hover camera** je odlična rešitev za posnetke iz zraka in je del večje konstrukcije, izdelane iz ogljikovih vlaken, v kateri so štirje propelerji, ki kameri omogočajo, da lebdi na točno tisti višini, kjer želite. Z vmesnikom na pametnem telefonu ali tablici kamero premikate in tako dobite fantastične mirne posnetke, za katere ne potrebujete snemalca, ki drži kamero v višini vašega obraza. Kamera snema s 13 megapiksli in ustvarja 4K-posnetke. Ko je zložena, je velika kot knjiga in jo tako lahko enostavno prenašate. Seveda ima tudi elektronske stabilizatorje, da tresljaji ali premiki ne pokvarijo posnetka. Torej, kaj boste posneli? (D. H.)

www.gethover.com

Brezhibna izkušnja

www.LG.com

■ Kaj porečete na **LG-jev** najnovejši paradni **34-palčni ukrivljeni monitor ultrawide formata 21 : 9**?

Nič, ker ste ostali brez besed? Na sejmu Consumer Electronics Show 2016 nagrajeni model **34UC98** se ponaša s 34-palčnim zaslonom IPS formata 21 : 9 z ločljivostjo QHD. Natančneje, monitor formata 21 : 9 je nekoliko bolj ukrivljen kot

lanski model, ima ločljivost 3440 x 1440 in je združljiv z osebni računalniki in računalniki Mac. Na obeh sistemih zlahka prikazuje zahtevne grafične elemente in videoposnetke ter podpira priključek thunderbolt 2 za hiter prenos podatkov. Monitor ima vgrajeno napredno tehnologijo AMD freesync za brezhibno izkušnjo iger brez trganja slike in zatikanja. Zaslona, ki bo navdušil tudi najzahtevnejše poslovne uporabnike, je lahko vaš za 'pičlih' 1099 evrov brez davka. (T. T.)

Wood Stock

MAGNET

www.playboy.si

FOTO ANDRAŽ BLAZNIK, ČRT SLAVEC

V zakulisju z Dašo Podržaj

Pred 26 leti se je ob vznožju slovenskih vršacev rodila Daša. Manekenski izzivi so jo iz domače Radovljice kmalu popeljali v Ljubljano, kjer si je do danes ustvarila zavidljivo kariero v modelingu. Zdaj se sicer vztrajno osredotoča na razvoj novih poslovnih idej in projektov, toda modeling še vedno ostaja pomemben del njenega življenja. Sicer pravi, da bo čez pet let, ko bo napredovala na izbrani poslovni poti, manekenstvo verjetno potisnila na stran. »No, morda pa tudi ne, nikoli se ne ve, kam te odpelje življenje,« doda z nasmehom. Ko jo povprašamo po tem, kako sicer organizira svoj običajni delovni dan, v ospredje postavi sina Krisa – biti mama je njena najljubša vloga. »Če me vprašate, kako se vidim čez pet let, si pravzaprav ne želim nič drugega, kot le to, da sva s sinčkom zdrava.« Sanjska Daša krasi naslovnico te številke Playboya in poleg tega zaljša revijo na kar 12 straneh. Daša je že bila naše sanjsko dekle, zdaj pa je pogumno pristopila k odločitvi za ponovni nastop v Playboyu. Pravi, da je bilo potrebnega veliko razmisleka, a pozitivnih razlogov za slikanje je bilo preprosto preveč. »Aleševe pogajalske sposobnosti so odlične, še pomembnejši dejavnik za mojo odločitev pa so bile pretekle pozitivne izkušnje pri sodelovanjih z Alešem in seveda njegove vrhunske fotografije,« se spominja Daša, ki je na slikanju v prelepi vili na Hibiscus Islandu zelo uživala. »Slaba stran je bila le ta, da lokacije nismo mogli še bolj izkoristiti, ker nas je pregнал dež.« Vreme ekipe res ni bilo naklonjeno. Daša se spominja le enega res ugodnega sončnega dne, kar pa ekipe ni odvrglo od obiska nudistične plaže – edine tovrstne kopalne lokacije na vsej Floridi. »Vsekakor je bila to zanimiva izkušnja. Ampak čeprav je bila to uradno nudistična plaža, se ni bilo lahko fotografirati pred kopico radovednih ljudi.« Na zabavnem slikanju na tropski Floridi se je ekipa zelo povezala, tudi s posrečnim napihljivim pripomočkom. »Veliko smo se presmejali tudi na račun našega Ivana Janeza. Tako smo namreč poimenovali dvometrskega zlatega napihljivega laboda, ki nam je služil kot pripomoček pri slikanju. Skozi celotno potovanje smo ga napihnjenega vozili v prtljajniku, tako da je postal nepogrešljivi del naše ekipe,« se v smehu spominja Daša. (P. B.)

Lady

LAHKO JI ZAUPAM

Nova številka
vsako sredo!

Prihajata Axwell – Ingrosso!

Na dober žur
skočite
v Lignano
8. in 9. julija!

■ Še spomnite DiscoNautico? Ta je pred razcvetom jadranskih festivalov v Kopru gostila vse tri člane Swedish House Mafie, ob drugih svetovnih zvezdah združila regionalne didžeje ter ves vikend narekovala žurersko-turistični utrip

naše obale. Ker pri nas festivali umirajo (letos sta se poslovila še Flow in Schengenfest), se je Agencija FM, ki je ustvarjala zgodbo za desetisoče žurerjev, pridružila čezmejnemu **Projetu X**, ki bo **8. in 9. julija** v čudovitem obmorskem amfiteatru in dodatni techno/house areni v **Lignano** gostil več kot 50 didžejev. Od nosilcev programa so do zaključka uredništva razkrili vodilni elektronski **duet Axwell – Ingrosso**, ki tako blizu nas še ni nastopil, in Bennyja Benassija, ki ravno pometa lestvice s Chrisom Brownom. Žur bo vsak dan trajal od 18. do 3. ure, nastope bo spremljala vrhunska šovprodukcija, uradne afterje bodo gostili partnerski klubi, čez dan boste lahko čofotali in uživali na veliki peščeni plaži, slovenskim žurerjem pa so na voljo tudi paketi s prevozom in nočitvami. (P. B.)

Zajamčena toplina ali pečeni čevapi

Brez ognja človek ne more niti poleti, kaj šele pozimi. A ga znate zanetiti? **Brane T. Červek**, vodja in ustanovitelj šole preživetja v naravi S.S.F.N., ponuja za 39 evrov komplet, s katerim boste uspešno zanetili ogenj tako, kakor so ga naši predniki – z ročno izdelanim kompletom **caveman fire**. V njem so netilna ploščica, netilni sveder, kamnito vreteno, netilni lok in fino netivo. Je iz Červekovega programa **Po sledeh naših prednikov**, je ročno izdelan in vsebuje vse, kar potrebujete, da ustvarite startni žar iz lesenih komponent. Priložena so navodila, ki vam pomagajo na poti do vašega prvega ognja brez vžigalic ali vžigalnika. Komplet vam mojster preživetja izdelava po naročilu. (P. B.)

www.ssfn.si

www.jaeger-lecoultre.com

www.slowatch.si

Kar je spredaj, je zadaj

■ **Jaeger-LeCoultre** praznuje 85 let ikonske ure **Reverso**, v tridesetih letih 20. stoletja narejene za igralce pola, tako da so jo lahko nosili med tekmo. Številčnico so zasukali, jo skrili na drugo stran in udarcem med igro nastavili trdo kovino. Ob obletnici so na voljo tri izpeljank: Reverso Classic, Reverso Tribute in Reverso One v treh velikostih. Nam je všeč **Reverso Tribute Duo** (11.500 evrov). Spredaj je drobno peskana bela številčnica z modrimi kazalci vrste dauphine, ki kažejo ure, minute in sekunde, zadaj je temno modra številčnica z vzorcem guilloché Clous de Paris, kaže pa drugo časovno cono, indikator pod njo pa, ali je tam nekje dan ali noč. Pozor, znamka Jaeger-LeCoultre se letos vrnila v Slovenijo, njene ure si lahko ogledate in jih seveda kupite v imenitni prodajalni **Slowatch** na **Čopovi 1** v **Ljubljani**. (B. O.)

Jana

ENA IN EDINA

Nova številka
vsak torek!

SUNNERY JAMES & RYAN MARCIANO

Surinamci delajo to z občutkom ...

Živimo v eri najstniških superzvezdniškov, ki jih hit ali dva izstrelita iz pleníc naravnost v prvo svetovno DJ-ligo, ob tem ko glasbo za njih mešajo računalniki pa oni na stadionih med ognjemeti, laserji, CO₂ topovi in konfeti dvigujejo roke visoko v zrak, stiskajo pesti, rišejo srčke s prsti ter bašejo do pol milijona dolarjev za dve uri klišejkega programa. Se pa tudi tu najde kdo, ki občinstva ne spravljaja v delirij s cirkuškimi triki, ampak s spretnim spajanjem žanrov, vrhunsko tehniko miksanja in nalezljivo odrsko energijo. Surinamca **Sunnery James & Ryan Marciano**, ki sta se na sceno prebila kot kurjača špilov Davida Guetta in Armina van Buurena, znata posneti hit, ki ga Pete Tong izbere za Essential Tune ne enkrat, ampak dvakrat, pa tudi uradno himno za festival, kot je Dance Valley, sta pa predvsem najbolj energičen DJ duo na svetu, ki za seboj potegne celotno plesišče. Ali kot je po špilu z njima na Ibiza izjavil Axwell: »Če bi obstajala nizozemska verzija Swedish House mafie, bi bila to Sunnery James & Ryan Marciano!« Velja tudi omeniti, da je Sunnery mož prelestne **Doutzen Kroes**, fanta pa posledično favorita angelčkov **Victoria's Secret** in modne industrije. In če dobro pomislite, a ni sanjska služba, da letaš po svetu in se zabavaš z najboljšim frendom, medtem ko te doma čaka sanska ženska, ki zasluži toliko, da bi lahko to počel tudi brezplačno? Sunnery Jamesa & Ryana Marciana lahko **17. junija**, še pred poletjem v Ushuai in turneji po največjih svetovnih festivalih, ujame te v **klubu Cirkus**. (P. B.)

Aplikacija za bentleyja

■ Seznam luksuznih dobrin za **bentleyja bentaygo**, ki je s šestlitrskim twin-turbo bencinskim motorjem W12 TSI in 608 'konji' najmočnejši in najhitrejši športni terenec doslej, je precej neskončen, in ko gre za tehnologijo, ima luksuzni SUV seveda vgrajene vse najnovejše in najboljše funkcije. Od vrhunskega 1950-vatnega glasbenega sistema NAIM z 18 zvočniki pa vse do velikega zaslona tabličnega računalnika. Poleg tega lahko zdaj **apple watch** opremito z novo aplikacijo in tako nekatere sila pomembne funkcije avtomobila upravljate kar z zapestja. Digitalni butler omogoča nadzor klimatske naprave, nastavitve sedeža za masažo in drugo raznovrstno zabavo. Aplikacija je na voljo na iTunes App Store. Da boste z ZF-ovim osemstopenjskim samodejnim menjalnikom v kombinaciji s štirikolesnim pogonom v 4,1 sekunde bolj sproščeni dosegli 100 kilometrov na uro in divjali s 301 kilometri na uro, če ste divjak. Če pa ste džentelmen, boste njo galantno položili na zadnji klopi, pa naj bo z uro ali brez na zapestju. (S. Pe.)

www.bentleymotors.com
itunes.apple.com

PLAYBOY PROMO

SHOOT THE CENTERFOLD

*It's about learning photography**

*There's no
substitute
for the
real thing!*

*Za pravo
stvar ni
nadomestila!*

Čestitamo

*Michaelu Paskinu,
zmagovalcu izbora za
naj fotografijo aprilskega
STC seminarja v Miamiju.*

Congratulations

*To Michael Paskin,
winner of the best
picture from April's
STC Miami seminar.*

*Foto: Michael Paskin
Model: Jade Williams*

*Kamera: Phase One IQ3 100MB
1/200s, f/5.6, ISO 200
Schneider LS 75-100mm f/4*

**Za učenje fotografije gre*

www.ShootTheCenterfold.com

SHOOT THE
CENTERFOLD™

www.ducati.si

Za najdrznejše PUSTOLOVCE

■ Iz cestnega motocikla so naredili enduro, ki zmore več, kot bi večina lastnikov sploh pomislila, da lahko (pre)izkusi. Serijsko izjemno bogato opremljen motocikel za na pot okoli sveta se lahko spopade z vsakršno podlago in je prvi pravi avanturist iz **Ducati**jeve tovarne. Obvladuje ceste, mestne ulice, gorske serpentine ali puščavske 'piste'. Polaktivno vzmetenje zagotavlja sprotno prilagajanje spremembam vozne podlage. Z njim lahko tudi poletite po zraku, pa ne bo škode. Da bo pri-

stanek mehak in nadzorovan, skrbi pametno vzmetenje, ki ga nenehno nadzira računalnik. Udoben položaj za krmlom, prijeten sedež in zelo dobra vetrna zaščita so jamstvo za neutrudljivo potovanje. Za varno vožnjo so vgradili najnovejše tehnologije, sodoben sistem ABS za zaviranje v nagibu, nadzor proti zdrsu kolesa in dvigovanju sprednjega kolesa ter celo 'ročno zavoro', se pravi, sistem za zadrževanje motocikla pri speljevanju v klanec. Vse to pomaga vozniku, da popolnoma uživa v vožnji.

Tale ducati zmore premagati tudi zahtevnejši teren. Velika večina lastnikov sicer multistrade 1200 enduro, ki stane 22.490 evrov, verjetno ne bo pognala po terenu, a je dobro vedeti, da se tam dobro znajde. Le vseh 160 'konjev' je treba krotiti po pameti. Mrcina ne nazadnje tehta 225 kilogramov.

Multistrada 1200 enduro je na voljo v štirih izvedbah: touring, sport pack, urban pack in enduro pack. Ne glede na paket opreme dobite terenu prilagojeno vzmetenje, ščitnike rok, zaščito motorja, paket elektronskih pomagala, multimedijski sistem za pametni telefon in LED-luči, ki svetijo v ovinek. Brezpotja, prihajamo!

Nekateri pogosto blefirajo. Hyundai nikoli.

5 let
tovarniške
garancije

Izjemni
dodatni
popusti

Doplačilo za
dizelski motor
300 EUR*

UEFA
EURO2016
FRANCE

Omejena serija GO in GO+ samo v času nogometnega prvenstva.

Bogati paketi opreme GO in GO+, 5 let tovarniške garancije, izjemni dodatni popusti ter dizelski motor z doplačilom le 300 EUR.

HYUNDAI – uradni partner UEFA EURO 2016.

HYUNDAI

NEW THINKING.
NEW POSSIBILITIES.

Povprečna poraba goriva: 3,2 – 6,8 l/100 km, emisije CO₂: 84 – 158 g/km.

Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Slike so simbolne. Akcija velja za izbrane modele Hyundai do razprodaje zalog. Več informacij vezanih na akcijsko ponudbo je na voljo pri pooblaščenih prodajalcih vozil Hyundai. Pogoji garancije ter podatki o specifični porabi goriva in emisijah CO₂ so na voljo na www.hyundai.si

*doplačilo za dizelski motor za določene modele i20 in i30

Drugačen pank

Kdo: DROPKICK MURPHYS **Kdaj:** 14. JUNIJA
Kje: KINO ŠIŠKA, LJUBLJANA

■ Začeli so leta 1996 in se odločili žgati keltski pank rok. Preprosto zato, ker so tako čutili. In čeprav so jim vsi rekli, da bodo s tem žanrom imeli bolj malo odjemalcev sredi urbane Amerike, so fantje vztrajali. Zamenjali so kopicu članov, se prebijali in se prebili. Leta 2007 je bil njihov *The State of Massachusetts* instantni hit in eden stotih najboljših komadov tistega leta.

Multižanrsko rajanje

Kdo: DUBIOZA KOLEKTIV **Kdaj:** 17. JUNIJA
Kje: STARI GRAD, CELJE

■ Bosanski virtuozi, ki so si prisvojili premnogo žanrov, da jih vsakič znova kujejo v nove lirčne slaščice, se vračajo na slovenska tla. Prinašajo malce roka, malce reggae ritmov, ska, dub in fank, predvsem pa, ko se vse to zmeša, veliko živahne zabave. Sedem jih trenutno sestavlja celotni kolektiv, pojejo pa o gasarbeiterjih, ki jim diši Zahod, o svoboščinah, ki jih nimamo, in celo o internetnem piratstvu.

Na Siddharto!

Kdo: SIDDHARTA **Kdaj:** 18. JUNIJA
Kje: ŠPORTNA DVORANA BLEJ, BLEJ

■ Z novo odkritim zagonom se naši največji rokerji vestno pojavljajo na slovenskih odrih. Ker se tudi po desetletju in več še vedno nismo naveličali njihovih največjih hitov – *Nord* in *Rh-* sta bržda najboljše, kar je slovenski rok dostavil v tem tisočletju –, jih rade volje ulovimo, kjerkoli se pojavijo. Da pa ne boste peli samo *B Mashine* in *Platine*, vrzite uhelj še na zadnja albuma *Infra* in *Ultra*. Se splača.

Ko šokira profesionallec

Kdor si želi resnično doživeti glasbo, temu je koncert **Alicea Cooperja** v **Ljubljanski Hali Tivoli** pisan na kožo. Legendarni roker, ki je svojo podobo in ustvarjalnost snoval pod vplivom grozljivk, varietejev in glamuroznega roka, je z dodatki nepričakovanega, strašljivega, tudi brutalnega, razvil povsem svoj rokovski konstrukt – šok rok. Kajti če Alice Cooper kaj zna, vsekakor zna šokirati. Danes, ko je Alice Cooper vendarle že 68-letni gospod s petimi ustvarjalnimi dekadami pod pasom, sredi Tivolija resda ni pričakovati obrednih žrtvovanj, bo pa zato njegova poznana teatralnost suvala v raznolike smeri, da bomo lahko edinstveno doživeli njegove premnoge glasbene stvaritve, od večnega *Poison*, počitniškega *School's Out*, grozljivega *Welcome to my Nightmare* in vse do divjih *Bed of Nails*, *Under My Wheels* in *Only Woman Bleed*. Pa smo našli ne malenkostni nabor iz gigantskega almanaha Alice Cooperjeve ustvarjalnosti. Velikan roka je namreč posnel že 26 studijskih plošč in bil kakopak sprejet v zvezdniško institucijo Rock And Roll Hall Of Fame, saj je zelo vplival na generacije rok glasbenikov, ki so vstopali na sceno od sedemdesetih let naprej. Kar vprašajte Marilyn Manson, kdo je njegov veliki glasbeni idol. Ker gre za res eminentno glasbeno ime, smo seveda navdušeni in ponosni, da bo Slovenija gostila zvezdnika takšnega kalibra. Zato le razmignite vratove in obujte zaščitna obuvala – **se vidimo na spektaklu!**

Se vidimo
na spektaklu
Alicea
Cooperja
v Tivoliju!

Nenavadni oboževalec

■ **Alice Cooper** je aktiven že od leta 1963. Tega leta je Tito dobil status dosmrtnega predsednika Jugoslavije, na drugi strani Atlantika pa je Martin Luther King ml. med pohodom po Washingtonu imel svoj znameniti govor *I have a dream*. Ja, takrat je Alice Cooper začel svojo glasbeno pot. Zato ne preseneti, da je bil med njegovimi koncertnimi obiskovalci tudi Salvador Dali, eden njegovih zvestih oboževalcev, ki je Cooperjev koncert leta 1973 označil za surrealističnega in potem v poklon ustvaril hologram *First Cylindric Chromo-Hologram Portrait of Alice Cooper's Brain*.

KUMHO TYRE
Better, All-Ways

The Pride of Performance.

ECSTA
KU39

OAMTC-TEST

Priporočljivo

Kumho Ecsta Le Sport KU39
Test letnih pnevmatik 2013
Dimenzija: 225/45 R17 W
www.oamtc.at

ECSTA
HS51

OAMTC-TEST

Priporočljivo

Kumho Ecsta HS51
Test letnih pnevmatik 2015
Dimenzija: 205/55 R16 V
www.oamtc.at

ecowing
KH27

OAMTC-TEST

Zelo priporočljivo

Kumho Ecowing ES01 (KH27)
Test letnih pnevmatik 2016
Dimenzija: 185/65 R15 88 H
www.oamtc.at

B&F
pneumatic

www.b-f.si

Pneumatic B&F d.o.o.

Dolenjska cesta 138 • 1000 Ljubljana

Tel.: 01 2800 880

Razumeti **RADIOHEAD**

Album, ki je pokazal, da za poslušanje glasbe v resnici potrebujemo več časa.

■ Pričakovati nepričakovano je skorajda nuja, ko se poslušča angleško rokovsko peterico **RADIOHEAD**, ki v originalni zasedbi vztraja že več kot 30 let. Fntnje so res potrebovali skoraj deset let, da so sestavili svoj prvi album *Pablo Honey*, a so zato leta 1993 z njim nemudoma postali opazni. Potrpežljivost je res lepa čednost! Thom Yorke je s kitaro stopil pred mikrofona in s svojim tako zelo prepoznavnim falzetom čez noč postal nepogrešljivi del svetovne rokovske scene. *Creep*, debitantski singel in vsesplošna uspešnica, je postal njihov podpis, njihova prepoznavna forma. Forma čudaškega, drugačnega, nerazumljivega, metaforičnega. Forma, od katere fantje ne odstopajo. Njihov glasbeni izraz nima neposrednega sporočila, lahko pa ga, če Radiohead poslušate znova in znova, odkrijete sami. Kdo je *Paranoid Android*? Koga varuje *Karma Police*? O kakšni ujetosti zavesti govorijo v pesmi *Bodysnatchers*? Zdaj, 23 let po prvencu in pet let po zadnjem albumu *The King of Limbs*, si ob spet

sila nenavadnem, celo strašljivem novem singlu *Burn The Witch* postavljamo nova vprašanja. Da bi se lahko popolnoma potopili v sporočilo, ki ga subtilno ponujajo, je treba *Burn The Witch* doživeti skupaj z videospotom, ki se kot otroška risanka z lutkami začne v ljubki angleški vasi. Tam pastor elegantnega obiskovalca pospremi na ogled čednega zaselka. Od pojočih ptičkov in žensk, ki prodajajo cvetje, hitro preidemo k okrvavljenim pekovskim izdelkom, vislicam in k ženski, priležani na drog, moški s črnimi kutami in živalskimi maskami pa ji žugajo z meči. Na koncu se razkrije še velikanska struktura iz protja, pogansko sredstvo za žrtvovanje. Vizualno nas spot opozarja na nevarnosti majhnih zaprtih, homogenih skupnosti, kjer se lahko marsikaj skriva za fasado normalnosti. V besedilu pa so izraženi veliko bolj urbani pomisleki o sodobni družbi nadzora, o družbi, ki ji je uspelo samo sebe na spletu cenzurirati z obsojanjem ljudi, ki imajo mnenje, ker jih vidi kot problematične. O družbi, v kateri je razmišljanje lahko nevarno. Zelo nevarno.

Burn The Witch je dokaz, da Radiohead tudi z devetim albumom *A Moon Shaped Pool* ostajajo v sferi drznih sporočil, skritih za podobami nenavadnega, motečega, drugačnega. Žal pa je marketinško kolesje moderne glasbene industrije izvedlo izid presenečenja, zadnje čase zelo popularen trik za generiranje spletnih klikov. Album so tako mesec pred uradnim izidom vrgli na splet in pustili, da sam sebi dela reklamo. Ta praksa pa med glasbenimi ljubite-

izšlo včeraj, je danes že lanski sneg in šteje zgolj tisto, kar nas bo navdušilo jutri. Doba instantnih izidov resda ni doba, ko bi se lahko pritoževali nad količino glasbe, ki nam je na voljo, a kot se sprašujejo v *New Yorkerju* – kako se umetnost še lahko uvrsti v naše življenje? Koliko časa imamo še na voljo, da se spoznamo z novo pesmijo, da odkrijemo, kakšen učinek ima na nas, na druge in ali se bo obdržala? Je konec časov, ko smo kot v devetdesetih cele tedne poslušali Radioheadov *Pablo Honey* in potem neko jutro popolnoma presunjeni ugotovili, da se v drugem delu albuma skrivajo prej nikoli opazni vplivi na

li zbujajo skrb. Že tako dnevno zasičeni z vedno novimi komadi, ki jim še komajda sledimo, nam zdaj z druge strani nenapovedano v splet stresajo kar celotne albume. Med njimi tudi takšne, kot jih snujejo Radiohead. Ti pa potrebujejo čas, pozornost in pripravljenost, da se jih poslušajo, da se vanje potopi in šele tako v popolnosti razume. Albume, o katerih se je treba pogovarjati, o njih kontemplirati, pa ... je tu že nov izid presenečenja ... tisto, kar je

našo podzavest? Upamo, da ne. Toda glede na to, da so si študenti na letošnji Škisovo tržnico v Ljubljani za glavni bend pripeljali Čuke, sumimo, da je subverzivni cilj bolonjskega šolstva, da bi več ne zdravo mislili, kaj šele jasno razumeli.

Fizično obliko novega **Radioheadovega** albuma *A Moon Shaped Pool* boste lahko prijeli v roke 17. junija.

MUFF
Where You Left Me

Po debitantskem albumu *Muff*, nabitem s fantastičnimi skladbami (*Mer vse nas še vedno udari v dno duše*), je bila na mladi paterici velika odgovornost za naprej. In je prišel *Where You Left Me* z elegantnim črno-belim spotom, prva glasbena ptica s prihajajočega jesenskega albuma. Vsi dvomi so bili nemudoma preč. Senidin vokal takoj odpelje kot vodnik v mehkejši svet, nakar se lahki začetek odpre v bolj energičen, dovršen pop presežek z veliko srčno dušo.

JUSTIN TIMBERLAKE
Can't Stop The Feeling

Pa smo ga dobili. *Nov Happy*. Saj se spomnite, kako nas je Pharrellov super hit *Happy* leta 2014 popolnoma prevzel in celoten svet pahnil v veseljaško poplesavanje? To vlogo je za leto 2016 prevzel Justinov novi komad, ki ga je pop kraljevi predstavil tudi na letošnji Evroviziji. *Can't Stop The Feeling* je komad za dobro voljo. Ob njem ni mogoče ostati negiben, saj kar sili v nenadzorovano zibanje. Tako se bo torej slišalo letošnje poletje in verjetno še potem.

COLDPLAY
Up & Up

Če bi kakšnega nadrealističnega umetnika prosili, da naslika videospot, ki verjetno ustvaril to, kar vizualno predstavlja najnovejšo skladbo skupine Coldplay. Neverjetne upodobitve so tako navdušile gledalce, da številni menijo, da je videospot popolnoma zasenčil samo glasbo. Ker *Up & Up* je na koncu le še ena zelo tipična Coldplay melodija, nevpadljiva, neprepoznava in zato niti približno tako osupljiva, kot je umetniška konstrukcija videospota, ki bi ga kar gledali in gledali.

JASON DERULO
If It Ain't Love

Bilo bi nadvse zanimivo videti, kaj bi Jasonu Derulu uspelo ustvariti, če bi se s snovanjem glasbe ukvarjal pol toliko, kot se s svojim videom. Tokrat je Weekndu ukradel pričeško in Chris Brown plesne gibe, da lahko ob sponzorstvu premium ruske vodke (ki se v spotu brez logike pojavlja med kadri) koreografsko interpretira onegvajanje na delovnem mestu. Stiliziran komad, ki ustreza vsem modernim pop normam, a bi lahko bil tudi le kot podlaga čisto pravemu oglasu za opevano vodo.

ZAYN
Like I Would

Marca 2015 si ne bi kaj dosti ljudi upalo trditi, da bo najboljša stvar, ki jo bo naredil Zayn Malik, zdaj je ZAYN, ta, da zapusti mega uspešno deško grupo One Direction in tvega manko potencialnih milijonov dolarjev in nešteti najstniških vulv. A kaže, da je bila odločitev smela. Njegov album *Mind of Mine* je fantastičen, gre za kakovosten pop, ki je preživel celo One Direction, ta skladba pa je že tretji dokaz, da tudi umetno ustvarjeni talenti delajo še kaj drugega kot le plehke radijske himne.

SIGALA
Give Me Your Love

Najprej moramo razčistiti začetek tega komada – ne, John Newman, zvočno nekoliko obdelan, v uvodu ne prepeva »dildo« ampak »your love«, ne glede na to, kaj zatrujejo Youtube slušatelji. Kako je Sigala dobil Johna Newmana in Nila Rodgersa, nam sicer ni jasno, a skupaj jim je uspelo narediti uživališča, poletno obarvan hit, ki bi bil brez težav del promocijskega paketa prvenstva Euro 2016. Če ne drugače, bo ta melodična žurka zagotovo prijala med sproščujočo vožnjo proti morju.

RED HOT CHILI PEPPERS
Dark Necessities

Ne preskakujte procesa! Ne dovolite, da ta prvi singel z novega albuma famoznih RHCP ustvari prvi vtis, ker morda ne bo pravi. Na prvo poslušanje se lahko namreč hitro zazdi, da so legendarni rokerji naredili čisto povprečen komad, a če se boste potopili globlje in pustili, da tranzicija v klavirski del odpre nove dimenzije, dokler nas šus bobnov ne vrne v rok pop, boste odkrili, da je ta stvaritev prava umetnija. Kot vrnitev poznanega, kot potovanja v preteklost in nazaj.

♥♥♥♥♥ To res morate slišati!

♥♥♥♥♥ Uf, odlična stvar!

♥♥♥ Zadeva si zasluži vašo pozornost.

♥ No ja, recimo ...

♥ Pozabite, ni vas vredno!

Nove prsi, nov ljubimec, nov album

■ **IGGY AZALEA** vsekakor živi čudovito zgodbo o uspehu. Je svojevrsten dokaz, da Amerika morebiti res funkcionira v tistem najbolj spvem konceptu – kot dežela sanj. Iggy, nekoč Amethyst Amelia, je namreč originalno rojena v Avstraliji, a se je kot nadobudna najstnica odločila, da si bo ustvarila kariero v hip hopu, zato se je že pri šestnajstih prestavila v Združene države in začela tam, kjer milenijski zvezdniki pač začenejo – na Youtubu. Potrebovala je le dva komada, da jo je opazil ves svet. No, resda je bil naslov enega od komadov

Pu\$\$y, a bistvo je, da se je blondinka v osmih letih po selitvi iz rodne Avstralije z debitantskim albumom *The New Classic* že zavihtela na vrhove lestvic. Da, čisto na vrh. V okrilju bogate založbe in dobrega zasidrana v zvezdnem svetu je lepa Iggy denar in slavo izkoristila, kot bi to v današnjem zblojenem svetu izkoristila vsaka druga od slave in denarja zmešana najstnica – povečala si je dojke in se zaročila s športnikom. V tej bogati idili je zdaj čas

za drugi album. Vsekakor občo javnost zanima, ali je bila prva runda le naključje ali pa bo 25-letni hiphoperki, ki včasih preklinja kot ostareli mornar, s pričakovanim *Digital Distortion* uspelo ponoviti udarni naval prvenca. Glede na to, da ima pri tem podporo mogočnih titanov glasbene industrije, lahko računamo le na to, da bo Iggy bržda precej opazen del letošnjega glasbenega poletja.

Na prodaj famozna rumena Princeova kitara

■ Svetlo rumena kitara nevsakdanje oblike, ki je bila ena od številnih kitar, izdelanih posebej za **Princea**, se je pojavila na dražbi z izključno ceno 30 tisoč ameriških dolarjev. Na dražbo jo je postavil zdajšnji lastnik Richard Leece, ki jo je kupil pred dobrim letom. Razlog za prodajo? Po smrti umetnika njegova lastnina poskoči v ceni in zato Leece zdaj trdi, da mu je preveč tvegano hraniti kitaro doma. Ali pa le denar diši bolje kot strune? Kitara ima serijsko številko in potrdilo avtentičnosti od Zeka Clarka, kitarskega tehnika, ki je skrbel za Princeve kitare.

Ko glasbadobi barve

■ Najprej sta bila dva in imenovala sta se Moloko. Mark in Roisin, par v zasebnem življenju in potem tudi par na odru. A pravljica ni bila namenjena do konca dni, in ko sta Mark in Roisin v zasebnosti končala zvezo, se je to zgodilo tudi v glasbi in bilo je konec poti elektronskega pota Moloko. A za **ROISIN MURPHY**, vedno tako živopisno ikono fuzije diska, umetnosti in eksistencialne anksioznosti, je bil to tudi nov začetek. Kot solo ustvarjalka je leta 2007 z odmevnim drugim solo albumom *Overpowered* brez težav prepričala kritike, globalno publiko in tudi Slovenijo, ko nam je v Krizankah pripravila nadvse teatralen koncert. Potem je sledilo obdobje tišine. Kar osem let je Roisin svoj umetniški plesni pop držala pod radarjem, delala le slabo vidne projekte in vokalna sodelovanja, potem pa leta 2015 končno le izdala nov album *Hairless Toys*. K sreči ni sledilo še eno obdobje tišine. Zdaj, že po letu dni, je namreč napovedala četrti solo album *Take Her Up To Monto*, s katerim se 42-letna irska glasbenica vrača tja, kjer lahko vidno in slišno izrazi vso svojo modno-vokalno-umetniško norčavost – tudi na festivalske odre!

Bojuj se za naš planet, **Amerika!**

Amerika pokaže, zakaj je fino biti ves čas oborožen do zob. In še čez.

■ Leta 1996 so precej nejevoljni vesoljčki z velikanskimi medplanetarnimi uničevalci napadli Zemljo. Takrat je Amerika v obrambo zmetala vse, kar je bilo na voljo, od nukleark in **Willa Smitha** do zvočne diplomacije in patriotske-

Resurgence) spet zgrne nezemeljska sila, tokrat s še nekajkrat večjo uničevalno opremo in celo napravo, s katero želijo zjebati kar naš najosnovnejši fizikalni koncept – gravitacijo. Ker pa je od prve invazije vendarle minilo 20 let, smo se nadgradili tudi mi, in to kar s tehnologijo, ki nam je po zmagi v prvem Dnevu neodvisnosti strmo glavila v naročje. Impresivne vesoljske pokalice bodo prišle zelo prav, ker je na drugi strani zmanjkalo precej drugega arzenala. Drugi Dan neodvisnosti se bo namreč praznoval brez Willa Smitha v simpatični vlogi stotnika Stevena Hillerja (bo pa poskakoval naokoli **Jessie Usher**, ki bo igral njegovega

de lastništva orožja po drugem amandmaju ter vso slabo reklamo, ki jim jo po federalnih odrih dela Donald Trump, v bistvu še vedno najboljša država na planetu. Zakaj? Ker ima neomajen patriotizem. Kar je, če bi nas kdaj res poskušala posiliti kakšna zlobna bitja z drugega konca galaksije, približno tako uporabno kot ameriški javni izobraževalni sistem. Dobro bo le za štetje trupel. Patriotizem je tu namreč le šminka. Namig, zakaj je Amerika najboljša, je v filmu nekoliko bolj subtilen – ker imajo največ orožja. In ker imajo jajca to orožje tudi uporabiti. Ko v drugem Dnevu neodvisnosti pade London, je to simbolični padec

in kosi travo, Amerika svojega predsednika gleda, kako v bojnem letalu drvi v boj za svet. Kar pač seveda pomeni le to, da ima ameriški Hollywood več denarja kot slovenski Hollywood, na nas je le, da presodimo, katera igra se nam zdi prepričljivejša. Da se je **Roland Emmerich** odločil režisersko speljati to nadaljevanje, je vsekakor pogumna poteza. Dvestomilijonski budžet, ki mu je v film vrnil še **Jeffa Goldbluma** (ni presenetljivo, ker frajer sicer v prostem času prodaja žarnice) in dodal srednje znanega od treh bratov **Hemsworth** (tistega, ki ni Thor, je pa kresnil Miley Cyrus), ne more utišati dvomov tako med kritiki kot med publiko. Mi film vzemimo kot še en dokaz, kako srečni smo lahko, da živimo v Sloveniji – vsej simboliki Dneva neodvisnosti navkljub je namreč pomirjujoče vedeti, da če nismo zanimivi za človeške barabine, bi bili verjetno za uničevalne vesoljce še toliko manj. Kar naj se s tem jebe Amerika. Toda kaj, ko smo mi tako pogosto mala poje... kolateralna žrtev ...

ga predsednika, dokler na koncu niso odkrili, da je pravo orožje dejansko računalniški virus. Vesoljci so s svojimi uničevalci zgrmeli v pogubo, Amerika pa si je že drugič v zgodovini izborila dan neodvisnosti. Zdaj, po 20 letih, Amerika dobiva možnost, da še enkrat obeleži ta svobodnjaški praznik. Nad naš ubogi planet se za **DAN NEODVISNOSTI 2 (Independence Day 2:**

sina Dylana Hillerja), prav tako se iz originalne zasedbe ne bo pridružil **Randy Quaid**. To je vplivalo tudi na odločitev **Susan Sarandon**, ki je bila povabljenka v filmu, a je na koncu ponudbo zavnila, čes da ji po branju scenarija ni bilo niti malo jasno, kaj želi film povedati. In kaj res želi povedati? Da je Amerika, ne glede na to, kako zelo se ji spahuje ob vseh tegobah s terorizmom, polarizacijo gle-

Europe in tako kot v drugi svetovni mora Amerika spet reševati našo nesposobno rit. V vesoljce ponovno zmečejo vse, kar imajo. Tako jim vendarle veli drugi amandma. Kakopak vse pod sijajem patriotizma in pod ponosnim vodstvom **Billa Pullmana** v vlogi herojskega predsednika, ki je že v prvi obrambi vodil naskok nad invazivne vesoljce. Če mi gledamo, kako naš predsednik zvija higienske vložke

Ob filmu so izšle še kratke novele, stripi in kmalu bodo tudi videoigre. Neuradno se namreč razmišlja, da bi **Dan neodvisnosti** postal kar celostna filmska franšiza. En napad vesoljcev na leto, torej?

OČIŠČENJE: VOLITVE

R: James DeMonaco

I: Frank Grillo, Elizabeth Mitchell, Mykelti Williamson

Že tretjič se bo pripetilo *Očiščenje*. Ideja, da bomo nekoč imeli enkrat na leto 12 ur, ko zakoni ne bodo veljali in bo dovoljeno vse. Tudi umor. *Očiščenje*, ko ljudje postanejo pošasti, da so lahko preostanek leta spet samo ljudje. Dobra ideja? V bistvu obupna ideja. In zdaj je tu senatorka, ki je v *Očiščenju* izgubila družino, z željo, da to prakso izkorenini. Seveda gre vse narobe. Grozljivka, ki je nekoč imela zelo glasno sporočilo, je zdaj bolj ali manj zgolj dvourni klavnic, le da tokrat ne zmaga samo neokrnjena človeška narava, ampak tudi opevani vseameriški multikulturalizem.

Ocena: ♫ ♫ ♫

Izvirni naslov: **The Purge: Election Year**

OBVEŠČEVALNA

R: Rawson Marshall Thurber

I: Dwayne Johnson, Aaron Paul, Kevin Hart

O luserjih, ki postanejo policisti, je bilo posnetih že kar nekaj filmov. A očitno še ne dovolj. Tu imamo na začetku mladega Dwayna Johnsona kot debelega srednješolca, ki doživi vse strahote odrasčanja z nesramnimi vrstniki. Film nato prevrti 20 let naprej, ko je Dwayne Johnson to, kar Johnson v resnici je – gigantska gmota mišic, kar naj bi postal, ker je 20 let šestkrat na teden gnal uteži na fitnessu. In potem postal še agent obveščevalne agencije CIA. »Ker ne maram težakov,« pove svojemu nekdanjemu edinemu prijatelju, ki bo zdaj priložnost postal njegov partner. Ne, to ni deja vu.

Ocena: ♫ ♫ ♫

Izvirni naslov: **Central Intelligence**

MOJSTRI ILUZIJ 2

R: Jon M. Chu

I: Lizzy Caplan, Mark Ruffalo, Daniel Radcliffe

Če ste se spraševali, kaj te dni počne Harry Potter, vam bo druga instalacija mojstrov iluzij ponudila precej pričakovan odgovor – otroški čarodej je ostal zelo blizu čarovnij. Zdaj kot računalniški genij izziva naslovne mojstre, štiri jezdece, štiri novodobne čarovnike. Želi, da s svojimi spretnostmi in znanjem naredijo nemogoče. Kar je sprejemljivo, ker tile mojstri besede nemogoče sploh ne poznajo. Zato ustrezajo, vse pod krinko visoke morale, kakopak. Lula, Dylan, J. in Jack so namreč pravi sodobni Robin Hoodi, le da oni denar, ki gre ubogim, raje kar pričarajo. Pisa na akcijska zabava z magijo.

Ocena: ♫ ♫ ♫ ♫
Izvirni naslov: **Now You See Me 2**

OB TEBI

R: Thea Sharrock

I: Emilia Clarke, Sam Claflin, Jenna Coleman

Kar dva britanska zvezdnika iz *Igre prestolov* se snideta v tej pocukrani drami, ki je pravzaprav romantična različica francoske megalomane *Prijatelja*. Tokrat namreč Khaleesi – pardon, Emilia Clarke – skrbi za paraliziranega bogataša, ki ima sicer ves denar na planetu, a mu je invalidski voziček vzel vso voljo do življenja. Voljo, ki mu jo z bogatimi dekolteji Emilia vztrajno vrača, da depresivni bogataš po dveh letih končno le zapusti svoj dom, ki je po nesreči postal njegov zapor. Ker ima ljubezen to moč? Ne, ker se ljubezen, ki dela čudeže, prodaja vsaj tako dobro kot druge fantazije.

Ocena: ♫ ♫ ♫ Izvirni naslov: **Me Before You**

Kar dva britanska zvezdnika iz *Igre prestolov* se snideta v tej pocukrani drami.

SVET LAHKO REŠITA SAMO MALI HART IN VELIKI JOHNSON

OBVEŠČEVALNA

16. JUNIJ 2016

DAŠA PODRŽAJ

Rajska ptica

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR
TEKST DARJO HRIB

Lepotico Dašo Podržajo že poznate. Nedavno tega se je predstavila kot naše Sanjsko dekle, po obisku delavnice Shoot the Centerfold v Miamiju pa sta z Alešem Bravničarjem in ob podpori Wood Stock Eyewear (woodstockeyewear.com) njen status v reviji nadgradila še v čisto pravo Playboyevo dekle.

Tam, na eksotični in vedno žgoči Floridi, se je tako Daša še enkrat postavila pred naš objektiv, da lahko spet uživamo v njenih čarih, obenem pa ta podvig izkoristimo tudi za to, da jo spoznamo še za odtenek bolje. Tukaj na kar 12 straneh, več podatkov in fotografije iz zakulisja pa poiščite na strani 22.

Ker je Daša svoj čas polnila naslovnice tudi zaradi svoje romantične zveze z Rajkom Hrvatičem, smo jo seveda pobarali o njenem pogledu na moške, predvsem o tem, kako se je njena predstava o nas spreminjala skozi leta. »Ker je moj oče res dober človek z normalnimi vrednotami, sem zmotno verjela, da so vsi moški takšni kot on. No, ta iluzija se je dokaj hitro razblinila in spoznala sem, da je v današnjem času zelo težko najti moškega na mestu,« nam je odkrito povedala. Daša, želimo ti veliko ljubezni in sladostrastja! 📸

ASISTENTI FOTOGRAFA: Andraž Blaznik, Črt Slavec, Christopher Murray, Julia Gibson, DIGITALNI OPERATER (DIT): Cam Williams za Capture Integration, LICENJE: Kellie Watts za Miami Face & Body Art, STILIRANJE: Inja Savski, LOKACIJA: Little River Studios Miami, Dr. Roudner's. ZAHVALA: STC (ShootTheCenterfold.com), Jarmo Pohjanieni, Mary Alejo, Ivan Janež. Naslovnica in del piktoriala posneti s fotoaparatom phase one XF 100MP in objektivu LS znamke Schneider Kreuznach, ki jih je za snemanje priskrbel Dave Gallagher iz Capture Integration (captureintegration.com). Luči je za fotografiranje prispeval Hensel (www.hensel.eu), bliskavica na naslovnici chimera RINGMAXX. DIT monitoring na monitorjih EIZO. Ford sunliner '60 last studia. Daša nosi nedrček Agent Provocateur (Cassia), čevlje Guess. Bodi in napihljiv labod last fotografa. Produkcija SPOTLIGHT. Posneto v ZDA, pomlad 2016. Fotografiranje je omogočil Wood Stock Eyewear (woodstockeyewear.com).

TEKST GREGOR PAVŠIČ
FOTO KRISTIAN RAVNIČ

Peter Podlunšek

Prijeten pogovor z najboljšim slovenskim akrobatskim pilotom, ki je letos prvič del elitne skupine 14 pilotov svetovnega prvenstva Red Bull Air Race. Doma v Prekmurju vodi visokotehnološko podjetje za proizvodnjo medicinske opreme in reševalnih vozil ter se kljub centralizaciji Slovenije nikakor ne namerava preseliti izza obronkov Mure.

Peter Podlunšek je bil star komaj tri leta, ko je njegovo družino podjetniška žilica iz Zasavja pregnala v Prekmurje. Čeprav je prišlek, govori pravo prekmurščino in vas pozdravi z 'zdravo', in ne 'živjo'. Na vzhodu Slovenije je njegovi družini s podjetjem Medicop uspelo na trgu medicinske opreme in reševalnih vozil, Podlunšek pa se je hkrati razvil v vrhunskega akrobatskega pilota in se letos prebil tudi v elitni razred svetovnega prvenstva Red Bull Air Race. V Murski Soboti so do zdaj izdelali približno tisoč reševalnih vozil; pri njihovi arhitekturi lahke gradnje in izboljševanju aerodinamične učinkovitosti črpajo dognanja tudi iz letalstva. Z njim je Podlunšek nepogrešljivo povezan že od ranega otroštva, ko je na travniku pri Rakičanu, domu murskosoboškega letalskega kluba, sanjari o ustvarjanju in izražanju samega sebe tam visoko pod oblaki. Danes sam svojo strast in poslanstvo deli naprej vsakomur, ki ga premami kljubovanje fizikalnim zakonom in težnostnim obremenitvam.

PB: Ker sva v Prekmurju, mi najprej pojasnite naslednje: slišal sem, da se v Prekmurju z 'živjo' pozdravijo predvsem ženske, moški pa drug drugemu raje namestijo 'zdravo'?

PP: Res je, Prekmurci se z 'živjo' ne pozdravljamo prav pogosto. 'Zdravo' je ostal tak nekoliko starejši, a zato zdrav, klen in iskren vsakodnevni pozdrav. Všeč mi je.

PB: Kako bi opisali samega sebe, če ne bi govorili o letenju in o medicinskih pripomočkih oziroma reševalnih vozilih?

PP: To je težko vprašanje. Poslovni svet in šport sta namreč sestavna dela mojega življenja. Vmes med njima ostane zelo malo časa še za druge stvari. Mogoče bi

roma rezultat tekmuješ v športu, je enako tudi v poslu. Loviš rezultate, produkte in zadovoljstvo strank. Obe zadevi se prepletata. Izkušnje iz poslovnega sveta so mi v športu zelo pomagale. V športu sem se naučil ene skrajnosti in tudi sprejemanja porazov, vse to pa preslikano v poslovni svet precej bolje izkoriščam in razumem določene procese.

PB: Je mogoče z dvigom med oblake vsaj začasno ubežati stresu, težavam in

Ljudje smo vse življenje povezani s tekmovanjem. Tako kot za najboljši čas tekmuješ v športu, je enako tudi v poslu. Loviš rezultate, produkte in zadovoljstvo strank.

na to vprašanje bolje odgovoril kateri od mojih kolegov, ki me dobro poznajo oziroma name gledajo drugače kot sam. Življenje si ne predstavljam ne brez športa ne brez poslovnega sveta. Če bi mi to odvzeli, bi izgubil svojo bit. V športu sem našel svojo pot in zadovoljenje. Ko nekaj počneš 30 let in kljub številnim oviram nikoli ne pomisliš, da bi odnehal, si našel svojo pravo strast v življenju. Ljudje smo vse življenje povezani s tekmovanjem. Že v šoli poskušamo doseči najboljše ocene in ta zdrava tekmovalnost nas nato vodi skozi celo življenje. Tako kot za najboljši čas ozi-

realnosti vsakdana na zemlji? Lahko zapustiš te težave na letališču ali ostanejo vaš skriti sopotnik?

PP: Navadno letim sam, in ko se dvignem v zrak, prav zares zaživim. Tam zgoraj izginejo vsi problemi z obličja zemlje, zgoraj lažje diham in imam bolj čiste misli. Zame svet iz zraka ni svet brez težav, ampak svet, ki je čist in pošten. Po pristanku se vrneš k vsakodnevnim problemom. Vsak polet je zato vsaj malo pobega pred realnostjo vsakdana.

PB: Povejte nam, kako drugačen je vide ti svet od tam zgoraj?

PP: Slovenija je iz zraka zelo lepa. Tudi Pomurje. Z vrha spoznaš karakter ljudi. Kar vidiš iz zraka, ti veliko pove, kako ljudje živijo. Ljudje, ki so zaprti med hribi, so drugačni na primer od nas, ki živimo na zelo odprtem območju. Prekmurje iz zraka je še bistveno lepše, kot ga vidimo s ceste. Dvig za nekaj sto metrov prinaša povsem novo perspektivo in lahko rečem, da imam po vsakem poletu Prekmurje še toliko rajši.

PB: Za akrobatske pilote pravijo, da so tudi ustvarjalci, pravi umetniki na nebu. Da je zanje modro nebo kot brezmejno platno, ki se razprostira v treh dimenzijah. Imate tudi sami kaj umetniške duše?

PP: Rad poslušam dobro glasbo, a posluha nimam popolnoma nič. Rad gledam umetniške risbe, a tudi risati ne znam. Akrobatskemu letenju pa v nemščini pravijo 'kunstflug', torej umetnostno letenje. Tovrstno letenje nikakor ni zgolj tehnično, ampak zahteva tudi pilotovo osebno interpretacijo in resnični izkoristek vsega, kar fizika tam zgoraj omogoča. Imeti moraš sicer veliko znanja, a vsak pilot lahko na svojstven način letenje prikaže ljudem na tleh.

PB: Ste se v šoli kaj razlikovali od sovrstnikov?

PP: Kar nekaj mojih sošolcev je izbralo pot na letališča in z marsikom se tam še srečujem. Veliko ljudi si želi leteti, saj človek za

letenje pač ni bil narejen. Le malo ljudem je taka možnost dana. Ljudje na pilote gledajo malo drugače kot na druge športnike. Če tega sam ne doživiš, nas je težko razumeti.

Nismo drugačni, v določenih pogledih pa nekoliko posebni. Akrobatsko letenje zahteva veliko znanja, a tudi izražanja in preudarnosti. Tudi zato rad ob priložnosti vzamem s seboj pod oblake tudi sopotnike in jim tako prvoosebno pokažem vso lepoto letenja.

PB: Pogosto z velikim spoštovanjem in zanosom govorite o travniku pri Rakičanu, kjer je vaše domače letališče.

PP: Murskosoboški aeroklub je bil že v času nekdanje Jugoslavije zelo spoštovan in tudi danes sodi med najbolj urejene in organizirane v Sloveniji. Če se iz Trbovelj oziroma Hrastnika pred več kot 40 leti ne bi preselil v Prekmurje, se moja športna pot in življenje ne bi odvijala enako. Murska Sobota je predvsem za akrobatske pilote resnično raj na zemlji. Domačini so imeli tudi posluh, da so vložili v akrobatsko letenje in zaradi tega sem se tudi sam lahko začel razvijati v tej smeri. Obenem pa sem tu spoznal ljudi, ki so imeli veliko posluha in so nas spodbujali pri našem razvoju. Brez Rudija Cipota, takrat direktorja Zavarovalnice Triglav, moje poti v letalstvu ne bi bilo. To je ena odlik tega okolja. Ljudje so odprti, so po svoje drugačni, a mlade zelo podpirajo pri razvoju.

PB: V komunikaciji z domačini govorite pravo prekmurščino, kdaj ste se z družino preselili sem?

PP: Star sem bil tri leta. Prekmurščine se lahko naučiš, če se tu rodiš ali pa se sem preseliš zelo mlad. Danes enostavno nimam več nobene povezave z Zasavjem, kjer sicer še vedno živijo moji sorodniki.

PB: Ste kot mulc hodili ob letališče in se predajali romantičnim sanjam, da boste nekoč postali pilot in domači letališki travnik preleteli s čisto pravim letalom?

PP: Na letališče smo začeli zahajati takoj, ko je bilo to mogoče. Mislim, da sem bil star osem ali devet let, ko sem prvič stopil na ta travnik. Takrat smo imeli seveda še prostoteče modele. Obiskoval sem 3. Osnovno šolo, kjer je bil naš mentor v modelarskem krožku Jože Horvat. Našo generacijo mu je uspelo spraviti do zavezanosti letalstvu. Pri 12 ali 14 letih smo cele noči preživeli v šoli, da smo izdelali modele in nato z njimi šli na tekmovanja. Že takrat nam je vcepil nujno vztrajnost in požrtvovalnost. Aeroklub je ves čas spodbujal mlade ljudi, da smo čas preživljali s starostami letenja. Spremljali smo jih, in ko so nas ob priložnosti povabili v letalo, so se nam odprla nebesa. S takimi principi povezovanja so nam vse bolj vcepljali v kri, da je naše mesto prav tu na tem travniku. Ta je še danes zame kot drugi dom.

PB: Se še spominjate svojega prvega samostojnega poleta?

PP: Nikoli ga ne bom pozabil. Pri 16 letih sem se takoj vpisal v šolo jadralnega letenja. Na prvem poletu sem skoraj zavil s steze. Desna noga mi je med pospeševanjem, ko me je po travniku vleklo motorno letalo,

stoodstočno. Je postalo za vas letenje takšna rutina, da se kljub temu sprostite?

PP: Ko bo zame letalstvo rutina, bom nehal leteti. Vsakič ko se usedem v letalo, moram biti popolnoma zbran. Ko si v zraku, ne moreš kot na cesti kar parkirati, počivati ali izstopiti. Če iščem le sprostitev, grem enostav-

nizirali državno prvenstvo v akrobatskem letenju. Pot do razreda unlimited je resnično dolga, naporna in tudi draga. Marsikaterga pilota, ki pride k nam in izkusi obremenitve, začetna volja mine. Šolanje pomeni ogromno treninga in prestajanja bolečin. Obremenitve krepko pred 10G dejansko niso več tisti pravi užitek.

PB: Bi bilo mogoče izpostaviti en element akrobatskega letalstva, za katerega bi lahko dejali, da je najtežji?

PP: Eden najtežjih elementov je ostati znotraj koridorja varnega letenja. Predvsem na mitingih publika stopnjuje pritisk v smislu vse hitreje in vse niže. Hitreše letenje pri manjši višini prinese večje tveganje in nevarnost. Organizatorji takih mitingov imajo pogosto finančne omejitve in na mitinge vabijo pilote, ki ne dosegajo najvišjih standardov, a bi vseeno radi pokazali vse, kar znajo ali česar morda celo ne znajo. Ostati znotraj zdravih meja in zavedanja, česa si in česa nisi sposoben, je zame velik izziv. V smislu tehnike pa je prav Red Bull Air Race, ki prinaša zahtevnost hitrega in zelo natančnega letenja med ovirami. Kljub vsem izkušnjam sem potreboval veliko časa, da sem vse to usvojil.

PB: Posnetki iz kokpita med dirkami Red Bull Air Race dokazujejo, da obremenitve 10G tudi za vas kot profesionalne akrobatske pilote niso mala malica. Med obema vertikalnima zavojema kažete grimase, ki kažejo, da gre takrat zares ...

Akrobatsko letenje je umetnost, saj poleg tehničnega znanja zahteva tudi pilotovo osebno interpretacijo in resnični izkoristek vsega, kar fizika tam zgoraj omogoča.

tako trepetala, da sem letalo komaj peljal v ravni liniji po travi. V trenutku, ko sem se odlepil od tal, sem se povsem umiril.

PB: Večina pilotov o jadralnem letenju govori v presežkih. Tudi piloti velikih potniških letal za užitek pogosto sedejo v jadralno letalo. Velja to tudi za vas?

PP: Jadralno letenje je zame kraljica letalstva. Skozi več kot tisoč naletenih ur sem z jadralnim letalom pridobil veliko izkušenj, ki jih še danes izkoriščam na povsem drugi ravni. Pri tekmovanjih svetovnega prvenstva Red Bull Air Race je zelo pomemben izkoristek energije in aerodinamike, česar pa se začneš učiti prav v jadralnem letalu.

PB: Toda ali je lahko polet z letalom res prava sprostitve? Veliko je namreč obveznih natančnih postopkov tako pred vzletom kot v zraku, ki jih je treba izpolnjevati

no raje teč. Ko je glava polna in telo utrujeno, ni primeren trenutek, da bi se usedel v letalo. Kaj šele v akrobatsko letalo. Pogosto pridem na letališče samo pogledat letalo in se nato odpravim domov brez leta. Tudi to je zame sprostitev. Če nameravam leteti, se začnem primerno pripravljati že veliko prej. Dostikrat se s tekom pripravim do tega, da lahko pozneje tudi poletim z letalom.

PB: Zakaj v Sloveniji ni več akrobatskih pilotov?

PP: Vsega skupaj nas res ni veliko, morda deset. Glede na dva milijona prebivalcev pa ta delež ni tako majhen, za nameček imamo tudi precej zelo dobrih pilotov. Slovenci smo narod skrajnosti, letalstvo pa nam je že od Edvarda Rusjana zapisano v genih in je del naše zgodovine. Želel bi, da nas bi bilo še več in da bi lahko orga-

PP: Da, nismo ravno v dnevni sobi. Obremenitev 10 G oziroma 11,99 G, kolikor je še dovoljena obremenitev za obdobje šest desetink sekunde, je daleč od užitka in enostavnosti. Toda če tega ne bi imeli radi, tega ne bi počeli. Na dirki si pač osredotočen, da le-tiš kar najhitreje in natančno. Ko se prebijamo skozi progo, ne razmišljamo o obremenitvah, temveč le o doseganju popolnosti. Vsak pilot te G-je doživlja drugače. Imamo pilota, ki je v zraku zelo podoben Moniki Se-leš. Vse obremenitve sprošča s kriki, kar seveda ima nekakšen smisel. S tem sproščanjem telesa obremenitve lažje prenaša. Tak pristop ne deluje pri vseh pilotih. Pogoj je dobra fizična pripravljenost. Dejansko niti ni težko zdržati obeh vertikalnih zavojev, temveč zdržati eno minuto proge pod stalno obremenitvijo. V Abu Dabiju je bila povprečna obremenitev med dirko 6,2 G. Telo mora v vsakem trenutku ostati odzivno, da ostaneš popolnoma zbran in lahko upravljaš letalo povsem natančno.

PB: Obstajajo poleg splošno dobre fizične pripravljenosti med poletom še kakšni trik, da lažje prenesete težnostne sile?

PP: Kri je treba ohraniti v zgornjem delu telesa. Nimamo posebnih oblek kot piloti vojaških lovcev, temveč smo oblečeni v klasične negorljive dirkaške kombinezone. Vse morajo narediti mišice. Pomagata tudi pravilno dihanje in stiskanje mišic v pravem zaporedju in trenutku. Mišice moraš stisniti le pri največjih obremenitvah, telo pa mora biti na te obremenitve s stalnim treningom in poleti tudi navajeno.

PB: Če predpostavljam, da ste težki 80 kilogramov, to v obeh vertikalnih ovinkih pomeni maso ...

PP: Mojih približno 80 kilogramov pomeni, da sem takrat težak 800 kilogramov. Problem ni le ta masa, temveč velika obremenitev za telo. V normalnem življenju takih obremenitev ne poznamo. Tudi srce mora pri obremenitvi 10 G desetkrat močneje črpati, da možgani dobijo dovolj kisika. Ker letimo nizko oziroma le nekaj deset metrov nad tlemi, je lahko izguba zavesti usodna.

PB: Kaj bi se zgodilo, če bi bil takšni obremenitvi izpostavljen naključni sopotnik?

Ko smo se lotili predelave kombijev v reševalna vozila, sem dva tedna preživel z eno izmed zdravstvenih ekip na terenu, da bi se seznanil z njihovimi izzivi in potrebami.

PP: Verjetno bi izgubil zavest, najverjetneje bi skupil tudi telesne poškodbe. Ko nekoga vzamem s seboj v letalo, je ta izkušnja prilagojena njemu. Takrat zelo redko odletim od 10 do 15 odstotkov tistega, kar sem sposoben leteti sam. Za novince, ki bi rad izkusil vse lepote tega športa, je to povsem dovolj.

PB: Red Bull Air Race je sicer šov, a vendarle tudi uradno svetovno prvenstvo pod okriljem mednarodne športne letalske zveze FAI. Kako bi primerjali te dirke s klasičnimi svetovnimi ali evropskimi prvenstvi v akrobatskem letenju?

PP: Akrobatsko letenje je nekaj povsem drugega. Primerjam ga lahko z umetnostnim drsanjem. Imamo določene predpisane like, ki jih izvajamo in sodniki jih ocenjujejo. Letimo precej višje, od sto do tisoč metrov visoko. Ljudje, ki želijo spremljati tekmovanje, morajo ta šport kar dobro poznati. Red Bull Air Race pa je za spremljanje preprosto tekmovanje, kjer enostavno

zmaga najhitrejši. Imamo sicer nekaj dodatnih varnostnih pravil, ki pa jih ljudje hitro razumejo. Leti se nizko, letimo med piloni, ki jih v akrobatskem letenju ni, obenem pa je temu prvenstvu letenje spraviti tudi v velika mesta. Prav ta kulisa prinaša dodaten element ekskluzivnosti.

PB: Aerodinamika je sicer tudi vaš osebni hobi, kajne?

PP: To je zopet področje, ki je zelo edinstveno. Skupaj z dobrimi prijatelji smo sestavili

ekipo, ki je dobra v inženirskem delu, pripravi delov iz ogljikovih vlaken in analizah vsakega poleta. Pri aerodinamiki skupaj pripravljamo spremembe, ki bodo znotraj Red Bull Air Race prava mala revolucija. Kmalu bomo prišli z rešitvami, zaradi katerih bo marsikdo zastrigel z ušesi. Aerodinamika je nepogrešljiv del letalstva, njeno razumevanje pa eden ključnih elementov uspeha v Red Bull Air Raceu.

PB: Bodo zaradi dognanj pri letalski aerodinamiki postala energijsko varčnejša in tišja tudi vaša reševalna vozila?

PP: Veliko znanja tako s področja aerodinamike kot tudi z vidika zmanjševanja mase in povečevanja trdnosti konstrukcij smo začeli uvajati že leta 2009. Naš box body je reševalno vozilo, ki ima tip C in se ga lahko vozi z vozniško kategorijo B. To so vozila, ki so lahka, trdna in imajo majhen aerodinamičen upor. Z lahkoto vozijo dovolj hitro in ne

povzročajo nobenega bistvenega šuma v notranjosti vozil.

PB: Kako ste prišli do vsega tega znanja oziroma rešitev, da so vaša reševalna vozila tako konkurenčna doma in v tujini?

PP: Ko smo se lotili predelave kombijev v reševalna vozila, sem dva tedna preživel z zdravstveno ekipo na terenu. Spoznaval sem zahteve dela, kaj tehniki potrebujejo, kakšne so bile pomanjkljivosti takratnih vozil in podobno. Neposredno na terenu sem dobil veliko začetnih informacij, nato pa smo se učili v vsakem vozilu. Tudi danes še niso popolna, saj je razvoj nenehen in pri vsakem izdelanem vozilu se naučimo še česa novega. V naši ekipi so na primer inženirji, ki so pred tem že delali v avtomobilski industriji, imamo pa tudi zaposlenega, ki je po izobrazbi letalski inženir.

PB: Kakšna je sicer konkurenca pri reševalnih vozilih?

PP: Konkurenca je vse več. Zadnji sejem je pokazal usmeritev v večjo enostavnost, finančno racionalizacijo, v slabše in bolj puste produkte. Agresivni so tudi predelovalci oziroma, kot jim pravimo, body builderji, na primer Turki. Tam je delovna sila cenejša in glede na politiko nizke cene in slabše kakovosti ta podjetja iz vzhoda pridobivajo veljavo. Mi za zdaj še poskušamo dvigovati raven kakovosti in ohraniti pravo cenovno politiko, so pa pritiski v tujini veliki. Številne reševalne službe še vedno hočejo predvsem kakovost, saj jim ta na daljši rok prinaša manj stroškov. Zaradi pritiskov na cene, uklanjanja pritiskom in napačnih poslovnih odločitvah pa je marsikatero nam konkurenčno podjetje tudi že propadlo. V rešilna vozila so se na primer

spet začeli vračati lesni materiali, ki povečujejo maso vozila in zmanjšujejo pacientovo varnost.

PB: Verjetno je moralo tudi vaše družinsko podjetje pred 25 leti, torej po osamosvojitvi Slovenije, poiskati nove priložnosti na trgu?

PP: Podjetje sta ustanovila oče in mama pred 35 leti. Takrat sta naključno zajadrala v medicino in od tega naključja naprej smo zapisani razvoju medicinske opreme. Po razpadu Jugoslavije smo res tudi mi čez noč ostali brez 70 odstotkov trga. Ravno smo bili sredi naložbe v novo halo, nihče ni pričakoval tako drastične in hitre spremembe. Na srečo smo že prej začeli tipati tujino, navezali smo stike in se tudi takrat podali k reševalnim vozilom. Po vojni je bila tudi na tem področju v Sloveniji velika luknja. Za razvoj je bila ključna usmeritev v tujino in danes tja od medicinske opreme izvozimo 95 odstotkov naših proizvodnih zmogljivosti. Če bi bili osredotočeni le na Slovenijo, Medicop kot razvojno naravnano podjetje ne bi mogel preživeti.

PB: Zakaj se je vaša družina sploh preselila iz Zasavja v Prekmurje?

PP: Moj dedek je bil orodjar v Steklarni Hrastnik. Prekmurje je veljalo za napredno pokrajino, kjer so imeli zasebniki že takrat dovolj podpore za razvoj. V Zasavju je bilo kaj takega nemogoče. Tamkajšnje okolje je bilo zelo rdeče obarvano in vsaka zasebna pobuda je bila vnaprej obsojena na propad. Zato se je dedek odločil za pot v Prekmurje, kjer je že imel veliko poslovnih partnerjev. Sledil mu je tudi moj oče, ki je z njim sodeloval. Nikoli nam ni bilo žal.

PB: Ste kdaj razmišljali, da bi se preselili nazaj v središče Slovenije?

PP: Ljubljana je danes bolj perspektivna, a tudi Pomurje se dobro razvija. Težava je sicer s kadri, saj je na naš konec težko pridobiti ljudi iz drugih regij. Na drugi strani se v Pomurje vračajo mladi visoko izobraženi ljudje in marsikaterega med njimi smo zaposlili tudi sami. In ne, nikakor ne pogrešamo, da bi bili s podjetjem bliže središču države. Nikoli tudi nismo imeli želje, da bi se odselili. Žal v Sloveniji pogosto obvelja razmišljanje, da če prihajaš iz periferije, nimaš prednosti.

PB: Ljubljano in Mursko Soboto vendarle loči le slabih 180 kilometrov?

PP: Res je, a ljudje se danes skoraj lažje peljejo 500 kilometrov daleč v München kot pa v Mursko Soboto. Čeprav se stanje izboljšuje in spreminja, smo za mnoge še vedno tam daleč, na koncu sveta.

PB: Ste zaradi teh razdalj veliko na cesti, koliko kilometrov v povprečju prevozite?

PP: Do zdaj sem letno prevozil okrog 100 tisoč kilometrov. V zadnjem obdobju je teh poti vendarle nekoliko manj, a vseeno sem letos že naredil 35 tisoč kilometrov. Torej do konca leta se jih bo spet nabralo nekje med 60 in 70 tisoč.

PB: Ko se pogovarjate s kupci iz tujine, jim je najbrž vseeno, v kateri slovenski regiji ste doma?

PP: Največja ovira ni to, da prihajamo iz Prekmurja, temveč da prihajamo iz Slovenije. Zato me je osebno precej bolj strah za prihodnost Slovenije kot pa Prekmurja. Tu so se domačini vedno znali znajti, za Slovenijo pa trenutno svetle prihodnosti ne vidim. V 20 letih nam je uspelo državo uničiti do temeljev. Odgovornost nosi politika in pa posamezniki, ki so kupovali podjetja in jih uničevali. Tudi če bi mlademu kadru

danes ponudil enakovredno plačo – to dejansko zaradi povsem zgrešene plačne politike sploh ni mogoče –, je tujina zanje vseeno bolj perspektivna. To je seveda logično. Zaposlitev v velikem podjetju v tujini prinaša perspektivo za napredovanje in izobraževanje. Toda danes smo žal prišli celo tako daleč, da se bodo ljudje odločali za zaposlitev v tujini tudi za nižjo plačo, kot bi jo lahko dobili doma.

PB: Kako kot Prekmurec občutite centralizacijo Slovenije?

PP: Centralizacija ni nikoli dobra. Pri nas ne obstaja, da bi bile zadeve bolj učinkovite, temveč da bi lahko več obstranskih poti našli za ljudi, ki jo neposredno spodbujajo. Zaradi centraliziranosti imamo veliko doda-

obrnila navzgor, enako za zdaj kaže tudi letos.

PP: Moderno je, da se prometne nesreče pripisujejo neprilagojeni hitrosti. Toda to je tako širok pojem. Problematična je slaba infrastruktura, ki ji vozniki niti ne uspejo prilagoditi hitrosti. Povečujejo se pritiski na večje globe, na cestah je veliko vzdrževalnih del in tujih tovarnjakov z zelo utrujenimi vozniki. Redko srečam na cesti voznika, ki s hitrostjo resnično pretirava in zato težko sprejemem posploševanje, da je za slabšo prometno varnost kriva predvsem neprilagojena hitrost.

PB: Kakšen voznik ste sam? Ali ves adrenalina pokurite kot pilot in ste nato na cesti umirjeni?

nimam težav s kazenskimi točkami, in to tudi dokazuje, da zame na cesti ni ravno pravo mesto za sproščanje adrenalina.

PB: Najbrž se bolj varnega počutite v zraku z akrobatiskim letalom kot na cesti z avtomobilom?

PP: Vsekakor. V zraku sem odvisen le od sebe. Lahko se sicer zgodi napaka, a predvsem zato, ker si jo naredil sam.

PB: Kakšno je po vašem mnenju dojetje športnih uspehov v Sloveniji v javnosti in gospodarstvu?

PP: Slovenci smo poseben narod. Zelo težko priznamo uspeh. Najbolj necenjen je prav uspeh. V zadnjem času je morda le Peter Prevc naredil zgodbo, ki jo vsi priznavajo kot uspeh. Vsi prej, na primer tudi Tina Maze, so imeli kljub uspehom v javnosti vselej tudi nasprotnike. Ti so Tino kritizirali, ko je bila 'le' druga ali tretja. Na račun lastnega neuspeha radi kritiziramo uspeh drugega. To je ena od rakovih ran naše družbe, ki postaja destimulativna. Zame je vsak, ki se na primer spusti po planiški velikanki, zmogovalec. Kdor je zadnji, zame ni slab, temveč je le dosegel slabši rezultat.

PB: Slišal sem, da vam je prijatelj po sicer odličnem in nepričakovanem osmem mestu na dirki v Spielbergu poslal SMS, češ, saj bo drugič bolje ...

Ne morem govoriti o strahu in občutkov tudi ne morem označiti za strahospoštovanje. Toda letenje ni rutina. Vedno se zavedam, da je vsak polet lahko moj zadnji.

tnih poti in zapravljenе energije, ki bi jih sicer vlagali v razvoj podjetja. Zdaj vse to raje vlagamo v ljubljansko birokracijo.

PB: Kako ocenjujete prometno varnost v Sloveniji, s katero ste tudi vaših produktov neposredno povezani? Lani se je krivulja smrtnih žrtev po nekaj letih spet

PP: Ko smo bili mladi, smo seveda radi stopili na gas. Z leti takšne težnje upadejo in danes postajam vse bolj umirjen voznik. Na cesti ne veljam za agresivnega voznika. Vozim sicer avtomobil, s katerim se je sicer mogoče peljati zelo hitro, a ga imam predvsem zaradi ravni varnosti. Na srečo tudi

PP: Da, res je. Saj niti ne pričakujem, da bodo vsi ljudje razumeli razsežnost rezultatov. Sam sem prišel med 14 izbranih pilotov na svetu. Tu se ne moreš kar prijaviti in se pojaviti na startu, temveč te morajo izbrati oziroma sprejeti oni. Težko je tekmovati proti fantom, ki imajo veliko več izkušenj. Kdo morda tudi ne loči med pokalom challenger in razredom master. Rezultatov od lani ni mogoče kar prenesti v to elitno kategorijo. Osmo mesto je bilo zame nekaj neverjetnega. Sotekmovalci so mi rekli, da bom lahko super srečen, če bom v vsej sezoni osvojil eno točko. Zdaj sem jo dobil že na drugi dirki. Ljudje težko dojemajo razsežnost športa. Sam zase vem, kaj uspeh je, ljudje pa bodo o tem sodili sami. Morda je tako najbolje.

PB: Omenili ste Prevca, ki je bil lani med vašimi gosti nad Rakičanom. Kako je bilo leteti z njim?

PP: Super. Štel sem si v veliko čast, da je prišel v Mursko Soboto in izrazil željo po letenju z menoj. Zelo je užival. Tisti, ki ga bliže poznajo, so mi rekli, da ga tako nasmejanega še niso videli. Izkušnja z njim je tudi meni dala veliko spoznanj.

PB: Kaj pa, če bi vas Prevč povabil na vrh letalnice v Planici?

PP: Nikakor. Lahko se na vrh le postavim, dol pa se ne bi spustil nikoli.

PB: Tudi ne, če bi hipotetično obstajala možnost poleta v tandem? Bi se mu upali prepustiti in poleteti z njim?

PP: V tandem bi se z njim najbrž spustil dol, a bi imel najbrž pred tem dobil rjave spodnje hlače. Na drugi strani ob takih priložnostih poskušam razumeti tudi razmišljanja drugih, na primer Prevca, ki se usedejo k meni v letalo, mi zaupajo in se mi prepustijo. V mojem letalu res nimajo nobenega vpliva.

PB: Vas je v letalu med dirko, ko z veliko hitrostjo letite dobesedno tik nad tlemi, kdaj strah? Je sploh mogoče govoriti o strahu ali gre za popolno zbranost?

PP: Ne morem govoriti o prvinskem strahu in občutkov tudi ne morem označiti za strahospoštovanje. Letenje ni rutina. Vedno se zavedam, da je vsak polet lahko tudi moj zadnji. Predvsem gre za spoštovanje tega športa, kjer je psiha eden ključnih elementov. Če psihološko nisi stabilen, imaš pomsleke o varnosti in tehniki, težko letiš hitro in varno. Pred tremi leti sem začel aktivno graditi tudi psihološko pripravljenost in prisujem ji čedalje večji pomen.

PB: Kaj bi rekli tistim, ki se bojijo letenja?

PP: Naj gredo letet. Tudi jaz se nisem nikoli počutil zelo sproščenega v potniškem letalu, kjer sediš nekje zadaj v repu in nimaš vpliva na karkoli. Večkrat ko letiš, bolj si sproščen. V letalu dejansko sediš in nisi na nekem robu, kjer lahko padeš. Sediš lepo zavezan, letalo ima krila in lahko zato leti

tudi brez motorjev. Dokler ima krila, letalo ni kamen in ne bo kar padlo dol. Letalstvo je še vedno eden najbolj varnih športov in tudi prevoznih sredstev.

PB: Kako bi primerjali na eni strani egoizem letalskega športa, kjer ste v kokpitu vselej sami in le vi doživite vso njegovo lepoto, in na drugi strani nujne podpore moštva? Kljub individualizmu je na primer Red Bull Air Race kot vsak dirkaški šport odvisen prav od ekipe oziroma njenega najšibkejšega člana ...

PP: V letalu sem res sam in sem res odvisen sam od sebe. Toda prav moja ekipa mi zagotovi vse temelje, da sploh lahko letim. Pripravijo mi letalo, analizirajo podatke, spremljajo dogajanje in podobno. Če je ekipa dobra in stimulativna ter ima dobrega duha, to ponese tudi pilota. Tak pilot se v letalo usede čistih misli, dobre volje in je lahko popolnoma zbran. Če te ekipa obremenjuje in ti lastno breme še poveča, se to pri letenju odraža negativno.

PB: Kje je ločnica med ekipno podporo in individualnim športom, kdaj torej pred poletom med pilone ostanete sami?

PP: Ko dobimo progo, najprej določimo najboljšo linijo v idealnih razmerah brez vetra. Ker pa idealnih razmer ni, simuliramo različne smeri in jakosti vetrov, temperaturo ozračja in podobno. To vse vpliva tako na letalne sposobnosti kot na zmogljivosti motorja. Preden gremo v zrak, naredimo analize, a šele 20 do 30 sekund pred startnimi vrati dobim prave podatke o vetru. In v tistem času mora moj računalnik v glavi na

podlagi vseh naših ekipnih analiz in simulacij določiti optimalno pot in potrebne prilagoditve linij. V tiste slabe pol minute tekmo torej dobiš ali izgubiš. Prav tu pridejo izkušnje najbolj do izraza. Velika je razlika med procesorjem večkratnega prvaka ali mene kot novinca.

PB: Koliko časa nameravate ostati v Red Bull Air Raceu?

PP: Pred nami je vsekakor učno leto, v katerem čudežev ne moremo pričakovati. Nihče ni že na prvih dirkah segel po najvišjih mestih. Španski pilot Valerde lani ni bil nikoli v prvi osmerici, a je letos v Spielbergu zmagal v kvalifikacijah. Upam, da bomo ekipo nadgrajevali in da se bomo lahko kdaj uvrstili v finale, torej med štiri najboljše. Če bi padle kakšne stopničke, bi bilo to sanjsko. V samem svetovnem prvenstvu pa ocenjujem, da bom ostal za obdobje od treh do pet let. S tem mesecem se je ekipi pridružil tudi nov podpornik in sicer družba BMW M Power iz Münchna, kar mi daje še dodaten zagon in pomeni še večjo odgovornost.

PB: V letalstvo vas je kot najstnika popeljal tudi vaš oče. Bi sami svojega sina prav tako poslali v svet letalstva?

PP: Moj skoraj 17-letni sin je zaprisežen rokometaš. Večkrat sva letela skupaj, obišče me na letališču in tudi ima roko za letalo, a ga to za zdaj ne zanima. Če bo kdaj hotel zakorakati na isti travnik, kot sem pred 30 leti sam, ga bom podpiral, toda ta odločitev bo vedno izključno njegova. Morda je res dovolj, da je pri hiši le en pilot. 📺

AVTOMOBIL PRIHODNOSTI

SANJE ALI RESNIČNOST?

Opel GT concept je premierno uprizoritev doživel letošnjega marca na največjem avtomobilskem sejmu v Ženevi, kjer je s svojo edinstveno vizionarsko skulpturo na kolesih pometal s tekmeci in nakazal smernice avtomobilske industrije.

S portnik prihodnosti nadaljuje Oplovo tradicijo konceptnih vozil, ki se je začela z eksperimentom GT leta 1965. »GT concept je poklon legendarnemu opelu GT in obraz prihodnosti znamke,« je poudarila direktorica Oplovega trženja Tina Müller, o smernicah razvoja znamke in oblikovalski filozofiji njihovih prihodnjih modelov pa smo se na svoje oči prepričali tudi v zibelki Opla, v mestecu Rüsselsheim v bližini Frankfurta. V tamkajšnjem oblikovalskem studiu so nam predstavili celoten potek nastanka vizionarskega koncepta, ki je od same zasnove do predstavitve trajal dve leti. GT concept s sredinsko nameščenim motorjem spredaj in pogonom zadaj je Oplovo kiparsko oblikovalsko filozofijo ponesel na naslednjo raven. Je avantgarden in prvinski hkrati, saj nima ne kljuk na vratih ne zunanjih ogledal ali odvečnih okrasnih elementov. Dolg pokrov motornega prostora, ultrakratki previsi in drzna rdeča značilna linija odražajo čisto dinamiko. Pokrova prtljažnika ni, dvojna izpušna cev je na sredini, kraki volana so svojevrstni – vse to so poleg imena povzeli po izvirnem GT-ju. Toda GT concept ni preprosta kopija svojega slavnega prednika: obudil je inovativnost, drznost in vznemirljivega duha originalnega GT-ja, a brez trohice retro oblikovanja. Inovativnost je bila leta 1965 ključnega pomena, da se je slavni opel experimental GT, ki je nastal kot plod domišljije Erharda Schnella, v zgodovino zapisal kot prvi konceptni avtomobil evropskega proizvajalca. Navdušil je z izjemnimi tehnološkimi novostmi, kot je dvig žarometov iz karoserije, poglede pa je pritegnil z vitko obliko in popolnimi razmerji brez vseh nepotrebnih okraskov. GT concept spet uteleša Oplovega pionirskega duha. Je popoln avtomobil za dinamično

Ko je pred več kot 50 leti zasnoval slovitega eksperimentalnega GT, si Erhard Schnell ni niti predstavljal, da bo dočkal tudi njegovega naslednika.

Ko avto postane vaš najboljši prijatelj

V notranjosti boste zaman iskali gumbe in tipke. Ta športni avtomobil upravljate izključno z glasom in sledilno ploščico, nameščeno v sredini. Strokovnjaki so tovrstno zasnovo nadzora poimenovali vmesnik med človekom in strojem (Human Machine Interface – HMI). Oplov GT concept je opremljen z revolucionarnim prilagodljivim sistemom, ki najprej spoznava voznika in se prilagaja njegovim željam. Tako se avto prilagodi vozniku, ne obratno. Rezultat je dialog, med katerim avtomobil odgovarja s prijetnim glasom in lahko, na primer, izbere ustrezno glasbo, pot ali temperaturo v skladu s trenutnimi okoliščinami situacijo. Oplov HMI je kot prijatelj na sovoznikovem sedežu – preprosto ve, ali bi raje poslušali hip-hop ali kaj bolj umirjenega. Da lahko spontano zagotovi ustrezno podporo, si programska oprema zapomni vsak ukaz, vsak dotik volana in vsako nastavitev iz dneva v dan in iz meseca v mesec. Prilagodljivi HMI odlikuje celosten pristop, ki kaže, da je upravljanje vozil iz znanstvenofantastičnih filmov čedalje bliže uresničitvi.

Opel GT concept se v oblikovalskih detajlih prepleta s svojima predhodnikoma, eksperimentalom GT iz leta 1965 in motociklom motoclub 500 iz leta 1928.

BRZINA.si - pravo mesto za vse, ki nam
avto pomeni **več kot prevozno sredstvo**

www.brzina.si | **041/236-831** | **info@brzina.si**

AST, Linea Corse, Moton, Motul, Rota, Rundfahren, QSP

VISOKA KAKOVOST PO KONKURENČNIH CENAH!

Dobrodošli v svetu visokih hitrosti!

Boris Jacob, eden izmed oblikovalskih vodij projekta, je mnenja, da športni avtomobil odraža naš način življenja.

vožnjo, kar odraža značilna rdeča linija, ki vodoravno predeli vozilo in poudarja razmerja. Značilni rdeči prednji pnevmatiki – nameščeni na platišči s predzno grafiko kotalk – spominjata na Oplov motocikel motoclub 500, ki je bil z dvema rdečima pnevmatikama prav tako avantgarden že leta 1928. Oplova oblikovalska filozofija 'kiparska umetnost z nemško natančnostjo' prevzema celotno notranjost. Tako kot pozornost do podrobnosti: v zunanji prezračevalni šobi iz aluminija s poliranim emblemom GT sta vgrajena okrogla zaslona, ki prikazujeta okolico vozila in nadomeščata zunanji vzvratni ogledali. Kameri, nameščeni za blatnikoma, zagotavljata varen pregled med vožnjo po mestu. Sliko prenašata na zaslona na levi in desni strani kokpita – zunanja vzvratna ogledala in mrtvi koti so tako del zgodovine. Tudi sijajno rdeča avtomata varnostnih pasov sta prava umetnina in povzemata oblikovanje z rdečih prednjih pnevmatik. Poseben poklon legendarnemu GT-ju iz šestdesetih in sedemdesetih let 20. stoletja je volanski obroč z oblikovanjem krakov. Ključna inovacija modela GT concepta so velika vrata z vgrajenimi stranskimi stekli, ki jih odlikuje brezhiben prehod s stekla na lakirane površine. Ko voznik ali sovoznik pritisne na stikalo v značilni rdeči liniji strehe, se vrata s pomočjo elektrike široko odprejo in omogočijo dostop do presenetljivo prostorne notranjosti. Celo visoki vozniki brez težav vstopijo in se udobno namestijo. Pri odpiranju se vrata znatno poglobijo v prednja blatnika. Ta patentirana namestitve, ki prihrani veliko prostora, omogoča širok kot odpiranja tudi na razmeroma tesnih parkirnih mestih. Kompaktni športnik je tako optimalno prilagojen za uporabo na urbanih območjih. Vetrobransko steklo se nadaljuje v stekleno panoramsko strešno okno, zato lahko potniki uživajo v vozni izkušnji, ki je izjemno podobna tisti z modelom targa s snemljivo streho. 🚗

f VELIKA NAGRADNA IGRA

Glavna nagrada
6 mesečna uporaba avtomobila
HYUNDAI TUCSON

150 nagrad VALVOLINE

PRILEPI nalepko Valvoline 150 let na zadek svojega avtomobila

SLIKAJ uporabi način »selfie« in ujemi sebe ter nalepko na avtomobilu v svoj objektiv

OBJAVI sliko na našem Facebook profilu www.facebook.com/valvolineslovenia

Več o tem kako do nalepke ter o pogojih sodelovanja, si lahko preberete na spletni strani www.valvoline150let.si

**avto
magazin**

 HYUNDAI

Summit leasing & credit
Sumitomo Corporation Group

**ABL
TEHNIKA**

ABL Tehnika, d.o.o., Pooblaščen prodajalec motornih olj in maziv Valvoline za Slovenijo
IOC Zapolje III/4 | 1370 Logatec | Slovenija
T: +386 5 902 77 90 | F: +386 5 902 77 92 | E: info@abltehnika.si | www.abltehnika.si

WOOD STOCK

Najboljša očala iz lesa na svetu nastajajo na Čopovi 5 v Ljubljani. S srčno strastjo jih izdeluje Jaka Jančič z brezmejno podporo žene Tamare in s pomočjo pravih prijateljev. Znamka butičnih očal Wood Stock žari kot zvezda.

TEKST BORUT OMERZEL
FOTO KLEMEN RAZINGER

Začelo se je pred leti v Slovenskih Konjicah, kjer je Jaka Jančič, ustanovitelj, oblikovalec in glavni mojster izdelave v podjetju Wood Stock, kot osnovnošolec želel postati zobni tehnik in na sprejemnih izpitih iz ročnih spretnosti tudi zbral vse točke, a ga je nato življenjska pot vse do leta 2011 popeljala proč od oblikovanja. Takrat pa »sem zagledal neka lesena očala in v trenutku sem vedel, da bo to moj izdelek. Star sem bil 30 let in že vse življenje sem težil k oblikovanju. Začel sem v garaži pri stari mami, brez vsega. Kako naj očala sploh naredim?« V garaži je preždel cele dneve in noči, sosedi so se mu smejali, ko jih je z brušenjem lesa budil tudi ob treh ponoči. »Da sem prišel do prvih očal, s katerimi sem bil zadovoljen, sem potreboval eno leto. Ker sem perfekcionista. Da, sprva so se mi smejali, a po dveh letih so me že začeli klicati razni optiki, toda nisem še hotel iti v to.«

Ravno ko je bil s prvimi očali zadovoljen, je spoznal sedanjo ženo Tamaro, ki mu je organizirala zelo uspešno modno revijo. Toda Jaka s svojim izdelkom še ni bil zadovoljen in je noč in dan tuhtal, očala izboljševal, da so postajala vsak dan boljša. »S Tamaro sva se odločila, da je to najina pot. A preden sva

odprla podjetje, sva v Konjicah z očetovo pomočjo dobila manjšo delavnico, vanjo postavila najin prvi laser in drugo pravo orodje. 'Zdaj pa je čas za s. p.,' sva si dejala in ga odprla. Gospa na zavodu se je kar za glavo držala, kako bova pa s tem živel,« se smeji Jaka in doda, »pred letom in pol pa so me tja povabili predavat kot primer dobre prakse.« Prve finance sta krvavo iskala, a ni sta vedela, da jih imata pred nosom. Tamarini starši so jima namreč takoj širokosrčno pomagali, ju brezkompromisno postavili na noge. »Še danes so nama v oporo na kakršenkoli način,« v en glas z veliko hvaležnostjo v obeh in glasu soglasno rečeta Jaka in Tamara.

»Potem sva se pojavila na komercialni televiziji in vsul se je medijski plaz. Bila sva med prvimi v Sloveniji z res kakovostnimi očali iz lesa. Zatem so sledile še druge televizije, časniki, mediji od vsepovsod. Najbrž zaradi pristnosti, srčnosti. Postajali smo prepoznavni, zdaj nas domala vsi poznajo,« pravi Tamara.

Potem sta se odločila za večjo delavnico v Konjicah, veliko 120 kvadratnih metrov, kjer sta nemalo krat tudi prespala. Tam je njuna zgodba zaživela. »Poklicali so naju iz I Feel Slovenia, kjer so v ožji izbor uvrstili pet slovenskih izdelkov za darilo najboljšemu košarkarju na evropskem košarkarskem prvenstvu

[Sprva so se mi smejali, a po dveh letih so me že začeli klicati razni optiki. Bila sva med prvimi v Sloveniji z res kakovostnimi očali iz lesa.]

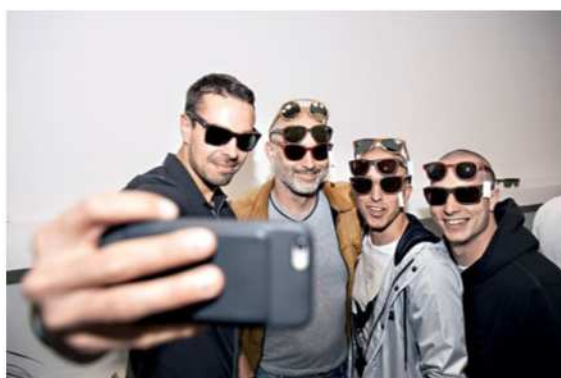

To niso lesena
očala, to so očala,
narejena iz lesa.
Wood Stockova
očala iz lesa!

in na koncu izbrali nas. Očala iz pristnega slovenskega lesa je tako prejel zvezdnik Tony Parker.« Ni pa on edini estradnik, ki danes nosi očala Wood Stock, vanje so zaljubljeni tudi Magnifico, Nina Pušlar, 6pack Čukur, Bojan Križaj, Vid Valič, Domen Valič, Valter Birska, Anže Kopitar, Anžetova brat in oče ter še številni drugi.

Jaka poudari, da ti estradniki in vsi drugi ne nosijo lesenih očal, temveč očala, narejena iz lesa. »Lesena očala delajo Kitajci. Kaj to pomeni? Gre za štanco iz treh delov. Wood Stockova očala, očala, narejena iz lesa, pa so vsaka posebej skrbno izrezana z laserjem, nato jih sestavim, laminiram, oblikujem in zbrusim, spoliram z brusnim papirjem in na koncu zloščim s krtačo. Večina drugih proizvajalcev lesenih očal po vsem svetu se trudi, da bi naredili v kratkem času čim več očal, zato jih delajo s CNC-stroji. To pomeni slabšo kakovost in površnost. Takšna lesena očala mečejo slabo luč na očala, narejena iz lesa. Vsa Wood Stockova očala so ojačena z mojo posebno tehniko, kar jim daje prožnost in hkrati kompaktnost, poleg tega so zato do 60 odstotkov tanjša in lažja, prožnejša in kompaktnjša. Z lahkoto se zasteklijo. Do določene mere jih lahko upogibaš, lahko padejo na tla in se ne poškodujejo.« Jaka predme vrže na tla ena od svojih očal iz lesa deset metrov daleč in res se jim nič ne zgodi. »Vsa druga lesena očala, ki jih lahko kupiš na trgu, bi se razletela. Zato so si ljudje ustvarili splošno mnenje, da tudi očala iz lesa pokajo in da niso nosljiva.«

Seveda me zanima, kje dobi Wood Stock les in katerega Jaka uporablja. »Večinoma gre za eksotičen les iz Afrike in Južne Amerike, ki ga kupujem v Avstriji. Iz eksotičnega lesa izdelujem očala zato, ker je tekstura tega lesa izrazitejša in barve so pestrejšje. Očala tako kričijo, da so iz lesa!« Lesa ne barva, razen pri eni vrsti. »Rad povem, da je Wood Stock prva firma na svetu, ki naredi celotna očala iz briarja. Kolikor vem, so do zdaj obstajala le ena druga, narejena za Bentley, ki pa imajo vgrajen le nekajmilimetrski delček tega lesa. Briar je les, ki raste v Sredozemlju, največ ga je na Apeninskem polotoku. Sicer se uporablja izključno za izdelavo pip za kajenje, ker je negorljiv. Pri Wood Stocku uporabljamo njegovo korenino, ki je še nekajkrat dražja od preostalega lesa tega drevesa. To je edini les, ki ga pri Wood Stocku barvamo,

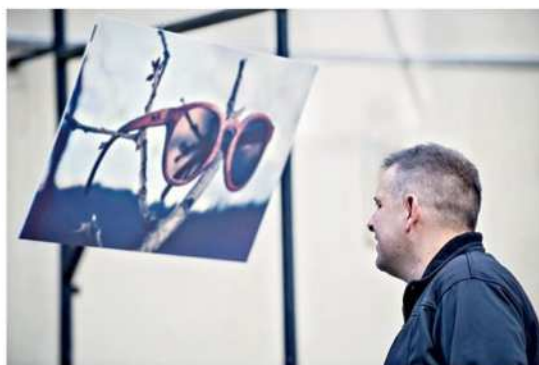
vse druge vrste lesa ostanejo avtentičnega videza.« Od slovenskega lesa uporablja orehovo korenino, hruškov les, češnjev, slivov. Iz Save v Srbiji pa je v njegovo delavnico priromal les fosilnega hrasta, star okoli 4000 let. »Do njega sva s Tamaro prišla prek prijatelja, kakor se itak zgodijo najlepše stvari v življenju,« se Jaku zasvetijo oči. »Zelo rad uporabim tudi les stvari, ki je že dala svoje skozi, in iz njega naredim uporaben umetniški izdelek. To je lahko stara smučka, puškinno kopito, doga od soda. O, maceriran les!«

Vsa očala, tako korekcijska kot sončna, pri Wood Stocku zasteklijo s stekli japonske znamke Hoya, »ki so vrhunska v svetovnem merilu,« pravi Jaka in nadaljuje: »Z Japonci delamo zato, ker si edini na svetu zaradi svoje kakovosti upajo dati triletno jamstvo na antirefleks leče. Vsa stekla so v osnovi polarizirana z dodanim antirefleksom z zadnje strani stekla. Vsa so tudi certificirana.«

Kaj pa dizajn, oblikovanje? »Osnovne smernice seveda obstajajo,« razloži Jaka, »kakšno splošno klasiko, kot je Ray Banov kultni aviator, prevzamemo tudi drugi izdelovalci. To pomeni, da klasiko posnemamo, vsak izdelovalec si jo prilagodi po svoje. Wood Stock, na primer, stavi na eleganco in lepoto.« Tudi Jaka pri delu ponudbe Wood Stockovih očal izhaja iz klasike, številni drugi modeli korekcijskih in sončnih očal pa so njegove lastne stvaritve, ki se mu porajajo podnevi in ponoči. »Pri izdelavi očal ne smeš hiteti. Vse, kar je preuranjeno ali prehitro, ni v redu. In tudi ne nosi prave energije. Vsaka moja očala so skrbno preštudirana in na novo narejena.«

V butiku na ljubljanski Čopovi lahko kupite že narejena očala standardnih mer, ki se čudovito nosijo tudi zaradi refleksnih šarnirjev, kar pomeni, da se očala upogibajo, s čimer se prilagodijo obrazu navkljub togosti lesa. Sicer pa so pri Wood Stocku znani, da naredijo očala tudi povsem po strankinih merah. To vključuje tudi lasten izbor vrste lesa oziroma kombinacije različnih vrst lesa in barve stekel. K njim lahko pridete tudi s svojo vizijo očal in naredijo vam jih. In kaj, če se očala pozneje poškodujejo? Nič zato, kajti poprodajni servis omogočajo vsakemu kupcu. Če se z očali zgodi kaj neljubega, jih kot njihovi stvarniki z veseljem vzamejo v popravilo in poskrbijo za zadovoljstvo.

Wood Stock je letošnjega maja odprl prenovljen butik na ljubljanski Čopovi, kjer sem na policah zagledal tudi povsem nove, drzno oblikovane modele, zato me je zanimalo, kaj pomeni prenova in kaj večje število modelov. »Prišli smo do faze,« mi pojasni Jaka, »ki je pokazala, da je potencial razvoja naših očal ogromen, potencial butičnosti in unikatnosti. S Tamaro sva spoznala, da je dobro imeti strateškega partnerja, ki bo znal izdelek tudi razširiti po svetu, saj se midva ukvarjava predvsem z vodenjem podjetja pri

Wood Stock je letošnjega maja odprl prenovljen butik na ljubljanski Čopovi 5.

nas in s samim izdelkom kot takim. Resda sva na svoji petletni podjetniški poti trčila na številne ovire, tudi kakšni dozdevni prijatelji so se izkazali za dvoličneže ali še za kaj hujšega, toda hkrati sva spoznala, da se ljudem, ki so s srcem pri stvari in ki delajo pošteno, potrpežljivo in vztrajno, pot prej ali slej izčisti in nanjo pridejo pravi ljudje. Na najino pot je tako prišel izjemni Jago Stemberger, postal je enakovreden partner in zdaj odpira vrata v svet. Je človek, ki se je v prvem trenutku zaljubil v Wood Stock.« Tamara poudari: »Vizija je, da Wood Stock ostane butičen, da se nikoli ne usmeri v množično proizvodnjo. Pri nas bodo vedno pomembni ljudje in njihove roke. Tako bomo lahko povečali kapaciteto in zaposlili ljudi. Kajti tako

kot pri vsaki stvari, ki ima dušo, so tudi pri Wood Stockovih očalih ključni ljudje, ki jih izdelujejo. In seveda vsi ljudje, ki jih nosijo.«

Vizija je torej, da Wood Stock ohrani vrhunskost, saj je že merljivo med najboljšimi, če ne že kar najboljši na svetu. Jakova ustvarjalnost očitno nima meja, prav tako ne Tamarina velika delavnost, podpora in potrpežljivost. Saj veste, vsak moški, sploh če je umetnik po vrhu, potrebuje veliko ljubezni. To ljubezen očitno čutijo ljudje, ki nosijo očala znamke Wood Stock, »saj se na svoja očala,« veselo pove Tarama, »popolnoma navežejo in že takoj, ko jih kupijo, z njimi vzpostavijo poseben odnos, kakršnega sicer z drugimi očali ne. To naju z Jako navdaja z velikanskim veseljem.«

DIGITALNI LOV NA MEDNARODNE ZMENKE

Priročnik za sodobne popotnike, ki se po svetu gibljejo v nenehnem iskanju lepih deklet in pri tem še najraje uporabljajo seksi sporočila in najboljše aplikacije. Z lokalnimi nasveti, da boste hitro in učinkovito prebili vsako jezikovno oviro.

TEKST ERIC KLINENBERG FOTO Badoo, ZHENAI, MAMBA, TINDER, PAIRS

Potisnete fotografijo na Tinderju v desno, dvakrat kliknete na Instagramu ali pa podelite všeček na Facebooku. Spogledovanje je danes dobro naoljen stroj, ki zahteva veliko manj poguma in veliko več wi-fi signala. Ker le kdo si še ureja zmenke v zatemnjenem baru? A ob vsej tej digitalizaciji pecanja ugotovljamo nekaj presenetljivega – da niso vsa dekleta po svetu odzivna na iste smehce in kratka sporočila. Če želite to poletje s svojim pametnim telefonom in tablico loviti mednarodne češpljice, boste morali svojo igro nekoliko izpopolniti. Naj vas zato podučimo o nekaj ključnih kulturnih romantičnih specifikacijah, ki vam bodo v pomoč pri globalnemu osvajanju deklet. Vi le pripravite potni list in polnilec za iphone.

ARGENTINA

Vstop na sceno

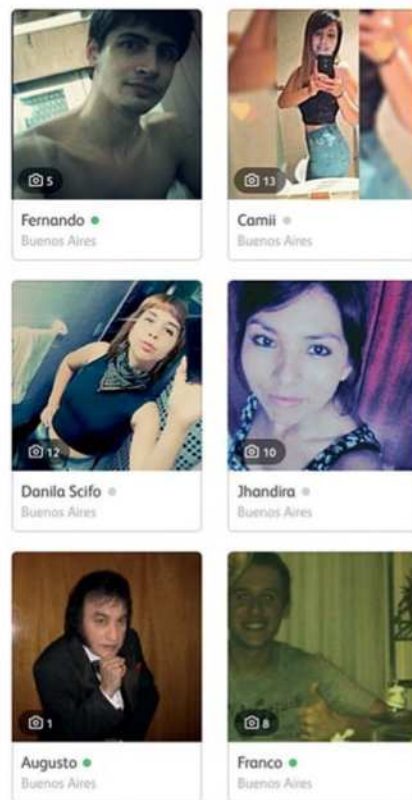
Argentina je bila prva latinskoameriška država, ki je leta 2010 legalizirala istospolne poroke, ampak kljub temu še danes stigmatizirajo iskanje zmenkov na spletu. Predvsem zato, ker Argentinci stavijo na tradicijo. Romantika njim ni nekaj strogo zasebnega, ampak to področje odprto povezujejo z drugimi pomembnimi rečmi v življenju – z družino, šolo in cerkvijo. Kar 70 do 90 odstotkov prebivalcev se namreč identificira za katolike. Valira Schapira, svetovalka na spletni strani za zmenke Match.com in avtorica knjige Tangled: Sex, Humor and Love on the Web, pravi takole: »Čeprav se ljudje v Argentini spoznavaajo na spletu, tega javno ne bodo priznali.« Kljub temu je tudi v tej eksotični državi upanje za digitalne romantike, saj so ravno pri Match.com opazili mesečno porast novih profilov, ki jih odpirajo tisoči opogumljenih Argentinec. Argentina tako hitro postaja eden največjih trgov za spletne zmenke v Latinski Ameriki, ob Braziliji in Mehiki, ki se hvalita s podobnimi številkami. »Pomisli, ki v zadržki še vedno obstajajo, predvsem pri ženskah, ker so prepričane, da jih iskanje zmenkov na spletu označi za obupane,« pravi Schapira. »Je pa napredek v zadnjih desetih letih močno opazen – pred desetletjem so me gledali, kot da sem nora, če sem spletne zmenke samo omenila.«

Nujna aplikacija

Vodilna spletna mreža za zmenke v Argentini poleg Match.com je devet let stari Badoo. Badoojev ključ do uspeha je bil v tem, da se je prvenstveno formiral kot družbeni medij, kot lokalni Facebook, ki je bolj subtilno deloval tudi kot stran za zmenke. Iskanje potencialnih partnerk na Badooju je podobno drugim tovrstnim aplikacijam – prijavite svoj profil, določite kakšen starostni rang deklet vas zanima in potem že lahko brskate med samskimi bejbami, ki so v vaši bližini. Ta dekleta imajo na svojih profilih že označeno, s kakšnimi interesi so včlanjena v Badoo – če le želijo malce spletne ga flirta, če bi si morebiti izmenjavale fotke ali pa se celo dobile na kakšnem tropskem koktajlu in banana splitu. Prav tako uporabniki vidijo, kdo vse je gledal njihov profil, kar je lahko precej tečno, sploh če imaš 12 tisoč ogledov in nič kontaktov. Badoo tako ponuja enostaven in učinkovit način iskanja zmenkov na tistem koncu sveta. Škoda, da se ne širijo tudi zunaj svojih meja.

Kako igrati igro

Medtem ko smo pri nas nekako ukalupljeni v idejo, da mora moški vedno loviti žensko imajo argentinski moški v svetu zmenkov vsekakor lažje delo. V večjih mestih je namreč veliko število žensk, ki iščejo samske moške na spletu in so pri tem veliko bolj agresivne kot v živo. To dokazuje tudi statistika, ki pravi, da so argentinske bejbe na spletu veliko bolj pogumne kot tamkajšnji moški, saj so večinoma one tiste, ki prevzamejo iniciativo in prve pošljejo sporočilo. A to je trend, ki velja samo v sferi interneta – v lokalnih klubih in barih tega ne boste doživeli (mimogrede, (no, po pričevanjih iz enega ljubljanskega kluba se te stvari v Sloveniji tudi v živo postavljajo na glavo; narobe svet ...).

LOKALNI NASVET

Štiriintridesetletni Santiago dela kot novinar v prečudovitem Buenos Airesu. Pravi, da je na spletu najlažje spoznavati ženske prek Twitterja. Kar se zdi logično, če vzamemo v zakup nacionalno zelo polarizirano mnenje o spletnih zmenkih. Santiago še pove, da je običajna praksa njegovih prijateljev preprosto ta, da gledajo profilne fotografije deklet, ki sledijo njihovim twitterskim računom. Če je deklet lušno, ji začnejo slediti tudi sami, in tako se digitalno spogledovanje lahko začne. »Ko drug drugega sledita, se odprejo mnoge priložnosti,« potrdi Santiago. »Lahko si pošiljata direktna sporočila, lahko si pošljeta telefonski številki, karkoli. Jaz ljudi, ki sledijo mojemu profilu, včasih povabim na piknik k meni domov. Če potrdijo, jih potem spoznam tudi v živo.«

珍爱网 zhenai.com 每个渴望爱的人 都值得被珍爱

手机版 账号/手机 密码 登录

☐下次自动登录 ☐忘记密码?

我们结婚了
感谢珍爱帮我找到他

王先生 ♥ 李小姐

60秒完成注册, 幸福一辈子!

我的性别: ☒男 ☐女

出生日期: 年 月 日

工作地区: 广东 深圳 区

婚姻状况: ☒未婚 ☐离异 ☐丧偶

免费注册

11年 珍爱网成立于2005年, 专注婚恋 11年, 经验丰富

9000万 截止2015年12月, 珍爱网会员注册量已经突破9000万

3000位 拥有庞大的专业红娘团队, 3000位受过婚恋心理培训的红娘

NO.1 妇联工信部中国婚恋行业第一品牌, 获2013央视年度品牌

36家 在全国一二线城市拥有36家专业的线下服务门店

珍爱服务

KITAJSKA

Vstop na sceno

Na Kitajskem se ljudje že več kot dva tisoč let pariyo na podlagi statusa družine, iz katere izhajajo. Ker dotične tradicije očitno ne nameravajo opustiti, so se temu prilagodile tudi spletne aplikacije za zmenke, ki so še toliko bolj v pomoč mladim Kitajcem, ko se ti selijo iz ruralnih domov v urbane predele in pri tem običajno pretrgajo stare socialne mreže.

Glede na milijardno populacijo verjetno ni presenetljivo, da je Kitajska največji svetovni trg za

spletne zmenke, ki danes obratuje že kot popolnoma utečena industrija. Nekatere agencije za samske imajo celo ogromne klicne centre, v katerih sedijo starejše ženske in samske med seboj povezujejo tako, kot bi to morebiti počele še pred kakšnim stoletjem kje na vasi.

Nujna aplikacija

Zhenai (zhen pomeni cenjena, ai pomeni ljubezen) ima več kot 90 milijonov uporabnikov in vsak dan naj bi registrirali kar 40 tisoč novih članov in članic. Je eden od vodilnih spletnih portalov za zmenke v državi, kjer sta Facebook in Tinder sicer prepovedana. Zhenai ponuja tri različne storitve. Prva, ki je brezplačna, omogoča ljudem, da objavljajo profile in si med seboj digitalno

mežikajo, ne morejo pa si pošiljati sporočil. V bistvu je to nekakšna predigra, kjer vas poskusijo prepričati, da je na drugi strani dovolj zainteresiranih potencialnih partnerk, za dostop do katerih se vsekakor splača odkrniti kakšnih 55 evrov za letno naročnino. Plačane storitve so potem zelo podobne tem, ki jih poznamo iz drugih tovrstnih zadevščin in delujejo na vseh medijih, tudi na uri apple watch. Tretja storitev, ki jo ponuja Zhenai, pa je za naše standarde dokaj nekonvencionalna – in tudi najdražja. Imenuje se »zmenki online in offline« in je na voljo za naročnino približno 2300 evrov za osem mesecev. Kaj dobite? Osebnost (ali po telefonu, če živite na odročnem riževem polju) konzultacijo z enim od treh tisočev Zhenaijevih profesionalnih 'kupidov', ki povezujejo ljudi med seboj. Naročnik se tako sestane s svojim trenerjem za ljubezen, da skupaj izdelata optimalno predstavitev na portalu Zhenai in se potem lotita lova na najboljšo osebo za dolgoročno srečo. Prvi zmenki se celo zgodijo

kar v posebnih sobanah na sedežu podjetja – in najeti trener je na zmenku prav tako prisoten! Njegovo delo je, da čim bolj omili neprijetnosti, ki se sicer pojavljajo na prvih zmenkih (ne vemo sicer, kako se loti neprijetnosti dejstva, da na zmenku sedi še tretja oseba). »Nekatera kitajska dekleta si na primer želijo moža, ki ima svoje stanovanje, saj so cene nepremičnin izredno visoke,« kot primer navede Song Li, direktor podjetja Zhenai. »A spraševati kaj takšnega na prvem zmenku ni najbolj primerno, trener pa to lahko izve vnaprej.« Na koncu dobite še povratne informacije o tem, kako spretni ste v igri romantike. »Pogosto ljudje ne znajo oceniti, ali je bil zmenek uspešen, kar lahko trener hitro razjasni,« še pravi Li. »V naši kulturi ti ne bo nihče povedal, zakaj so te po zmenku zavrnili. Trener pa je iskren.« Sliši se zelo intenzivno za nekaj, kar naj bi bila prijetna izkušnja, toda Kitajci se zmenkov lotevajo skrajno resno. Za dolgoročne igrice, ki ne vodijo nikamor, pač nimajo niti časa niti volje.

LOKALNI NASVET

Na spletnem profilu ne bodite skromni. Li svetuje, da razkrijete vse, od svoje izobrazbe, dohodka in ambicij do potencialov, ki jih imate na svojem delovnem področju. »Naredil sem študijo o povezavi med uporabnikovim mesečnim dohodkom in številu mežikov, ki jih je prejel na naši strani. Za moške višji dohodek avtomatično pomeni več mežikov. Skorajda bi lahko izračunali, koliko mežikov boste prejeli za vsakih dodatnih tisoč jenov pri dohodku.« Za ženske je zadeva nekoliko drugačna, pravi Li: »Do neke točke se zdi, da povezave med dohodkom in mežiki ni, ko pa se doseže določena višina dohodka, zanimanje moških sorazmerno upade.« Revne umetnice imajo na Kitajskem torej veliko več potenciala za spletni zmenek kot dobro plačane menedžerke.

RUSIJA

Vstop na sceno

V Rusiji ni lahko dobiti zmenka. Tudi če boste v še tako razvratnem nočnem klubu v pestri družbi lepotic tekmovali v pitju vodke, bo na koncu več verjetnosti, da v postelji končate z babuško iz bližnje trgovine s spominki kot pa z resničnim dekletom. Melissa McDonald, ki je podrobno analizirala rusko sceno zmenkov za Yandex, tamkajšnjo različico Googla, pravi takole: »Bežnih in naključnih zmenkov je veliko manj kot v Ameriki, morda celo manj kot kjerkoli drugje na Zahodu.« Po njenih raziskavah 81 odstotkov Rusov, ki uporabljajo spletne strani za iskanje zmenkov, išče »ljubezen in resno razmerje«, medtem ko jih 17 odstotkov išče »prijateljstvo«. Samo dva odstotka pade v kategorijo ostalih, tistih, ki iščejo samo neobvezni seks, na primer. A Rusija je leta 2013 naštel 83 milijonov uporabnikov spleta, s čimer so še vedno med vodilnimi evropskimi spletnimi trgi. Za primerjavo: na drugem mestu je Nemčija, ki ima v internetno neskončnost povezanih 60 milijonov uporabnikov.

Nujna aplikacija

V Rusiji aplikacij, preko katerih lahko lovite zmenke, ne primanjkuje. Tam so Fotostrana, Mamba in Topface, če omenimo le najbolj priljubljene. V Mambo se recimo prijavite z elektronsko pošto ali pa s progilom Facebooka oziroma Twitterja. Če svojo istovetnost potrdite še s telefonsko številko, vsi na Mambi vedo, da ste legitimen uporabnik. Mogoče pa tudi to kdaj prav pride. Mamba ima sicer uporabniku nadvse prijazen vmesnik, ki vas povpraša po nujnih podatkih: spol, starost, kakšnega partnerja iščete, fizične lastnosti, zelena leta iskanih deklet, vaša lokacija in tako naprej. Imajo pa tudi nekaj bolj nenavadnih kategorij. Na primer, katere so vaše slabe navade in kako imate rešeno stanovanjsko problematiko. Slednja kategorija med drugim ponuja tudi možnosti »živim pri starših« in »trenutno ne živim nikjer«.

Kako igrati igro

Rusi s fotografijami na profilu ne skopirajo. Pravilo je le eno – če imaš, to tudi pokaži. Denar, mišice, novo kopalno kad, karkoli. »Za oba spola so seksi fotografije najhitrejša pot do uspeha,« pravi Dmitry Filatov, direktor najhitreje rastočega ruskega portala za zmenke Topface. In res, novinarji in tujci, ki zatavajo na ruske zmenkarske portale, vsi potrjujejo, da so ljudje tam neverjetno privlačni. »Ko se prijavite na takšno stran, boste takoj videli kopico noro lepih deklet,« poročajo na enem od blogov. »A fotografija, ki pokaže, kako bogati ste, bo prav tako učinkovita,« doda Filatov. Moški zato radi že na profilni fotografiji pokažejo, koliko imajo pod palcem – in koliko kvadratkov se vidi na njihovem fitnes trebuhu. Na drugi strani ekstremov pa so fotografije, ob katerih boste samo glasno vzkliknili: »WTF!« Na strani BuzzFeed so nedavno tega nanizali 29 totalno nerazložljivih profilnih fotografij na ruskih portalih za zmenke in številne med njimi si vsekakor zaslužijo takšen naslov.

LOKALNI NASVET

Ko se Rusi začnejo spogledovati, sledijo standardiziranim spolnim vlogam. Pred prvim zmenkom moški običajno pošljejo šopek digitalnih rož (ja, tudi to imajo) ali kakšno drugo spletno darilce, ki ga omogoča portal za zmenke. Na drugi strani je na profilu dekleta jasno razvidno, koliko takšnih šopkov je že prejela. Če ste petnajsti ta teden, pač globoko vdihnite in upajte na najboljše. Rusi so v svojem socialno življenju sicer že sprejeli tudi aplikacijo Tinder, a medtem ko je v Ameriki to bolj ekspresna pot do hitrega seksa, v Rusiji Tinder uporabljajo tudi kot socialni medij in včasih celo za urejanje poslov. Zato se ne veselite prezgodaj, če vas v Moskvi pofočka vroča Irina – morda jo bolj kot vaš otečeni biceps zanima vaš življenjepis. Ali pa vaša denarnica.

BRAZILIJA

Vstop na sceno

Lahko bi rekli, da so ljudje v Braziliji odprti. Toda ta izraz bi bil preveč skromen. Bolj primerno bi bilo, če rečemo, da so ekshibicionistični. Kar je za urednike portalov za zmenke dejansko zelo težavno. Brazilci pač kulturno niso konservativni. Življenje v Rio de Janeiru in Sao Paulu je nadvse družabno, igrivo, odprto in spontano, kar pomeni, da je spoznavanje ljudi na ulici, v baru ali na plaži ne samo enostavno, ampak celo popolnoma organsko. Zato v Braziliji verjetno lažje spoznaš koga novega zunaj na ulici kot pa na spletu. Imamo pa eno dobro novico za moške: v Braziliji je štiri milijone več samskih žensk kot moških. In imamo slabo novico za moške: ta razlika v številu samskih izvira iz dejstva, da je v Braziliji med mladimi moškimi izredno visoka smrtnost. Ta razpon med številom samskih moških in žensk je še najbolj očiten v Rio, v mestu, ki letos gosti poletne olimpijske igre.

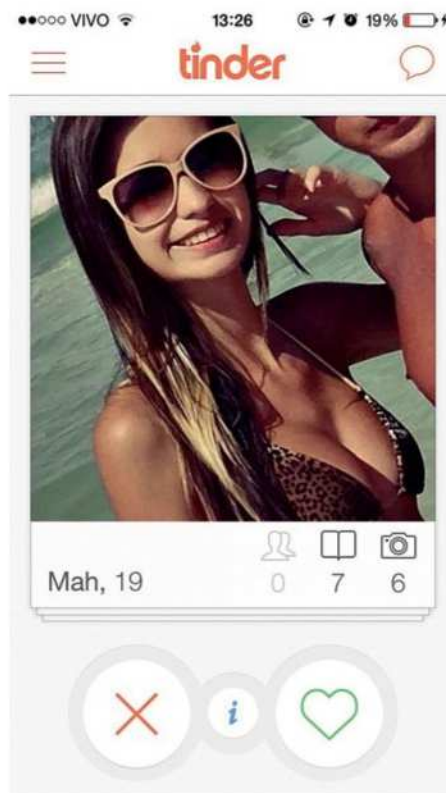
Nujna aplikacija

Če se znajdete v Braziliji in ste še vedno odločeni, da bi raje našli portal za zmenke kot pa peščeno plažo, lahko poskusite z njihovim vodilnim zmenkarskim portalom ParPerfeito, ki je kotichek, prijazen tudi za skupnost LGBT, v prevodu pa pomeni Popolno ujemanje. Kot namiguje že ime, tu ljudje bolj ali manj iščejo resne partnerje za dolgoročne zveze. Če iščete samo hitro akcijo

in nimate časa, da izpilite svojo portugalsko, preden letalo pristane v Sao Paulu, se lahko vedno zatečete k Tinderju, ki je tam prav tako že popolnoma utečen. Med svetovnim prvenstvom v nogometu leta 2014, ko je v Brazilijo pridrvela kopica ljubiteljev nogometa z vseh koncev sveta, so s seboj prinesli tudi svoje tinderske profile in aplikacija je takrat eksplodirala, saj so jo tujci levo in desno predlagali ljudem na ulici. Direktor portalov ParPerfeito in Match LatAm se spominja: »Takrat so vsi potem uporabljali samo še Tinder. Čez noč je postal vodilna aplikacija za povezovanje ljudi v Braziliji.« Tistega leta je Tinder tudi uvedel svojo aplikacijo Passport, ki uporabniku omogoča, da pred počitnikovanjem zamenja svojo lokacijo in si tako zagotovi vroče zmenke že takoj ob pristanku.

Kako igrati igro

Pričakujte, da bo mlada dama na zmenek prišla s tropom prijateljev ali kar s svojo družino. Zmenki v Braziliji so namreč skupinska aktivnost, zato ne računajte na intimne pogovore ali romantično večerjo v dvoje, kaj šele na kakšno seksi akcijo, dokler ne prejmete blagoslova njenega celotnega krdeča.

LOKALNI NASVET

Preden se je Deheneffe, ki je sicer originalno Francoz, preselil v Rio, je delal pri priljubljenem evropskem portalu za zmenke. »Ko zdaj primerjam brazilske obraze na profilnih fotografijah s tistimi, ki sem jih gledal v Franciji, moram reči, da sem navdušen. Francozi so prepričani, da je strog in resen videz seksi, ker nas je tako naučila modna fotografija. V Braziliji pa je vse usmerjeno v izražanje veselja, tudi s telesom. To je tu popolnoma naravno, ker ima Brazilija kilometre plaž. Zato je 90 odstotkov ljudi na njihovih profilnih fotografijah v kopalkah in s sončnimi očali. Če prihajate v Brazilijo zato, da bi si uredili kakšen zmenek, bodite pripravljene, da pokažete nekaj kože,« pove z nasmehom. Potrebujete pa tudi ubijalski nasmeh. »Nasmeh je v Latinski Ameriki izredno pomemben,« pravi Deheneffe. »Je lep in čuten del te kulture.«

JAPONSKA

Vstop na sceno

Japonska se bojuje z romantično sušo zgodovinskih proporcev. Razlog? Med drugim verjetno tudi množična priljubljenost videoigre LovePlus, ki je v bistvu simulacija zmenkov. Število ljudi, starih od 18 do 34 let, ki niso v romantičnem odnosu, se danes suka okoli 61 odstotkov za moške in 49 odstotkov za ženske. Trideset odstotkov moških v dvajsetih in tridesetih letih starosti nima nikakršnih izkušenj z zmenki, skoraj četrtina žensk pa seks označuje za »moteč«. Žal se novih tehnoloških zmožnosti prav tako ne poslužujejo, ampak se kot samski osebkiraje zatekajo v bare, kjer si lahko poleg piva naročijo še objem, v masažne salone, kjer te

masirajo v peneči kopeli, in k uporabi masturbacijskih pripomočkov. Seksualna kriza je tako resna, da japonska vlada uvaja programe, ki spodbujajo in celo subvencionirajo zmenke med mladimi samskimi ljudmi. Ni torej nič čudnega, da naj bi bila po nekaterih poročilih kar vsaka četrta Japonka pri 34 letih starosti še vedno devica.

Nujna aplikacija

Aplikacija Pairs poskuša rešiti Japonsko pred seksualno depresijo. Kot pri Tinderju se tudi v Pairs uporabniki prijavijo s svojim Facebook profilom. »Takšen pristop omogoča večjo verodostojnost uporabnikov,« pravi Kumiko Endo, japonsko-ameriški sociolog, ki je svojo doktorsko disertacijo spisal prav na temo zmenkov na Japon-

LOKALNI NASVET

Japonski samski ljudje pravijo, da je poglobitni problem portalov za zmenke v tem, da spodbujajo uporabnike v objavo privlačnih profilnih fotografij. »To je tako narcisoidno,« pravi sicer privlačna samska ženska, ki v tridesetih letih starosti uporablja enega od teh portalov. »Živimo v kulturi zmernosti in časti, objavljanje svoje seksi fotografije pa je hvalisavo in gnusno.« Kakšna je potemtakem bolj zaželena fotografija za spletni profil med Japonci? Fotografije mačk, cestnih znakov in kuhalnikov za riž. Ja, tudi nam ni nič jasno.

skem. »Ljudje takšnim aplikacijam bolj zaupajo.« In aplikaciji Pairs morajo zaupati, ker svoje goste prosi za kar nekaj zelo osebnih in neortodoksnih informacij. Specificirati morate svojo telesno obliko (od suhljate do debele), kakšna krvna skupina se vam pretaka po žilah, kje ste rojeni, kaj delate, kakšno izobrazbo imate, katere dneve v tednu niste v službi in koliko alkohola popijete. »Moral sem se nasmejati, ko sem videl, da sprašujejo po krvni skupini,« pove Endo. »Ampak na Japonskem so številni trdno prepričani o združljivosti ljudi po krvnih skupinah. To je tipično japonsko.« Aplikacija Pairs je za ženske brezplačna, moški pa morajo plačati simbolično članarino. Dodatek k Pairsu je tudi spletna tržnica, ki izkorišča nacionalno obsesijo z virtualno romanco. Uporabniki si kupijo virtualne kovance, ki se nato uporabljajo za kupovanje in pošiljanje sporočil ljudem, ki so jim všeč. To zaščititi predvsem uporabnice pred tem, da bi jih čudaki obmetavali s kopico neprijetnih sporočil. »V sporočilu se pojavita samo tvoji začetnici,« razloži Endo. »Japonci se zelo bojijo, da bi jih prijatelji ali sorodniki zasačili v iskanju zmenka na spletu. Imamo precej težav s prebijanjem tradicije. Stigma o zmenkih na spletu je tu še vedno prisotna.«

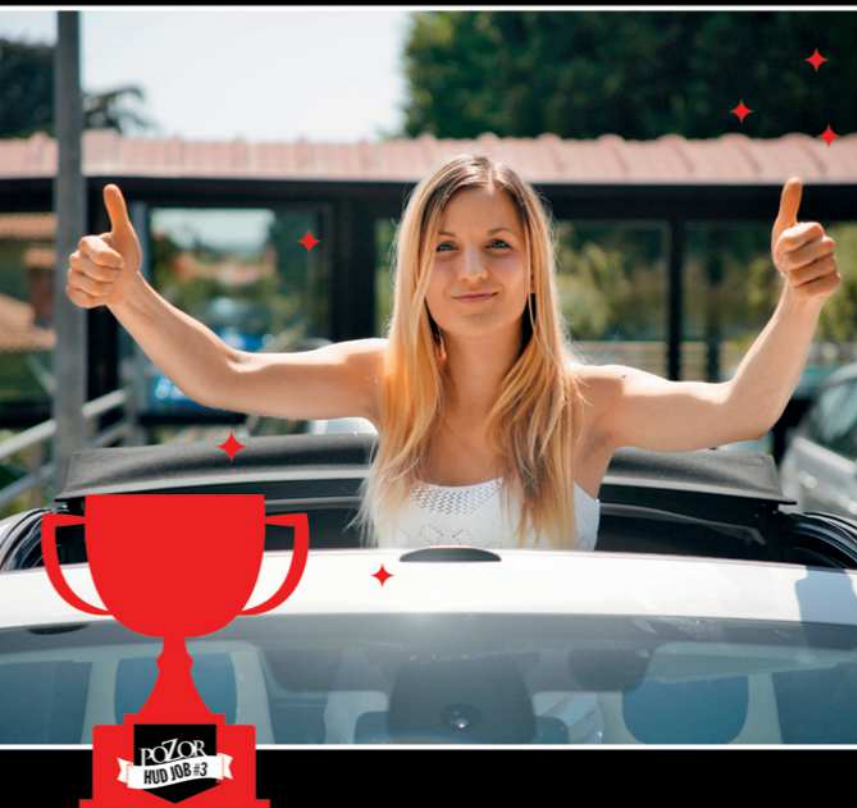

Kdo je boljši voznik?

»MARKO vs. ANA«

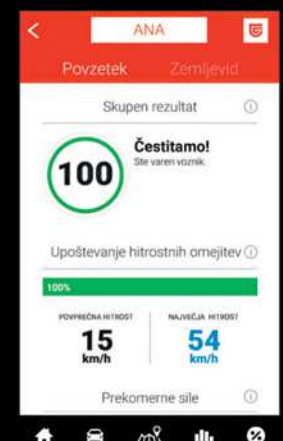
■ Pripravnika projekta Hud job #3 Ana in Marko sta postavila na preizkušnjo svoje vozniške sposobnosti in s pomočjo aplikacije Drajev tekmovala za naslov najboljšega voznika. Krajši del vožnje je potekal po avtocesti, medtem ko sta svoje znanje varčne vožnje zares dokazovala po vijugastih cestah slovenskih obalnih mest.

Pospeške in pojemke sta dodobra izkoristila na cestah, polnih prometnih zamaškov, pri vzponu na razgledno točko in pri vseh nepravilnih prečkanjih cest nepozornih kopalcev. V zraku je stereotipično obviselo prepričanje, da bo moški v vožnji zagotovo premagal blond bejbo.

Ana pa si je brez prekomernih sil in nenaadnih zaviranj prislužila vse možne točke in si poleg zmage nad Markom, privozila tudi naslov varčne voznice. Aplikacija je namreč namenjena izboljšanju tako varnosti kot tudi varčnosti vaše vožnje.

Marko je bil prepričan, da bo s svojo umirjeno vožnjo z lahkoto premagal Ano. Aplikacija Drajev mu je dodelila status »skoraj odličnega« voznika, s skupnim seštevkom 81 točk. Njegova povprečna hitrost na cesti je bila 58 km/h.

OSEBNA TRENERKA

»Lažje je delati z moškimi, celo v telovadnici«

Navdihujoč pogovor s **Hano Verdev**, trenerko fitnesa, učiteljico smučanja, nordijske hoje, teka, inštruktorico pila-tesa, Lidlovo športno ambasadarko, promotorko zdravega življenja in gibanja v najširšem pomenu besede.

TEKST TINA TORELLI FOTO KLEMEN RAZINGER

Strastna rekreativka ne mara čudežnih receptov, zato pa trdno verjame, da je z vztrajnostjo mogoče doseči prav vse. Sediva v vrhunskem fitnesu Sunny studio na obrobju mesta, kjer dela že deseto leto, in sproščeno klepetava o najpomembnejši stvari v življenju: skrbi za dobro počutje. Eno bolj zasedenih osebnih trenerk sem našla na Lidlovi spletni strani, kjer smo me njene besede spodbudile k razmišljanju in h gibanju.

PLAYBOY: Zakaj si sploh postala osebna trenerka?

HANA VERDEV: Želela sem študirati arhitekturo, a je življenje na svoj način hotelo, da sem na koncu pristala na Fakulteti za šport. Zdaj 'gradim' človeška telesa in soustvarjam zdrav življenjski slog. Med študijem sem trenirala ples in zaradi stare poškodbe me je ves čas bolelo koleno. Fizioterapevt mi je dal vaje za rehabilitacijo, in ko sem z nji končala, mi je v fitnesu postalo rahlo dolgčas. Sprijateljila sem se s fanti, ki so tam trenirali, jaz sem spraševala, oni odgovarjali. Vedno več časa sem preživela v fitnesu, dobila sem novo družbo in naredila tečaj za vaditeljico fitnesa. Svojo prvo priložnost sem po številnih zavrnitvah dobila v Sokolu na Viču, kjer sem že prvo uro v službi dobila svojo prvo stranko. Žensko!

PB: Zakaj bi si ljudje najeli osebnega trenerja?

HV: Zakaj ga ne bi? Vlagamo v zelo različne stvari, odvisno od naših vrednot. Danes je povsem običajno imeti osebnega trenerja, čeprav nas marsikdo še vedno doživlja kot luksuzno storitev. Je zdravje samo za premožnejše in kaj je dejansko drago? Trener, ki te nauči pravilno izvajati vaje za vse življenje, ali poškodbe, ki te vodijo od zdravnika do zdravnika? Časi se spreminjajo in stereotip, da so v fitnesu samo 'gore mišic' je že zdavnaj opuščen. Danes je to prostor rekreaci-

je, v katerem se zbira predvsem splošna populacija, od najstnikov do upokojencev.

PB: Koliko so stare tvoje stranke?

HV: Trenutno treniram osebe, stare od 13 do 80 let. Ne, moja stereotipna stranka ni moški pri štiridesetih, ki bi rad bicepse za na plažo, a mogoče je tako zato, ker tudi sama nisem klasična trenerka. Ne trudim se toliko s posameznimi mišičnimi vlakni, temveč bolj s spremembo celotnega življenjskega sloga, ki človeka spodbuja h gibanju v najširšem pomenu besede. To naravno potrebo po gibanju smo v digitalni dobi izgubili. V želji, da najde spet samega sebe, se človek zaradi potrebe po gibanju običajno najprej obrne na fitnes. To je v redu, ker mu v fitnesu lahko narediš

HV: Treniram več moških kot žensk in brez težav priznam, da je z njimi veliko lažje delati. Razlog se skriva predvsem v biološki predispoziciji, ker imajo v startu več mišične mase in se jim učinki treninga hitreje poznajo, kar seveda vpliva na obojestranski visok nivo motivacije. Poleg tega so moški bolj enostavni in vajeni bolj neposredne komunikacije. Raje slišim, da se komu ne ljubi na trening, kot s čustvi prepleteno zgodbo, ki me poskrka vase. Ženske imamo hormonalna nihanja, bolj smo čustvene, poleg tega damo izredno težko sebe na prvo mesto. Najprej otroci, mož in čisto stanovanje, klepet s prijateljicami, nato mogoče kdaj pa kdaj pride na vrsto telovadba. Mogoče.

Gibanje je ena od komponent, ki pomembno vpliva na kakovost naših življenj. Verjamem, da bomo s skupnimi močmi z Lidlovo Vitalnico aktivnost in gibanje pripeljali v vsako slovensko družino.

dober temelj za katerikoli šport, v katerega ga usmeriš kasneje. Lahko bi rekla, da sem poleg trenerke še pospeševalka aktivnosti.

PB: Kaj konkretno lahko torej pričakujemo od fitnesa?

HV: Fitnes je koristen pri odpravljanju nesimetriji, slabe drža, krepitve točno določenih mišic in ima kot takšen veliko fizioterapevtsko vrednost predvsem v sodelovanju s fizioterapevti. Večina mojih strank ima zdrav odnos do svojega telesa, rade se dobro počutijo in to želijo ohraniti tudi na dolgi rok, zato veliko pozornosti namenimo tudi preventivi. Pri mlajših je videz seveda na prvem mestu. Kasneje prevlada vidik zdravja, ohranjanja splošne kondicije, mišične mase in gibljivosti. Ko se človek odloči za aktivno življenje in šport, se začne takšna prijetna tekma s samim s seboj, ki te nežno prisili sili v raznorazne izboljšave - odvisno od cilja, ki si ga postaviš, seveda.

PB: Kakšna je razlika med ženskimi in moškimi strankami?

PB: Katere so glavne vrline osebnega trenerja?

HV: V prvi vrsti moraš biti človek. Človek, ki se zna živeti v sočloveka. Ko me ljudje sprašujejo, kako naj si izberejo osebnega trenerja, jim rečem, naj si izberejo tistega, s katerim se osebnostno ujamejo, obenem pa naj se prepričajo, da je strokovno dobro podkovan. Toliko kot je različnih ljudi, toliko je različnih trenerjev. Če boš na treningu že trpel, mora biti vsaj odnos prijeten, kajne? [smeh]

PB: Kako slediš hitro se razvijajočemu znanju na področju fitnesa in kakšne so zadnje vadbene-prehranske smernice?

HV: Vedenje o fitnesu se dejansko razvija iz ure v uro, 'utapljam' se v poplavi novih rekvizitov in oblik vadbe. Toliko sem tradicionalistka, da vztrajam pri preverjenih načelih, a sem tudi v enaki meri radovedna in rada preizkušam nove stvari. Najprej na sebi, se razume, in če nekaj deluje, to nato vključim v svoj nabor. V zadnjih letih mi je predvsem všeč, da se vrača vadba z lastno težo.

Ta trend nas nekoliko oddaljuje od vadbe na trenažerjih, usmerja nas ven na zrak, v naravo. Kot trend bi poudarila tudi 'vojaški tip treninga', ki pa vsaj v začetni fazi ni primeren za prav vsakogar. Vadba, ki posnema treninge vojakov, je primerna za ljudi s športno bazo, pri tem pa je na udaru celotno telo, brez olepšav in olajšav, in previdnost ni odveč.

Mogoče bi ta način treninga lahko povezali s terenskimi vozili, ki so prav tako trend. Očitno tudi ljudje hočemo postati terenci! [smeh]

PB: Pa prehrana? So beljakovinski praški še v modi?

HV: Seveda so, beljakovinski praški so zim-zeleni. Sicer pa pri prehrani vlada večji kaos kot kdaj prej. Samo v Ameriki vsako leto izdajo 200 knjig o takšnih in drugačnih dietah, hkrati pa so Američani čedalje bolj debeli. Hitro pa jim na žalost sledimo tudi Evropejci. Mislim, da smo dejansko izgubili kompas! Kaj ni absurdno, da pol sveta strada, mi pa nonstop hujšamo in si izmišljujemo nove in

nove deite? Preberem veliko strokovnih člankov na to tematiko, pa se vedno znova vrnem k zdravi pameti, ki mi narekuje, da jem čim več pridelane in čim manj predelane hrane. Če bi ljudje jedli manj pridelkov in manj predelkov ter predvsem količinsko manjše obroke, bi bilo že veliko rešenega.

PB: Kaj meniš o superživilih?

HV: Rada imam jabolka, čim bliže pridelana in čim manj obdelana. Sočna in čvrsta. Nič nimam proti super prehranjevanju, če le že ne meji na obsedenost. Namesto sledenja trendom bi se ljudje morali ponovno naučiti poslušati svoje telo. Smernice se tako hitro spreminjajo, da si lahko mislimo, kateri so mehanizmi, ki jih ženejo. In ker smo ljudje zelo različni, so trendi nesmiselni tudi v tem pogledu.

PB: Na podlagi povedanega sklepam, da strankam ne pišeš jedilnikov.

HV: Ne. Vsakdo ve, da je zdravo, da je čim več zelenjave, ribe in pretežno lokalno pride-

lano hrano. Če človeku že zadiši mango, je še vedno boljši od kupljenega piškota. Jedilnikov ne pišem, ker je to isto, kot da bi za stranke lovila ribe, namesto da bi jih spodbudila, da se tega naučijo same. 'Pranje možganov' o prehrani se dolgoročno ne obnese, zato pa zgledi vlečejo. Če si kosilo namesto v mestu privoščim na Krvavcu po dveh urah smuke, je to boljše od nasveta, ki ga lahko ponudim. Ko strankam pripovedujem, s koliko športi sem se ukvarjala čez vikend, mi rečejo, da sem nora, nato pa opazim, da grejo počasi po mojih stopinjah, kar me izredno veseli. Več nas bo 'migalo', lepše se bomo imeli na vseh nivojih.

PB: Kateri so tvoji najljubši športi?

HV: Smučanje, kolesarjenje, nordijska hoja, golf, plezanje, hoja v hribe in različni vodni športi. Bistvo vsega je, da se stalno in usodno zaljubljam v športe.

PB: Kako bi bralce Playboya na hitro motivirala za šport?

HV: Z motivacijo so težave, če ne čutimo potrebe po gibanju in ko se za gibanje še nismo zares odločili. Že po nekaj urah ukvarjanja s športom, ko utrujenost mine, ti šport začne vračati nazaj z dobrim počutjem. Šport je lahko tudi napor, a premagovanje fizičnega napora nas tako utrdi, da nato vse druge življenjske izzive prenašamo bistveno lažje. S športom človek ne krepi le zdravja, temveč tudi voljo in notranjo moč. Premikanje mej človeka opremi s samozavestjo, s katero lažje živi. Ker vsi vplivamo na vse okoli nas, ima lahko naša nova moč, ki smo jo pridobili s športom, daljnosežne posledice. Primer? Direktor velike firme se na fitnesu znebi stresa in pride domov dobre volje. Žena je dobre volje, ker je mož prijazen, zato je naslednji dan v trgovini tudi sama prijaznejša do prodajalke. Prodajalka pomisli, da je njeno delo z ljudmi prijetno in se domov kljub napornemu delu vrne dobre volje, ki se prenese na družino. Delavci firme opazijo, da se direktor bolje počuti in vzdruže v kolektivu se spremeni ... To zgodbo lahko napletam še dobro uro in bo še vedno resnična. Je pa res, da je pri tej zgodbi pomemben tudi lasten pogled na svet. Vidiš kozarec na pol poln ali napol prazen? Stvar odločitve.

PB: Pa lepotni standardni? So postali bolj resnični, razumski in udobni?

HV: V modi je zadnjica v slogu Kim Kardashian! Nisem se še čisto odločila, ali mi je to smešno ali groteskno. Zdi se enostavno, a ni, ker takšna zadnjica, da bi prišla do izraza, zahteva ozek pas in hkrati ogromno treninga. Ogromno. Svoje odigra genetika, domnevam pa, da ima prste vmes tudi lepota kirurgija. Zunanja lepota je le odsev zdravja, zato bi bilo smotno, da bi zdravje in dobro počutje postavili na prvo mesto ter se nehali primerjati z drugimi. Čas bi bil, da se že sprejmemo takšne, kot smo.

BATTERY PROTEIN PASTA

*Beljakovinske testenine,
za hranljiv in okusen
obrok, z manj hidrati.*

samo
3⁴⁹
EUR

Na voljo na www.proteini.si in vseh
Proteini.si Shopih po Sloveniji.

ANNA IN LISA HEYSE

Dvojna skušnjava

FOTO SASHA HOCHSTETTER

Dvojčici Anna in Lisa Heyse vse počneta skupaj. No, čisto vsega ne. Ne delita si moških, se pa občasno s katerim poigrata. Kavalir si privošči dvojno flirtanje in dvojno dvorjenje, dokler mu pred nošom ne zapreta vrat spalnice. Kdo ve, morda pa nekoč pride tisti, ki mu bo uspelo zaključiti posel?

Lepi Berlinčanki skupaj živita, skupaj hodita ven in skupaj uživata v dobri hrani. Izučili sta se za isti poklic: postali sta grafični oblikovalki in sanjata o karieri v medijih. Danes šestindvajsetletni lepotici imata tudi ista hobija: jogo in fotografijo. K sreči imata vsaj različen okus za moške! Lisi so všeč duhoviti temnolasci z dobrim slogom za oblačenje, Anni pa visoki, športni moški, v objemu katerih se počuti varno. Edini kriterij, ki ga obe upoštevata, je zrelost. Obema so všeč zreli moški, ki znajo

žensko osvojiti s šarmom, kulturo in drobnimi gestami.

Z bogastvom ni nič narobe, ne bo pa odločilo o končnem rezultatu. V grad se dvojčici namreč pustita zapreti le za občasno veselje ali snemanje za Playboy.

Miss julija

PLAYBOY
SLOVENIJA

*Anna in Lisa
Heyse*

ANNA IN LISA HEYSE

20. november 1990 v Berlinu
175 cm ■ 50 kg ■ 84-60-90

Radi imava: humor, dobro hrano, razvajanje v wellnessu, družino, prijatelje in fotografijo.

Ne marava: nespoštljivih, neprijaznih moških.

V prostem času: hodiva na jogo, pozirava, greva na potovanje, se druživa s prijatelji in veliko fotografirava.

Sanje za prihodnost: da bi napisali knjigo, se kot fotomodela uveljavili v modnem svetu in se zaposlili kot grafični oblikovalki v medijih.

PLAYBOY

Varieté

Mesar je dobil sina in prijatelj ga vpraša:
»Koliko je mali težak?«
»Štiri kilograme s kostmi.«

Janez pravi sodelavki:
»O, Marička, danes pa nimaš modrca!«
»Kako pa to veš?«
»Kožo na vratu imaš tako napeto.«

Nekaj hudih tvtov taksista Ibra:
»Dežuje. Sam zato da se Slovenci lahko razdelimo na suhe i mokre.«
»Jakov Fak je moj idol. Ma, pusti to pucanje i bježanje na smučkama. Da je meni znat govorit slovenščinu ko on ...«
»Slovenija je baje naručila nova vladna vozila. Porsche paranema.«
»Umetne joške su ko zeleni val u Ljubljani. Znam da obstaja ali nisam še izkusio.«
»Kira mene trema spopadne, k sm na blagajni u Hoferu. Use jzt smislim lepo, sam k una začne dodavat je ko level 9 na tetrisu.«
»Udovič je edini čovjek na svijetu, k lahko reče pariz-sanžermen sa zaprtim ustima.«

Prostitutka na cesti ogovori župnika:
»Ali bi hoteli malo zabave z menoj?«
»Dragi otrok, ti si pa naletela na napačnega! Prvič: Ni mam denarja. Drugič: Bog tega nima rad! Tretjič ...«
»Dobro, dobro ...« ga prekine prostitutka, »že prvi razlog je dovolj.«

Na medicinski fakulteti poskuša profesor malo sprostiti vzdušje:
»V katerem mesecu se rodi največ otrok?«
Študentje ugibajo: »V oktobru?«
»Ne!«
»V maju?«
»Ne!«
»V februarju?«
»Ne! V devetem mesecu!«
Blondinka: »V septembru, torej?«

Učiteljica reče Janezku:
»Janezek, ne smeš se tepsti. Moraš se naučiti jemati in dajati.«
»Saj to sem tudi naredil. Dal sem mu klofuto inazel kosilo.«

»Iščem napeto kriminalko,« reče kupec v knjigarni.
»Tole vzemite, svetuje prodajalka, šele na zadnji strani boste izvedeli, da je morilec vrtnar.«

Vpraša pacient zdravnika:
»Doktor, koliko še imam življenja?«
»Deset.«
»Deset? Deset česa? Deset mesecev? Deset let?«
»10, 9, 8, 7, 6, 5 ...«

Kakšna je razlika med straniščem in pokopališčem?
Ni je – ko moraš, moraš!

»Živijo, vsi! Z Jano sva pravkar prispeli v čudovito Dalmacijo
in se imava neskončno lepo ...«

Matic Zorman

TEKST NIKA ARSOVSKI FOTO MATIC ZORMAN IN GAJA DOLMARK (PORTRET)

*Begunska kriza je Slovenijo
postavila na fotografski zemljevid*

Matic Zorman ni le fotograf, je zapisovalec zgodb, tudi tistih, ki jih sicer naše oko ne bi nikoli ugledalo. Večina njegovih fotografij namreč izvira s kriznih žarišč Bližnjega vzhoda in zaobjema usode ljudi, katerih življenja so zaznamovali oboroženi spopadi in številne grozote vojnega sveta. S svojimi fotografijami Matic nastavlja zrcalo družbi in širi zgodbe, na katere je svetovna javnost skorajda že pozabila.

Pred šestimi leti se je po srečanju z otroki iz rehabilitacijskega centra Soča odločil za obisk Gaze in vse od takrat se je v to deželo, razpeto med Izraelom in Sredozemskim morjem, vrnil kar šestkrat. Vendar pa ne ustvarja le fotografij, več tisoč kilometrov stran od doma. Za svojo sliko begunske deklince, ki jo je posnel jeseni v Preševem, je kot prvi Slovenec prejel zmagovalno nagrado na prestižnem tekmovanju World Press Photo Award v kategoriji People, Ljudje. Vendar pa Matic kljub številnim nagradam in priznanjem ostaja trdno na tleh. »Dober si toliko, kolikor je dobra tvoja zadnja fotografija ... No, moja zadnja je bolj sranje,« priznava Matic, čigar navdušenje nad fotografijo in zgodbami ljudi z vsega sveta stla hudo nalezljiva.

1. Začniva na začetku –zakaj ste se odločili, da postanete fotograf?

Hm, to vprašanje sem v zadnjem času kar pogosto slišal, vendar nisem povsem znal odgovoriti. Potem pa sem se spomnil prijatelja, irskega fotografa, s katerim sva slikala tudi v Gazi in ki mi je pred tremi leti ob kavi v Bejrutu tudi sam postavil to vprašanje. Ob tem fotografiji po navadi začno razpredati na dolgo in široko, z globokimi zgodbami in mislimi, ki so kot nekakšen izgovor za njihov poklic. No, zakaj pa v resnici potrebujem odgovor na to vprašanje!? Ne potrebujem razlage o tem, zakaj sem odločil za ta poklic. V tem času sem dojel, da je to zame življenje, od katerega sem se ogromno naučil, svoje znanje in zgodbe pa lahko tako prenašam tudi na druge.

2. Očitno ste že dovolj zgodaj začutili, da želite skozi objektiv pripovedovati zgodbe. Vpisali ste se namreč na študij multi-medije.

Seveda, vendar dvoletnega faksa nisem dokončal, še huje, nisem še naredil glavnega predmeta Fotografija. [smeh] Zdi se mi, da lahko več odneseš s prakso kot pa s predavanji profesorjev. Vržejo te v vodo in ti se naučiš plavati. Šele pred kratkim sem se poglobil v literaturo, povezano s fotografijo, in od takrat na slike gledam s popolnoma drugačnimi očmi. Spoznal sem, da sploh ničesar nisem vedel.

3. Tako kot številni mladi tudi fotografi v želji po delu zapuščajo Slovenijo. Kakšne so po vašem mnenju možnosti na sončni strani Alp?

No, praktično jih ni! Delo si moramo ustvariti sami, veliko pa je odvisno tudi od marketinga. Jaz odkrito priznam, da se ne znam tržiti, vendar pa je tu kljub temu veliko dobrih fotografov, ki imajo še manj dela kot jaz.

4. Kako priznani ste slovenski fotografi v tujini?

Slovenije pred začetkom begunske krize sploh ni bilo na fotografiskem zemljevidu. Prav slednja je tudi na naše območje privabila številne svetovne fotografe, ki so območje obiskali prvič po vojni.

5. Z begunsko krizo so torej tudi slovenski fotografi dobili priložnosti, da svoje fotografije bolje predstavijo svetu?

Pa ne le to! V času krize si med skupinami beguncev lahko opazil tudi Jamesa Nachtweya. Kar so na primer Rolling Stones v glasbi, je on v fotografiji in kadar opaziš njega, veš, da si na pravem mestu. Svetovna humanitarna kriza je prišla na naš prag in dokazali smo, da se lahko kosamo s fotografi, ki jih pošiljajo velike medijske hiše.

6. Kakšno pa je po vašem mnenju poslanstvo fotografov v času begunske krize?

Že večkrat sem se spraševal o tem. Med samimi fotografiranjem smo namreč imeli občasne težave z nekaterimi prostovoljci, ki jih je prevzel t. i. sindrom boga. Tudi mi imamo svoje poslanstvo, če fotografije ne bi pričale o dogajanju, se ljudje obsega krize sploh ne bi zavedali. Po drugi strani pa ima kmalu skorajda vsak begunec nekaj fotografov, ki mu sledijo na vsakem koraku, slike pa se počasi začno ponavljati.

7. Kar nekaj tednov ste begunce spremljali na njihovi poti v boljši svet. Kakšen je po vsem tem času tvoj odnos do velike migracijske krize?

V samem začetku se mi je dogajanje zazdelo popolnoma neresnično. Kaj za vraga?! Take mase ljudi res nisem pričakoval. Z indonezijskim prijateljem sva v zgodnjih jutranjih urah pešačila nedaleč stran ob srbsko-hrvaške meje in opazila družino, ki je izstopila iz taksija. V njihovih očeh je bilo opaziti strah, zato sva jih spremlila vse do meje, oni pa so z nama delili svojo zgodbo. Prav zaradi podobnih sprehodov sem krizo občutil še toliko bolj osebno.

8. Ste si v vsem tem času ustvarili lastno stališče o beguncih in krizi, ki je zajela Evropo?

Vojna na Bližnjem vzhodu divja že več deset let. Afganistan, Sirija, Irak ... Srečeval sem ljudi, ki so jih talibani izgnali iz domačih vasi, in lahko so bili srečni, da so preživeli. Seveda nekateri krizo močno izkoriščajo, kar je nepravilno do tistih, ki so zbežali zaradi golega preživetja. Treba pa se je tudi vprašati, zakaj bežijo ekonomski migranti?! Za stanje v njihovih državah so krive

tudi zahodne sile. Na koncu ni mogoče narediti enega samega zaključka, vem le, da nas je predvsem preveč strah.

9. Balkan pa ni bilo vaše prvo srečanje z migranti ...

Seveda, srečal sem jih že med svojimi potovanji v Gazo. Begunci, ki so se v času al nakbe

[katastrofe] preselili na območje Gaze, so med vojno leta 2014 morali ozemlje vnovič zapustiti. No, vsaj poskušali so. Primerjava s Sirijo pa je dejansko nemogoča, saj je izhod iz Gaze dandanes skoraj nemogoč. Egipčani so pred leti sesuli vse predore, ki so vodili v lepšo prihodnost.

10. Zemlja obsega več sto milijonov kvadratnih metrov, vi pa ste se odločili, da se osredotočite na 356 kvadratnih metrov velik pas ob Sredozemlju. Zakaj Gaza?

Tam sem se ogromno naučil, ne le o fotografiji, temveč tudi o življenju. Med drugim tudi to, da Zahodnjaki premalo cenimo stvari, ki so nam dane. Na teh nekaj sto kvadratnih metrih živita skoraj dva milijona ljudi in vsak izmed njih nosi v sebi svojo neverjetno zgodbo. Že v mladosti sem želel obiskati območje, kot je Gaza, in želja se mi je le uresni-

čila. Vse se je začelo v rehabilitacijskem centru Soča, kjer sem spoznal številne otroke iz Gaze. Njihovi skrbniki so mi povedali, da bi se o življenju moral prepričati na lastne oči. Poskrbeli so za moje prenočišče, tudi prvič, ko sem se tja odpravil leta 2010.

11. Številni novinarji in fotografi so enkrat obiskali Gazo, vi ste se tja podali kar šestkrat.

Ja, saj zaradi tega! Postal sem zasvojen z ljudmi in drugačnim svetom, ki leži znotraj meja Gaze. Vsak dan se rojevajo zgodbe in z veseljem bi se znova vrnil, da bi jih zabeležil. Včasih sem se počutil še bolj doma kot tu na Gorenjskem. Marsikoga v Sloveniji ne zanima njihova situacija, saj se jim zdi predaleč, da bi se s tem obremenjevali. To se mi zdi grozljivo, zato sem se lotil projekta Faces of war, Obrazi vojne, saj menim, da o situaciji v Gazi vemo premalo.

12. Zahodni mediji Hamas označujejo kot teroristično gibanje, ekstremno fundamentalistično organizacijo, delujočo na območjih, ki spadajo pod izraelski nadzor. V Gazi ste se o tem lahko prepričali na lastne oči. Kakšno je torej vaše mnenje?

Nisem se ravno poglabljal v politiko, saj je zelo zapletena, bolj me je namreč zanimala človeška plat konflikta. Hamas je sistem, ki vlada Gazi. No, seveda je tudi v Gazi podružnica Fataha, vendar nima moč-

ne vloge. Na istem območju tako sobivajo ljudje, ki podpirajo Fatah, in tisti, ki podpirajo Hamas. Tako kot pri nas, rdeči in beli. Dogajanje je zelo podobno. Pred volitvami so potekali izgredi in državljanska vojna, med pripadniki Hamasa in Fataha. Prav zato je Hamas zmagal na volitvah, saj je ponujal varnost in za tem je resnično zavladal mir. Po vojni je sicer v ljudeh začelo naraščati nasprotovanje Hamasu, saj zaradi vojne trpi civilno prebivalstvo, poslabšale pa so se tudi razmere za življenje. Podpora jim je zato padla, ljudje pa priznavajo, da so pod vodstvom Hamasa v boju precej napredovali.

13. Ob besedi Gaza pomislimo na porušene hiše in opustošena mesta. Kakšen je resničen utrip na mestnih ulicah?

Lahko je lepo, lahko pa tudi ne. Ljudje so se privadili na stanje in živijo življenje, kot ga živimo mi. Hodijo v šole, službe ... na prvi pogled povsem normalno življenje. Pa vendar ga spremljajo pomanjkanje elektrike, nabiranje kamenja za obnovo hiš ... Vsak dan je zanje prilagajanje in načrtovanje preživetja za naslednji dan. Živijo za danes, ker seveda drugače ne gre. Med napadi pa se situacija spreminja, promet obstane, električni tok izgine. Ljudje se zbirajo v bolnišnicah in šolah, ki veljajo za varna območja, vendar ni vedno tako.

14. Kako varno pa se je sprehajati po tamkajšnjih ulicah, če si Evropejec?

Tako kot za vse druge. [smeh] Na meji med Gazo in Izraelom je varneje, če si Evropejec, saj si izraelska vojska ne želi privoščiti novih incidentov. Med samimi napadi pa za nikogar ni preveč varno. V nekaterih situacijah je tvoje življenje ogroženo, za kar si kriv povsem sam, v drugih pa seveda ne. Moraš biti previden in pameten, saj si na kočljivem območju. Sicer ni tako nevarno, kot je morda prikazano v zahodnih medijih. Izraelski vojaki občasno streljajo na ribiče in kmete, nič hudega sluteče civiliste. Vojna v Gazi traja na različnih nivojih, četudi zahodni mediji o tem ne poročajo. Kadar sumijo, da se pod zemljo skriva Hamasova zaloga orožja, bombardirajo polja. Napetost je mogoče čutiti v zraku, vendar pa obstreljevanja niso del vsakdana. Vojna pa je vendarle poskrbela, da se ljudje v Gazi nenehno dušijo in skušajo preživeti.

15. Je bilo v vsem tem času kdaj ogroženo tudi vaše življenje?

No, le dvakrat. Drugič je bilo napeto, ko sva se z Erikom Valenčičem vračala v Egipt, prvič pa sem imel veliko srečo. Takrat je bilo noro! Prvi dan napadov leta 2012, dan po tem, ko so ubili priljubljenega visokega poveljnika gibanja Hamas, se je na ulicah zbrala velika množica ljudi. Zbrani smo bili na trgu in v nekem trenutku so začele padati bombe. Nisva vedela, kaj narediti. Odločila sva se, da odideva do bolnišnice, kjer bi lahko preučila obseg napa-

dov. Ustavila sva avto, ki naju bi zapeljal do cilja, nakar je pritekel kamerman, ki se je želel odpeljati z nami. Med vožnjo je ugotovil, da mora vzeti še nekaj stvari v stanovanju, ki je bilo stran od glavne ceste. Kakšna sreča! V nasprotnem primeru bi se ravno v času največje eksplozije znašli na glavni mestni prometni žili. Nisem vedel, kaj naj rečem. Hvala!

16. Zahod se je postavil na stran Izraela, medtem ko so se nekatere države vsaj fiktivno zavzele za Palestince. Kakšen pa je odnos prebivalstva do Izraela?

Palestinci ne sovražijo Izraelcev, vsaj navadnim civilistom ne želijo nič slabega. Moti jih zgolj odnos politikov do Gaze, ki se ga vedno zavedajo. Zanje se, po pravici povedano, ne zanima nihče. Svet jih je pozabil, oni so še edini, ki se zanimajo zase. S tem so se sicer prisiljeni sprijazniti, kar pa je seveda nemogoče. Nekateri izmed njih so kritični do obeh strani, saj so ukleščeni na sredini in tudi Hamas primerjajo z Izraelom.

17. Ste se v tem času tudi sami opredelili?

Ne moreš, da se ne bi! Ljudem se godi ogromna krivica, saj politiki na vseh straneh igrajo svoje umazane igre na račun Gaze. Vojna je pri nas slabo pokrita, naše medijske hiše objavljajo le prevode tujih poročevalnih agencij. Veliko pa je odvisno od agende, ki se skriva za

medijem, zato sam raje spremljam poročanje neodvisnih hiš. Pri nas poročajo večinoma o statistiki, koliko ljudi je umrlo tisti dan in koliko bomb je razneslo na ulicah. Tega smo se navadili in nas ne gane več. Prav v času svetovnega prvenstva v nogometu me je to hudo razjezilo. Ljudje so šteli gole, v Gazi pa mrtve otroke.

18. Meja med Egiptom in Gazo je danes domala neprehodna. Kako se vam je uspelo izmuzniti na drugo stran?

Takrat teh težav še ni bilo, vedno sem lahko legalno prečkal južno mejo. Seveda sem moral ob tem izpolniti številne formularje, pri tem pa mi je pomagala slovenska ambasada, ki je zaprosila za dovoljenje. Kar malo jih pohvali, saj so mi nadvse pomagali. Ob vstopu v Gazo te pričaka formular, na katerem se tudi versko opredeliš, vendar to ne igra nikakršne vloge. Vera pa sicer igra zelo pomembno vlogo v življenju tamkajšnjih ljudi in že kmalu ti zastavijo vprašanje, katere vere si. Sam sem proti religijam, vendar spoštujem drugačna mnenja. Nisem kristjan, pa vendar sem to obkljukal v formularju.

19. Kako prisotna pa so verska pravila v življenju Palestincev?

No, ženska ne sme obiskati moškega, če le nista sorodstveno povezana. Najprej poroka, potem pa se bomo naprej pogovarjali! Zelo so striktni, kar se tega tiče. Če bi me v času mojega bivanja v Gazi obiskalo dekle, bi tudi družini, pri kateri sem stanoval, oskrnil čast.

20. Dejali ste, da ste v Gazi dobili drugo družino. Torej v vsem tem času niste doživeli neprijaznih pogledov ali imeli slabih izkušenj?

Številni ljudje te povabijo k sebi domov, čeprav nimajo niti zase. Dobiš kavo, čeprav nimajo ničesar, ki jo nato popiješ med razvalinami hiše. Najboljši del mojega dela je prav spoznavanje ljudi in beleženje njihovih zgodb. V Gazi imam resnično veliko prijateljev, ki so me povezali s številnimi ljudmi. Veliko časa sem preživel s prijateljem, ki dela pri humanitarni organizaciji. Ta me je predstavil številnim ljudem, ki imajo za seboj zanimive zgodbe.

21. Tako ste stopili v stik s številnimi posamezniki, ki so jim zaradi posledic vojne morali amputirati del telesa.

Seveda in vse to prav zaradi zgodb, ki sem jih slišal v rehabilitacijskem centru Soča. Spoznal sem fanta, ki se je zatekel v šolo, kjer mu je eksplozija uničila obraz. Ko sem ga spoznal, mi je veselo razlagal, da bo postal učitelj matematike, vesel, da mu je v življenju ostalo še nekaj, neko upanje. V sebi nosijo ogenj, so pravi vir inspiracije. Kljub vsemu se veselijo življenja. Treba je vedeti, da se kar tretjina poškodb, ki so posredno ali neposredno povezane z eksplozijami, konča z amputacijo.

22. Njihove zgodbe ste zabeležili v projektih Faces of war, Obrazi vojne, in Give me liberty or give me death, Dajte mi svobodo ali smrt. Katere izmed njih se vam je najbolj vtisnila v spomin?

Uf, težko je izbrati le eno. Pa dajmo. Prijatelj Amar se je leta 2012 zdravil v rehabilitacijskem centru Soča, kjer sva se spoznala. Skupaj sva tistega leta odšla v Gazo. V vojni je izgubil obe nogi. V Gazi vedno obiščem prijatelje in znance tudi iz Soče. Leta 2014, ob vnovični

vrnitvi v Gazo, sem obiskal tudi Amarja, ki se je ravno vrnil nazaj, saj je pred tem že skorajda prebegnil v Evropo. S seboj je vzel le voziček, nožni protezi, oblačila in potni list s ponarejenimi vizumi. Resnično ni mogel več živeti, izgubil je obe nogi, poleg tega pa je raketa priletela v njegovo hišo in jo poškodovala. Dvakratna sreča, da je preživel, torej. Ko je po-

begnil iz države skozi rove v Egipt, je vplačal potovanje za Evropo. Ob tem so mu tihotapci dodatno zaračunali še obe protezi. Dan pred vkrcanjem v čoln ga je prišla policija v Libiji. Imel je veliko srečo, saj je prav tisti čoln tihotapska družba potopila, umrlo je okrog 200 ljudi. Na tem čolnu je bil drugi fant, 16-letnik, iz rehabilitacijskega centra, ki je življenje izgubil v Sredozemskem morju. No, zvečer me je Amar klical, da se poslovim, saj naj bi še v drugo poskusil pobegniti. Prijatelj ga je po nekajminutnem prepričevanju na srečo prepričal v nasprotje. »Jaz bom poskušal, dokler ne umrem. Ali umrem ali poskušam še nekaj časa,« je mi je takrat zaupal Amar. 📌

Rešitev? Naša dolžnost in pravica je, da se bojujemo. Težko si je oblikovati mnenje o celotni zgodovini. Rešitve ne vidijo niti tisti, ki jo iščejo, kaj šele jaz.

SONY

Gospodarji polnega formata

Vrhunski fotoaparati polnega formata v ohišju, dvakrat lažjem kot pri večini vodilnih DSLR-fotoaparatih. Oblikovani za potrebe resnih navdušencev, profesionalnih fotografov in videografov.

Sony vam predstavlja serijo **α7**

α7_R

α7

α7_s

α7_R II

Izvrstne podrobnosti
za strokovnjake

4K

α7 II

Fotoaparati polnega
formata za vsakogar

α7_s II

Izjemna občutljivost
za strokovnjake

4K

ACS

A. C. S., d.o.o. • Ljubljana, Celovška cesta 108
tel. 01/5001587
www.acssony.si • e-pošta: info@acssony.si
<http://acssony.si/serija-nex-ilce>

MALA ŠOLA GLAMUR FOTOGRAFIJE

TEKST ALEŠ BRAVNIČAR
FOTO ALEŠ BRAVNIČAR & ANDRAŽ BLAZNIK & ČRT SLAVEC

VROČICA V MIAMIJU

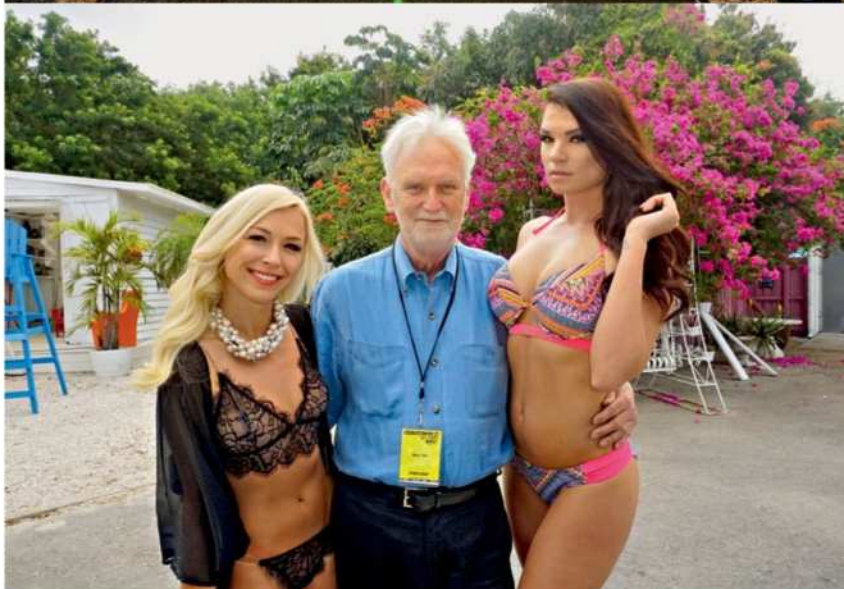
Postaviti lepoticiko s sončne Floride pred odbijač starega Chevroletovega tovornjaka res ni težko. A v njej zbuditi zapeljivko, jo pripraviti na flirtanje s kamero in vse skupaj sočno ujeti v čudoviti pridrušeni večerni svetlobi z osmimi lučmi je umetnost, ki jo mora obvladati sleherni Playbojev fotograf. Tukaj si lahko preberete, zakaj je to včasih mnogo težje, kot se zdi, in kaj za vraga stoji za vso to silno filozofijo popolne fotografije.

Kot vsako leto je bil Miami tudi to pomlad kraj zločina za skupino Playbojevih fotografov, ki so si nadelili ime **Shoot The Centerfold**, čeprav ne predavajo le o fotografiranju dupleric s sredine revije.

Skupaj imajo fantje že več kot 100 let delovnih izkušenj in letos je Jarmo (idejni vodja projekta) poleg običajne ekipe k sodelovanju povabil tudi Josha Ryana, zaslužnega za kar precej modno obarvanih piktorialov v ameriškem Playboyu zadnjih let, vse do prenehanja njegove pogodbe ob koncu golote marca letos. Dodali so celo tretji dan predavanj, namenjen poslovni strategiji sodobnih fotografov za novodobne čase.

Seveda v Miamiu nikakor ni šlo brez Slovencev – delovni ekipi 15 deklet sta se tokrat pridružili lepoticiki Ines Juranovič in **Daša Podržaj**, slednja naravnost iz rubrike Sanjsko dekle v slovenskem in hrvaškem Playboyu. Dašin fatalni videz, markantna višina in obline na pravem mestu so že doma polnile modne strani in koledarje, na Floridi pa je postala ena najbolj zaželenih modelov med 60-glavo množico te udeležencev polne delavnice.

Fotografi so čudna sorta ljudi – na tisoče evrov porabijo za aparate, luči, objektivne in druge prepotrebne dodatke,

potem pa dobijo občutek, da so si s tovrstno investicijo zagotovili vstopnico za svojo bogato prihodnost. Vendar še zdaleč ni tako. Nujna je predvsem investicija v osebni fotografski razvoj. Tukaj fotografi prepogosto zaprejo svoj mošnjiček in se prepustijo toku. Zdi se jim, da bo lepo dekle pred objektivom naredilo dovolj za dobro fotografijo. A obstaja ogromna razlika med čudovito fotografijo in fotografijo čudovitega dekleta na njej. Šele ko znaš kombinacijo svojega subjekta in svetlobe ujeti v vizualno smiselno celoto na estetsko zanimiv način, si na pravi poti k dobri fotografiji. Za to pa je potrebno znanje.

MALA ŠOLA GLAMUR FOTOGRAFIJE

A obstaja tudi druga plat zgodbe – zgolj oprema nas res ne bo pripeljala do vrhunskih rezultatov, vendar tudi stara in prevečkrat ponovljena mantra, da oprema ni pomembna, ne drži vedno. Dobra oprema je za profesionalnega fotografa najpomembnejše orodje, ki ga pripelje do želenih rezultatov. Profesionalna oprema pri sami izvedbi fotografiranja pripomore največ in eliminira morebitne nepotrebne komplikacije med samim fotografskim procesom. Prav zaradi dejstva, da je treba svoji opremi neomajno zaupati ne glede na situacijo, je Shoot The Centerfold izbral fotoaparate **Phase One**, studijsko opremo **Hensel** in modifikatorje **Chimera**.

Teoretik Baudrillard je nekoč dejal, da je nemogoče izostriti nekoga, ki je kot človek neoster. Fotke bodo dobre le, če bo tudi portretiranec pred objektivom dal vse od sebe. Enostavno ne moreš narediti dobrih posnetkov, če tisti na drugi strani objektivu ne sodeluje. Zato je delavnico tudi letos oplemenitil **Gary T. Cole**, ki je dolga leta služil kot urednik fotografije ameriškega Playboya. Kot vsak etablirani urednik tudi Gary zagovarja teorijo, da mora biti odnos med fotografom in urednikom fotografije konstanten, brez neprijetnih presenečenj in brez turbulenc. Fotograf mora znati plavati

NOVI moto katalog 2016

SAMO 5,99 €

**MOTOGP
SPECIAL**

**25
MOTO
TESTOV**

AM Ljubljana, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana

www.moto-magazin.si

moto
katalog 2016

www.avto-magazin.si

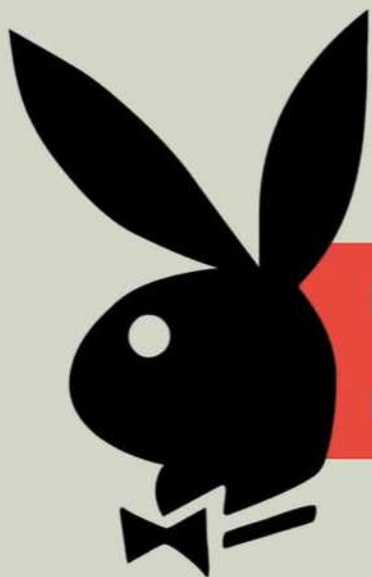
MALA ŠOLA GLAMUR FOTOGRAFIJE

med morskimi psi in se uspešno prebiti do kopnega. Urednik namreč ne more objaviti njegovih izgovorov namesto fotografij!

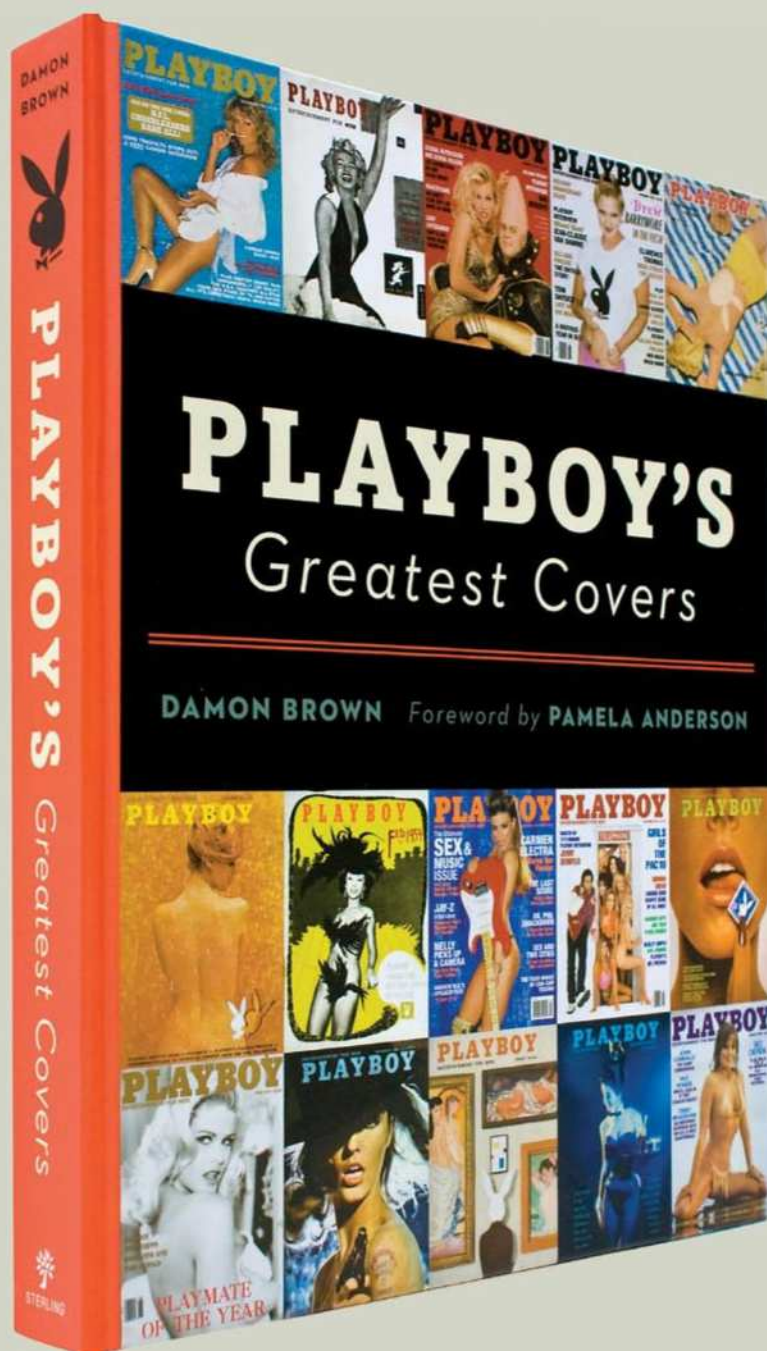
Glamur fotografija, katere del je tudi naš Playboy in o kateri interdisciplinarno uči Shoot The Centerfold, je prav tako subjektivna reč kot fotografija mode – jasno začrtana definicija o tem, kaj je prav in kaj ni, pri obeh ne obstaja. Fotografija mora preprosto delovati, ko jo pogledaš, da lahko rečeš 'vau!'. Povprečni gledalec take slike ne bo porabil več kot nekaj sekund ob gledanju, preden

bo polistal dalje, zato mora podoba privabiti pozornost ob prvem ošvrku. Ogromno zaslug za dobro fotografijo ima kakopak svetloba. Učenje obvladovanja svetlobe je proces, ki traja vse življenje. Zelo malo ljudi lahko z gotovostjo trdi, da jo res zna ukrotiti in obvladovati. Ključ dobre osvetlitve ni v dodajanju luči tja, kjer je je premalo, pač pa ustvarjanje vzdušja, ki kar najbolj pripomore k zgodbi fotografije. Na delavnici so se slušatelji naučili, da je dobra osvetlitev podobna dobri plastični operaciji – diskretna, nevsiljiva in komaj opazna. Stara šola Play-

PLAYBOY

NAJBOLJŠE NASLOVNICE

Playboy že skoraj 60 let vzbuja pozornost s svojimi odštekanimi naslovnici. Zdaj so prvič ameriške vse zbrane v knjigi, posvečeni tej ameriški ikoni.

Plus: stotine barvnih fotografij in prizorov s fotografiranj za Playbojevo naslovnico.

Uvod Pamela Anderson, besedilo Damon Brown.

Sterling Publishing.

310 strani. 22,86 x 27,94 cm. 29,95 evra.

Naročite na [amazon.com](https://www.amazon.com).

MALA ŠOLA GLAMUR FOTOGRAFIJE

bojevih fotografov je s svojim rembrandtovskim pristopom k osvetlitvi pustila neizbrisljiv pečat za generacije fotografov, ki so jo pogosto – a dostikrat neuspešno – poskusili reproducirati. V Miamiu so se udeleženci delavnice lahko na lastne oči preizkusili tudi v tem izzivu, pod mojim mentorstvom mnogi tudi nadvse uspešno.

Dandanes so fotografi v dirki za dobro fotografijo postavljeni pred najtežji izziv v stoletju in pol njenega obstoja – industrija podob od njih zahteva, da imajo neskončen spekter interdisciplinarnega znanja ter da znajo odlično kombinirati

tehnične spretnosti z ustvarjalnostjo. Vrednost estetsko zadovoljive podobe je večja, kot je kdaj bila, prav zaradi virtualne poplave povprečnih fotografij, ki potrošnika oblegajo na vsakem koraku in polnijo njegovo življenje tako na družbenih omrežjih kot tudi v oglaševalskem prostoru in časopisih. Toda ne pozabite – za dobre fotografije (dobre, ne zgolj manj povprečne!) bo vedno prostor, ne glede na prezasičenost trga. Zato ne pozabite v svoje podobe vedno vtakati koščka svoje duše.
www.ShootTheCenterfold.com

TEKST **PETER KAVČIČ** FOTO **PROIZVAJALCI**

USNJE, DŽINS IN ROKENROL!

Svoboda ne pozna meja. Sprostite se, bodite drzni in se zapeljite v sončni zahod po samotni cesti, ki vas pripelje novim doživetjem naproti. Ob poslušanju prijetnega, nežno rohnečega zvoka pod pokrovom motorja bo zvočna kulisa popolna.

Kapa, Ford Mustang, 15,61 €

Prenosljivi zvočnik Stockwell, Marshall, 299 €

Džins jakna, Rag&Bone, 265 €

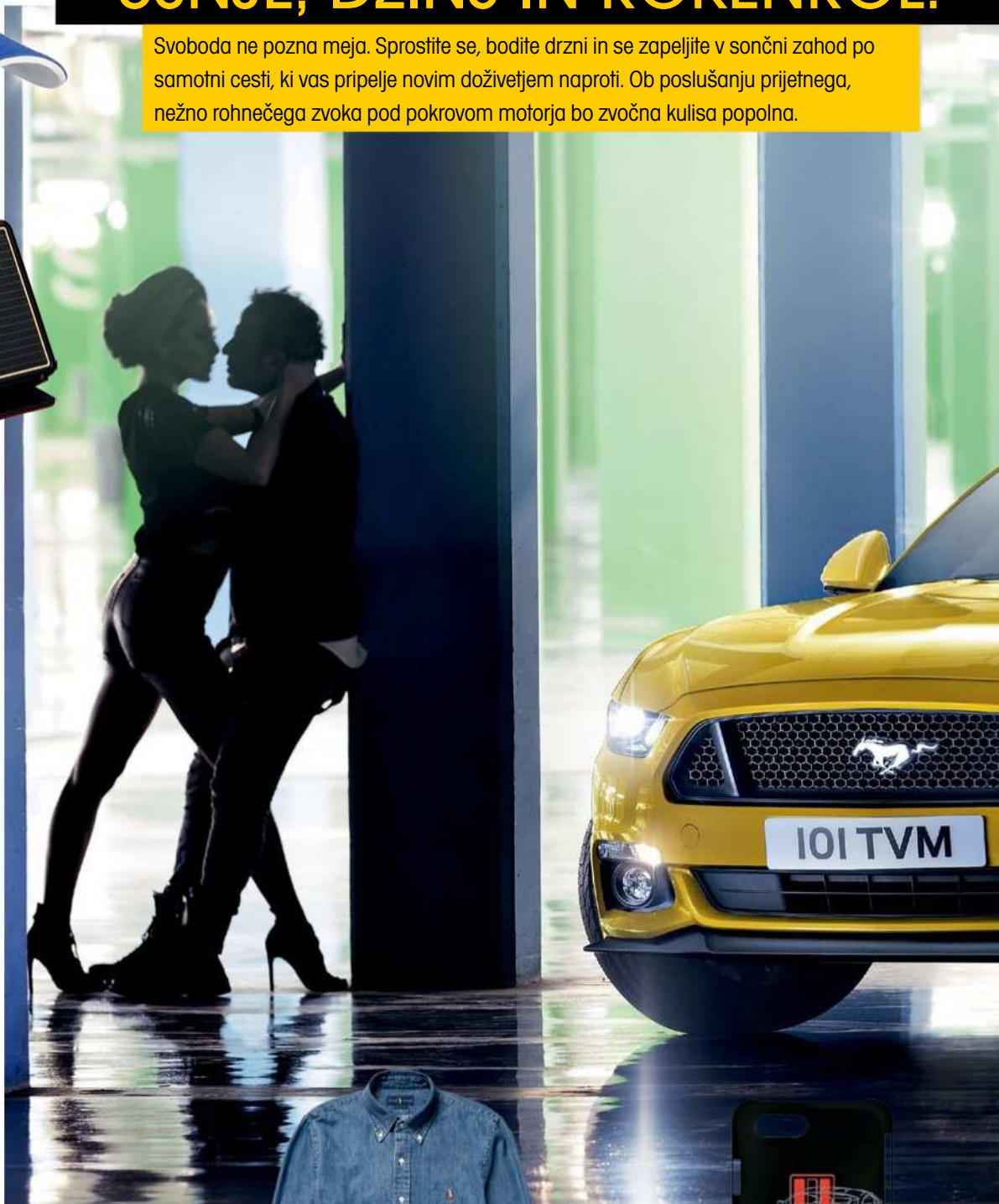
Superge, Nike, 160 €

Srajca, Polo Ralph Lauren, 130 €

Ovitek za telefon, Ford Mustang, 9,86 €

Obesek za ključke Neo Key Ring, Lexon, 9 €

Manšete, Deakin&Francis, 295 €

Kratke hlače, Polo Ralph Lauren, 115 €

Majica, Ford Mustang, 17,86 €

Ročna ura, Hugo Boss, 385 €

Ne pustite se ukrotiti, naj vas ograde običajnega ne strejo, in zaživite drzno življenje s svobodnim, divjim slogom. Drzen, močan in legendaren je tudi mustang, Fordova ikona, ki je po novem na voljo tudi v Evropi, torej tudi v Sloveniji. Gre za kultni avtomobil, ki s svojimi linijami brez sramu razkazuje mišice. Je sodoben in

tehnološko napreden, a ne pozablja na dediščino, ki že več generacij skrbi za navdih Fordovih voznikov. Zaradi prepoznavne zunanosti ga ne boste zgrešili: značilna prednja maska z velikim galopirajočim mustangom, športne kupejevske linije z izrazito privzdignjenima bokoma, ki se končajo z rahlo dvigajočim se

Sončna očala, Ford Mustang, 25,88 €

FORD MUSTANG – AMERIŠKE SANJE

Slušalke, Ford Mustang,
80,57 €

USB-ključ,
Ford Mustang,
27,43 €

zadkom in prepoznavnimi lučmi, samo še podžgejo ogenj v njegovem športnem značaju. Res gre za pravega ameriškega mišičnjaka, toda uteleša tudi eleganco, kar izražajo čudoviti detajli. Ti v notranjosti pričarajo kokpit letala, saj so vsi instrumenti veliki in pregledni, materiali pa so, kakor se za mustan-

ga spodobi, najboljše kakovosti. Ko boste prišli za športni usnjeni volan, boste mustanga takoj začutili. To ni samo eleganten športni kupe za galantno vožnjo po cesti, ampak tudi čisto pravi dirkalnik, ki svoj polni potencial pokaže tudi na dirkališču. www.ford.si

Džins hlače, J.Crew, 155 €

Mobilnik Galaxy S7
Edge, Samsung,
839,99 €

Superge,
Converse, 100 €

Pas, Ford Mustang, 29,57 €

Mobilnik
P9, Huawei,
599,99 €

Torba za prenosnik,
Ford Mustang, 89,08 €

Džins hlače, s.Oliver, 49,99 €

Majica, Only&Sons, 12,95 €

Denarnica,
Fred Perry,
113,19 €

Sončna očala, Ford Mustang, 34,50 €

POGLED NA SVET Z DRUGE PERSPEKTIVE

VESELO NA DESKO IN VESLO V ROKO!

Supanje je najhitreje razvijajoči se vodni šport na svetu, ki ima tudi pri nas vsako leto več navdušenih privrženecv. Razlog za globalni supovski fenomen najbrž tiči v enostavnosti, zabavnosti in dostopnosti tega športa, saj lahko začetnik na dovolj široki in stabilni deski sproščeno stoji in vesla že po nekaj minutah. Medtem ko neslišno drsimo po mirnih rečnih rokavih, jezerih ali morju, uživamo na svežem zraku, se družimo in povezujemo z naravo. Po drugi strani pa supanje ponuja številne ekstremne izzive tudi večšim adrenalinskim navdušencem, ki se z desko in veslom v roki podajajo po visokih valovih ali nevarnih brzicah rek.

Supanje [gre za izpeljanko iz angleškega Stand Up Paddling] oziroma deskanje z veslom se je začelo v petdesetih letih prejšnjega stoletja razvijati na Havajih. V dnevih z mirnim morjem, ko ni bilo pravšnjih valov, so deskarji iskali druge možnosti za uživanje na vodi, in ker je bilo desk na pretek, so v roke vzeli veslo in nov šport je bil rojen.

Kar nekaj let je minilo, preden je supanje obnorelo svet in prišlo tudi k nam. Toni Zupančič, pionir slovenskega deskanja z veslom, se spominja: »Prvič sem se s supanjem srečal leta 2009 na Kanarskih otokih, ko sem z družino tam preživel dopust. Ker sva oba z ženo odvisnika od vseh vodnih športov, naju je ta nova zvrst veslanja v stoje takoj prevzela. Po prihodu domov sva razmišljala, kje bi lahko kupila prvo desko. Pregledal sem vse mogoče, a je bila ponudba zelo slaba, cene pa visoke. Tako sem se za začetek odločil za rabljeno desko WOW (Walk on Water), ki jo imam še danes.« In ker je treba vse dobre stvari deliti, sta z ženo kmalu ustanovila prvi supovski klub. »Organizirali smo tedenske SUP-er after work-e, kjer je lahko kdorkoli poskusil ta novi šport. Na koncu smo vedno organizirali tudi skupinsko vadbo na deskah, pri čemer se je nežnejši spol izkazal za spretnjšega, medtem ko smo mi, fantje, večinoma vsi popadali v vodo. Sprva smo iskali lokacije v bližini Ljubljane, da bi bila stvar dostopna kar se da široki množici. Spomnim se, da smo prvo druženje oziroma veslanje organizirali na Zbiljskem jezeru, kasneje pa smo se zaradi lažjega dostopa in boljšega ambianta preselili le nekoliko više po strugi Save, na Trbojsko jezero. Ob koncih tedna smo iskali nove primerne lokacije za izlete in druženje in tako veslali na Šmartinskem, Velenjskem in Gradiškem jezeru, na izlivu reke Soče pri Marini Juliji, po portoroških solinah, na Mostu na Soči, v Kostanjevici na Krki.«

Leta 2010 sta se z ženo Špelo udeležila prve supovske tekme na reki Zrmanji ter pobrala vse nagrade. »V tem času sem zaradi pretiranega sedenja v službi trpel za hernijo v vratnem delu. Z veslanjem se mi je vse skupaj vidno izboljšalo. Okrepil sem mišice in na koncu sem se izognil celo najhujšemu, operaciji,« se danes spominja Toni, ki se je pred leti z družino preselil na Lanzarote na Kanarskih otokih, kjer z ženo vodi uspešno supovsko in srfersko šolo Waterman. »Tako kot pri vsakem drugem športu sem tudi tukaj želel vedno več. Mirna voda mi ni bila več izziv, zato sem sup prenesel v drugo dimenzijo, v sup surfing. S tem ko smo se preselili na Lanzarote, je to postal moj način življenja.«

Supanje je tako dobilo zagon tudi pri nas, klubi so se začeli ustanovljati tudi drugod po Sloveniji, pojavili so se tudi prvi uvozniki supovske opreme. Supanje je zdaj dostopno vsem, starim in mladim, tako tistim z dobro športno kondicijo kot onim, ki so še včeraj posedali po kavčih. Potrebna je le nekaj ravnotežja (pa še tega ne preveč, saj so deske za začetnike široke in stabilne) ter ščepec dobre volje, da stopimo do prve supovske šole, kjer si lahko izposodimo opremo in zaprosimo za nekaj uvodnih napotkov. Poleg rekreativnega supanja, ki je odlična telovadba za celotno telo in privlači predvsem aktivne ljubitelje narave, poznamo tudi nekaj bolj adrenalinskih različic ter seveda tekmovalno supanje.

Razvoju športa je sledil (ali pa ga pogojeval) tudi razvoj opreme. Osnova ostajata deska in veslo, zelo priporočljiva in v nemirnejših razmerah obvezna je tudi uporaba varnostne vrvice in rešilnega jopiča, v hladnem vremenu tudi neoprenskega oblačila. Oblike in vrste desk se med seboj razlikujejo predvsem glede na namen uporabe. V osnovi deske lahko razdelimo na trde in napihljive, ki so zavoljo lažjega shranjevanja in udobnejšega transporta priljubljene predvsem med rekreativci. Po funkciji pa jih razdelimo na tiste lepo široke in stabilne, ki služijo najširšemu krogu ljubiteljev deskanja z veslom in so primerne za različne manj zahtevne okoliščine – sem spadajo tako imenovane raziskovalne, potovalne ter all-round deske. Bolj izkušeni, ki jih vleče v tekmovalno supanje, bodo izbrali ožje, manj stabilne in bolj hidrodinamične ter zato hitrejšje tekmovalne deske. Adrenalinski navdušenci, ki se bodo s supom prvič podali po valovih ali divjih rekah, se bodo odločili za prav temu namenjene nekoliko širše in stabilnejše deske; ko se bodo na valovih počutili bolj domače, pa manjše in ožje. Vse bolj priljubljena postaja tudi joga na supu, ki poteka na mirnih vodah ali v bazenu, običajno na napihljivih in prav tako zelo širokih in stabilnih deskah. Morda se zdi nabor na prvi pogled širok, toda izbira ni težka. Začetniki običajno sežejo po kateri od all-round desk, zatem pa, ko s številnimi prevešlanimi kilometri izboljšujemo tehniko in stabilnost, prihaja vedno bolj na plan posa-

meznikov interes in s tem primerna oprema. Pomembno je tudi veslo. Najboljša tekmovalna so iz ogljikovih vlaken in stanejo od 300 evrov naprej, medtem ko lahko osnovno sup desko za začetnike dobimo za okoli 600 evrov. Ponudbe je v Sloveniji dovolj, zastopane so tudi največje svetovne znamke. Pri podjetju Wasup lahko izberemo deske Starboard, trgovina Obsession zastopa Naish, pri Bananawayu dobimo Red paddle, v Factory storu znamko rrd, pri Surfshopu pa JP in Fanatic. Tudi pri supanju cena tekmovalne oziroma zelo dobre rekreativne opreme lahko hitro poskoči na nekaj tisočakov, a nobene potrebe ni, da takšno opremo izberemo za prve zaveslajaje.

Rok Puvar, najboljši slovenski supar, aktualni državni prvak in pokalni zmagovalci ter član tovarniške dream team zasedbe enega največjih proizvajalcev supovskih desk na svetu Starboard, svetuje: »Začetnikom pred nakupom priporočam, da preizkusijo različne deske in se potem odločijo, katera jim najbolj ustreza. Najboljše je začeti pod strokovnim vodstvom, da inštruktorji pokažejo pravilen potek zaveslajaja. Glede na to, da je supanje zelo tehničen šport, naprednejšo tehniko po navadi najbolje obvladajo tekmovalci.« Pri nas je za prve zaveslajaje zelo lepo poskrbljeno in nobene potrebe ni, da se z njimi spopadamo sami. Slovenski supovski navdušenci se združujejo v številne klube, ki poleg šole supanja ter dnevnih, tedenskih ali daljših supovskih izletov oziroma počitnic ponujajo tudi urne oziroma dnevne najeme opreme, cena pa se giblje okoli 20 do 25 evrov. Opremo oddajajo Wasup, Bananaway, standuppaddler.si, RRD Sup Slovenija, ŠD Amfibija, ŠD Keka, Halosup, Zoo Station Velenje, Ujusup, Alpinsport, Supklub in drugi.

Ko obvladamo prve zaveslajaje in se na deski počutimo dovolj stabilni, da se v nas prebudi raziskovalec, napoči čas, da se pridružimo ekipi supovskih sonavdušencev na katerem od številnih izletov po Sloveniji in bližnji okolici. Med lahko športno aktivnostjo bomo tako v dobri družbi raziskovali kraje, ki jih sicer morda nikoli ne bi odkrili, ter na svet pogledali s povsem druge, vodne perspektive. Med najbolj aktivnimi ponudniki supovskih izletov in počitnic so Sup Slovenia Discovery Sama Laharnarja in Marka Senegačnika, velikih promotorjev supanja in suparskega turizma. V njuni ponudbi so dnevna supanja na različnih slovenskih jezerih, na Soči, Kolpi in Krki ter po slovenskem morju, pa vse do pravih supovskih počitnic, ki vključujejo izbrane supovske kraje po večjem delu vodnate Slovenije, radi pa se odpravijo tudi med hrvaške otoke in v Benetke. Najbolj raznoliko ponudbo enodnevnih supov-

POGLED NA SVET Z DRUGE PERSPEKTIVE

skih izletov na kar 20 različnih lokacijah po Sloveniji ponuja šola supanja in kajtanja Bananaway. V njihovi družbi lahko recimo ob četrtkih zaveslamo po najkrajši evropski reki, zgolj dva kilometra dolgi Timavi, pa po smaragdnom jezeru na Mostu na Soči. Poleg tega ponujajo še tri zanimive rekreativne vadbe – kombinacijo supanja in vaj za moč in osrednji del telesa supfit, supjogo, ki je kombinacija supanja in joge, ter vse bolj priljubljeno acroyogo na supu. Špela Zupanc, inštruktorica supanja z mednarodno licenco ASI, pravi:

»S supovskimi izleti smo pred tremi leti začeli v želji po spoznavanju Slovenije z drugega zornega kota, preživljanju prostega časa v naravi in spoznavanju aktivnih ljudi. V te nedeljske izlete smo vključili tudi kratek spoznavni tečaj supanja, tako da so izleti postali privlačni tudi za začetnike, ki imajo radi navodila in se tako počutijo varni. Poudariti moram pomembnost pravilne tehnike veslanja, ki prepreči poškodbe in supanje ponese na povsem drugo raven. V zadnjem letu smo začeli opažati, da se vedno več suparjev tega zaveda, čedalje več se jih udeležuje poglobljenih tečajev, na katerih poleg tehnike in obratov prepoznavamo potencialne nevarnosti in najpogostejše napake, se naučimo izbrati opremo in pripraviti na supanje ter, kar je najpomembnejše, poskrbeti za svojo varnost.« Najmlajše suparje v svoje vrste vabi Supklub, z vetrom v lasih so aktivni pri standupadler.si, izlete ponujajo tudi številni od zgoraj naštetih ponudnikov sup opreme. Zelo dejaven je tudi Zoo Station, ki deluje na Velenjskem jezeru in poleg suparjev povezuje tudi ljubitelje starih windsurf desk s trikotnim jadrom, odmevne suparske dogodke organizira tudi S-adventure. Najrazličnejše informacije, povezane tako z rekreativnim kot s tekmovalnim supanjem, zbira Tomaž Košir na edinem vseslovenskem sup portalu Sup Magazin. »Supanje danes za mnoge ni več le sproščujoča izletniška aktivnost, ampak v njem prepoznamo zelo učinkovito vadbo, pri kateri deluje resnično celotno telo. Že pri preprostem veslanju moramo stabilizirati telo in ohranjati ravnotežje, s hitrejšim veslanjem, daljšimi razdaljami in adaptiranimi vajami fitnes programa pa opazno povečujemo kondicijo, vzdržljivost in moč,« na koristne učinke supanja na naše telo pokaže Špela. »Supanje je resnično ekološki šport. Potrebujemo le desko in veslo, ne vznemirjamo okolice ali kakorkoli drugače škodujemo naravi. Večina nas živi v sožitju z naravo in se zavedamo njenega pozitivnega pomena,« pa je nad dekanjem z veslom navdušen Rok Puvar. Žal tako ne mislijo občinski veljaki v Bohinju, ki so se odločili, da bodo odslej veslači (kajakaši, kanuisti in suparji) morali za veslanje po Bohinjskem jezeru plačevati nekakšno takso in v vodo vstopati zgolj na eni od osmih določenih vstopno izstopnih točk, kar naj bi po njihovem mnenju pripomoglo k večjemu redu. Med ljubitelji veslanja je završalo in več kot sto se jih je februarja tam zbralo na mirnem protestu proti zaračunavanju veslanja na Bohinjskem jezeru in za prosto uporabo javnega dobra. Marin Medak, naš ekstremni veslač in pogajalec na strani veslačev, pravi: »Konec maja smo organizirali še drug protest na Bohinjskem jezeru, na katerem smo pokazali, da se bomo borili za javno dobro. Naše naravne danosti morajo biti zaščitene pred samovoljnimi župani in občinskimi svetniki, ki izbirajo linijo najmanjšega odpora in želijo služiti na stvareh, ki bi morale biti vsem na razpolago. Če bomo sledili bohinjski logiki, bomo kmalu plačevali za hojo v hribih, kopanje v morju in čez čas, ko znova spraznijo proračun, še za zrak. Na srečo so si na Bledu premislili in namesto idejnih 25 evrov na dan za veslanje je sedaj to brezplačno. Z Bohinjci žal nismo uspeli najti skupnega jezika in zato aktivnosti nadaljujemo. Srž problema je v tem, da Zakon o plovbi po celinskih vodah definira kajake, supe in kanuje kot plovila in jih

Smart ForFour in Smart ForTwo

Z MALČKI NA MORJE

■ Menite, da je vozilo Smart primerno samo za mestno vožnjo? Hud job pripravniki smo preizkusili, kako se obnese kot počitniško vozilo za nekajdnevni oddih na obali. Tri dekleta in en fant s prtljago za tri dni dopusta v Smart vozilih. Ugotovitev? Še bi lahko vzeli s seboj marsikaj, kar smo pustili doma.

Tri dekleta in en fant s prtljago za tri dni dopusta v vozilih Smart. Ugotovitev? Še bi lahko vzeli s seboj marsikaj, kar smo pustili doma.

Vozilo Smart ForFour se je izkazalo za pravi štirisedežnik z veliko tovarne prostornine in prostora za štiri odrasle ljudi in tako ni le primerno vozilo za mesto, temveč tudi za krajše oddihe. O tem nas prepriča dejstvo, da sta v Smarta ForTwo Nina in Marko brez težav pospravila vso prtljago, še bolj pa to, da so tri dekleta s kovčki in dodatno prtljago s Smart ForFour odšla iz Portoroža.

Obe vozili sta se izkazali za stabilni tudi na avtocesti. Njune lastnosti pa so najbolj prišle do izraza v mestu ob morju, saj imata resnično presenetljiv majhen obračalni krog in možnost parkiranja na še tako majhna parkirna mesta. V teh disciplinah je nov model vozila Smart ForTwo s svojo dolžino 2,69 m zmagovalec.

Smart ForFour je navduševal s prostornino, Smart ForTwo Cabrio pa še z možnostjo odprte strehe, zato so se dekleta skoraj stopala za sedež v mestnem malčku. Ko preprosto odprete zložitveno streho in uživate v vožnji ob obali, se resnično zavedate, da ste na dopustu.

Poleg tega dajeta športni videz - model ForTwo s črno lakiranimi 16-palčnimi (40,6 cm) platišči iz lahke kovine s petimi dvojnimi prečkami ter z belo-modrimi sedeži v videzu usnja ali iz tkanine. Na voljo imajo izjemo lahke motorje (45 kW, 52 kW in 66 kW turbo), s katerimi je vožnja ob morju pravi užitek.

S Smartom na morje torej ni več le utopična zamisel, ampak odlična ideja!

»Supanje je resnično ekološki šport. Potrebujemo le desko in veslo, ne vznemirjamo okolice ali kakorkoli drugače škodujemo naravi. Večina nas živi v sožitju z naravo.«

enači z barkami, kar je skregano z zdravo pametjo.« Na srečo imamo v Sloveniji še številne druge veslaško atraktivne kraje, ki suparje s svojim gostoljubjem in odprtimi rokami vabijo na brezplačno veslanje.

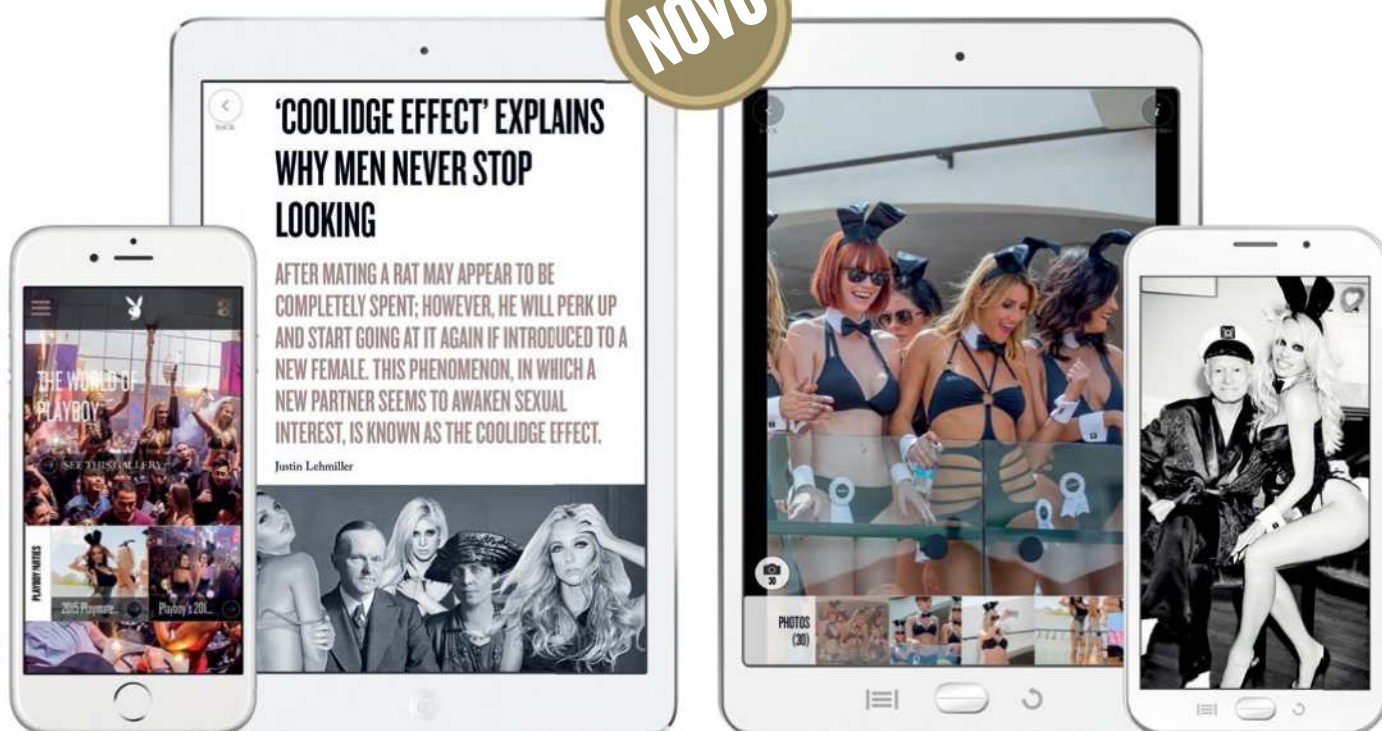
Kot v večini športov se je tudi v supanju mogoče pomeriti na tekmah. V Sloveniji Sup sekcija, ki skrbi za razvoj rekreativnega in športnega supanja, deluje pod okriljem Surf zveze Slovenije in bo letos že tretje leto organizirala Pokal Slovenije (tekme potekajo v Portorožu, na Soči, Velenjskem jezeru, Ljubljani, Zbiljskem jezeru, v Kočevju in Novem mestu) in dve državni prvenstvi. Prvo, v vzdržljivostnem supanju na 15 do 20 kilometrov, bo konec avgusta na Velenjskem jezeru organiziral Zoo Station Velenje, v Portorožu pa bo ŠD Keka že tretjič gostil državno prvenstvo v tehničnem supanju, na katerem se tekmovalci pomerijo na šestkilometrski progi s številnimi obrati. Na vseh tekmah je poleg tekmovalne tudi rekreativna konkurenca, zato se tekmem radi udeležijo tudi številni nekoliko manj ambiciozni suparji ter tudi otroci. Doslej sta naslova državnih prvakov osvajala Mariborčan Rok Puvar in Škofjeločanka Manca Notar. Oba tekmujeta v mednarodnih ekipah in tudi zunaj meja naše dežele, Rok po Evropi, Manca pa tudi drugod po svetu.

Toplo je, sezona supanja se je začela. Supanje vsakomur ponuja svoje izzive, vsem skupaj pa veliko zabavnega druženja v naravi, zato veselo na desko in veslo v roko! 🇸🇮

KAJ PITI. KAJ OBLEČI. KAM ITI.

NOVO

(in kje najti Playboyevo dekle ali dve.)

Download on the
App Store

PLAYBOY LIFESTYLE
ZDAJ ZA ANDROID IN iOS!

ANDROID APP ON
Google play

DARIA CYBULSKA

Prvinski nagon

FOTO MARZENA BUKOWSKA - FILUK

Miniaturalna poljska superlepotica Daria Cybulska se dobro počuti v svoji koži. Ne v mali črni ali v dolgi rdeči - njeno najljubše oblačilo je gola koža. Na snemanju za Playboy je zato uživala kot že dolgo ne in motili je niso niti komarji, ki naseljujejo porečje reke Neman. »Edina rešitev za današnji svet je vrnitev k naravi in naravnemu življenju,« je prepričana Daria, mi pa, navdahnjeni spričo njenih čarov, dodajamo: »To poletje si privoščite čim več gole svobode, prvinskih užitkov v naravi in dobro kremo proti komarjem!«

MODRI IN ZELENI VRTOVI PALMIŽANE

KULINARIČNO SLADOSTRASTJE

Opojna nebesa za vse čute

∞∞∞

TEKST BORUT OMERZEL

FOTO IVO PERVAN, DAMIR FABIJANIĆ, ANDREJ ŠAPRIČ/VSI ZA PALMIŽANA MENEGHELLO, DEAN DUBOKOVIČ

otanik prof. Meneghello je leta 1906 v svoji družinski počitniški vili, v dvajsetih letih 19. stoletja zgrajeni na otočku Svetega Klementa, odprl penzion daleč od civilizacijskih in turističnih tokov. V svojem prospektu je takrat jasno opredelil, za kakšne goste se je odločil: »Za vse tiste, ki potrebujejo mir, ki želijo na svojem počitku uživati v soncu, svetlobi, zraku, vodi in aromatičnem vonju pinij popolnoma sproščeno in v vsakem pogledu z vsem preskrbljeni. Na voljo imajo prijateljske sobe.«

Danes, po dobrih sto letih, je otoček, le petnajst minut glisiranja oddaljen od mesta Hvar, resda del turističnih tokov, toda vse drugo še danes drži. Meneghellovi gosti uživajo v vilah, ki so obdane s palmami, kaktusi, mandlji in figami, pinijami, cipresami, grmi češmina ... veličastnih primerkov prave subtropske vegetacije. In seveda uživajo tudi v tradicionalni sredozemski kuhinji, ki temelji na naravnih darovih iz ekološko čistih modrega in zelenih vrtov Palmižane. Iz morske modrine vsak dan dobijo sveže ribe, jastoge, školjke, z velikega zelenega vrta pa zelenjavo, sadje in aromatične začimbe, ki hrani dajo poseben čar. Njihova sredozemska kuhinja je preprosta, pravi gospa Dagmar Meneghello, ker temelji na visokokakovostnih sestavinah, ki jih je najbolje ponuditi v njihovi izvorni obliki.

Nasledniki prof. Meneghella – danes skrbi za poslastvo gospa Dagmar Meneghello s svojim sinom in dvema hčerama – so ostali zvesti njegovi ideji in s tem prijateljskemu turizmu. To, kar gost dobi na Palmižani, pa tudi na drugih dalmatinskih otokih, je edinstveno: dobi zdravo, še vedno neoporečno hrano.

Oljke rastejo po celotnem Hvaru in tudi na Palmižani, vsako jesen iz njihovih plodov pridobijo vrhunsko olje, plodove pa vložijo za svoje goste. Rožmarin bogato krasi celoten otoček, jedi in solate pri Meneghelllovih okrasijo z njegovimi modrimi cvetovi. V krompir mešajo prav tako domač koromač, poleti se jedo tukajšnje artičoke in velika zrna boba. Junija po obronkih otočka zbirajo kapre, pred cvetenjem skrbno režejo njihove popke in mlado listje za pripravo okusnih, slastnih omak. Raznovrstnim svežim solatam vdahne-

1.

2.

jo unikatnost z raznovrstnim otoškim cvetjem, na primer z ognjičem, geranijami, ivanjščicami, vijolicami ... Staroselci, ki se jim zvedavo radi pridružijo številni turistični gurmani, ne morejo brez 'divjega zelja', ki ga nabirajo po travnikih, in seveda tudi ne brez rukole. V majhnem zelenem grmu, ki krasi od morja in burje nabrušene, od sonca pregrete skale, pa brez predhodnega znanja ne bi mogli prepoznati užitne rastline posebnega okusa. Gre za morski koprc, ki se učeno latinsko imenuje *Critmum maritimum*, v Dalmaciji pa sliši na imena motar, petrovac, sčulac ali matar. V palmižanski kuhinji morski koprc uporabljajo od nekdaj, naj bo na krožniku ob ribi, slanih ali mariniranih inčunih, v solati iz hobotnice in podobnih jedeh. Edinstveni okus te rastline naredi vsak grizljaj že tako nebeške palmižanske hrane nekaj posebnega za gurmane in vse tiste, ki radi poskusijo kaj drugačnega. Morski koprc je najokusnejši, ko se ga nabere spomladi, pred cvetenjem, in to tam, kje sam ob dotiku z roko počí. Sveži listi morskega koprc se lahko jedo surovi, toda pogosteje jih uporabljajo kot začimbo oziroma kot dodatek k jedem, potem ko nekaj časa odležijo v kisu ali olju. Koliko časa? Pisec teh vrstic tega ne ve, ve pa, da je okus resnično božanski. Pri Meneghellovih v svoji vrhunski kuhinji seveda pogosto uporabljajo rožmarin, katerega ime izvira iz latinskega *ros* in *marinus* – v prevodu morska rosa. To nam pove, da je za njegovo rast zelo blagodejen vetrič z morja. Rožmarin je vednozelen grm iz družine usnjatic z dišečimi lističi in zelo modrimi cvetki ter je značilen za sredozemske kraje, bogate s soncem in

3.

1. Spodnji del terase na Palmižani. Restavracija je tukaj vse od leta 1906.
2. Opuncijine plodove na Palmižani pojedjo ali pa iz njih naredijo marmelado.
3. Artičoke v palmižanskem zelenem vrtu.
4. Plodovi navadne jagodičnice, v hrvaščini imenovane maginja, so trpkí, a v palmižanski kuhinji iz njih pričarajo čudovito sladkobo.
5. Cvetovi juke kot priloga.
6. Morsko jajce je velika specialiteta.
7. Številne dobrote iz modrega vrta: sveži jastogi, škampi, školjke ...

osvežene z morskim zrakom. Vonj cvetov in cvetnih vrhov vejic je močan in spominja na kafro, medtem ko je okus oster, malce grenak in aromatičen, zato naj bo vsak kuhar oziroma kuharica, me opozori gospa Meneghello, pazljiv pri količini, ki jo doda v jed. Izvem še, da rožmarin v cvetovih, listih in vejicah vsebuje eterična olja, katerih kakovost je odvisna od podnebja ter od sončnih položajev, zaščitenih pred najhujšimi vremenskimi ujmami. Izjemne kakovosti je prav tisti s Palmižane. Več kot tisoč let se ga uporablja kot začimbo in naravno zdravilo. Skozi zgodovino so ga zelo cenili, o njem govore številne zgodbe. Na primer ta, da so si ga v Grčiji študenti dajali na glavo, ko so se pripravljali na izpite, saj so verjeli, da krepi pamet. V stari Angliji je bil rožmarin simbol zvestobe, iz česar je nastal običaj, da se obleka na poroki okraši z njim. To je tudi hrvaški običaj. Gospa Dagmar poudari, da je rožmarin zelo zdravilen. Družina Meneghello je iz njega svoje dni v svoji tovarni eteričnih olj v Lesini, kar je staro ime za Hvar, že na začetku 19. stoletja pridobivala quintessenz. Dve kapljici tega dragocenega balzama sta pozdravili vse bolečine, kakor piše v starem dokumentu iz leta 1818, izdanem v Benetkah; zategadelj so tedaj v vseh družinah obvezno imeli stekleničko kvitašence, ki ni samo zbujala apetita, temveč je tudi umirjala prebavo po obilni hrani.

Sedeč na palmižanski terasi ob mizi, polni izbranih gurmanskih delikates, mi v pogovoru z veliko skrbnico tukajšnje narave in posestva, gospo Dagmar Meneghello, pogled na eni strani počiva na čudovitem zalivu in na drugi na arboretumu, polnem razkošnih eksotičnih rastlin, med katerimi vsako leto zraste tudi kakšna umetniška skulptura. Kajti že prof. Meneghello je menil, da morajo gostje uživati ne samo v hrani in razkošnem eksotičnem vrtu ter v preostali čudoviti naravi otočka, ampak tudi v umetnosti. Organiziral je koncerte, literarne pogovore, kar nadaljuje gospa Dagmar, ki je med drugim lastnica največje zbirke hrvaške erotične umetnosti. Terasa restavracije je velika odprta galerija, ki se nenehno spreminja. Tukaj je celotna plejada hrvaških umetnikov, navdahnjena z naravo, ustvarila svoje slike in kipe, številne umetnike pa Meneghellovi kot plemeniti, širokosrčni renesančni meceni gostijo še dandanes. S tem plemenitijo palmižansko posestvo in naravi vračajo svoj izvorni dolg. Ob opojnih vonjavah borovcev in drugih blago dehtečih rastlin, na primer sladostrastnega jasmína in nežnih lilij. Tako se od nekaj in vse do danes uživa pri Menegellovih – nepretenciozno, brez velikih gest, luksuza, prijateljsko in kulturno. www.palmizana.com

Playboyev jedilnik pri Meneghellovih

ZA DOBRODOŠLICO

domače žganje, se pravi lozovača, s travami s palmižanskega vrta (vinska rutica, sivka, lovor, rožmarin, navadna jagodičnica, ki ji Hrvati bolj čarobno rečejo maginja, brin)

PREDJED

bruskete s paradižnikom in baziliko
bruskete s paradižnikom, slanim sirom, inčuni in podobnimi dobrotami, bazilika
molov karpacho
marinirani inčuni
tunov pršut
hobotničina solata z morskim koprcom
svež ovčji sir z baziliko
polentina torta z blitvo

TOPLA PREDJED

črna rižota
špageti z domačo šalšo ali špageti pesto
palmižanska gregada

GLAVNA JED

sveže ulovljena riba na žaru
priloga – divlje zelje s krompirjem
blitva z bobom
sveža sezonska zelenjava na žaru
pohani cvetovi juke
zelenjavno-cvetna solata z vrta

SLADICA

palmižansko rogačevo pecivo z džemom iz grenkih pomaranč
pannacotta s sivkinim prelivom

2.

1. Lozovača s travami s palmižanskega vrta na terasi umetniške restavracije sredi bujnega rastja in prelestnih vonjav čaka na goste.
2. Peka sveže ulovljenih rib na žaru.
3. Tunov sušeni pršut.
4. Bruskete s paradižnikom, slaninim sirom, inčuni, baziliko.
5. Hobotnična solata z morskim koprcom.
6. Svež ovčji sir z baziliko in olivami.
7. Pohani cvetovi juke.
8. Brancin *na lešo*, se pravi kuhan, z rukolo.
9. Sveže ulovljeni tun, pečen na žaru.

5.

6.

8.

9.

HOBOTNIČNA SOLATA

Sestavine: 2 kg hobotnice, 1 čebula, poper, sol, oljčno olje, kis, rukola, paradižnik, kapre, morski kopr, limona.

Priprava: Hobotnico očistite in kuhajte eno uro. Vzemite jo iz vode, ohladite in narežite na kolobarje. Začinite s čebulo, narezano na drobno, poprom, oljčnim oljem in kisom. Dodajte morski kopr, rukolo, paradižnik, kapre in limono.

PALMIŽANSKA GREGADA

Sestavine: 0,7 kg sveže bele ribe (ššarpina, morska žaba/grdobina), 0,3 kg škampov, 0,3 kg školjk, 0,5 kg čebule, 0,5 kg krompirja, 0,2 dl oljčnega olja, 0,2 dl vina, sol, poper, peteršilj. Jed je za dve osebi.

Priprava: Krompir in čebulo narežite na debelejše kose in jih zložite v lonec. Čez to položite ribe, ššampe in školjke. Prelijte z vinom in oljem ter dodajte začimbe. Dodajte toliko vode, da le malce prekrije ribe. Kuhajte na močnem odprtem ognju 25 minut. Namesto škampov lahko uporabite tudi jastoge. Pozor, ne mešajte in ne tresite!

PALMIŽANSKI JASTOGOV BRODET

Sestavine: 0,7 kg jastoga, 0,25 kg čebule, 2 stroka česna, 0,1 l oljčnega olja, 0,1 l belega suhega vina, 0,5 l domačih pelatov, 0,5 l ribje osnove, poper, sol, pekoča paprika, peteršilj.

Priprava: Čebulo podušite, dodajte česen in pelate ter začimbe. Kuhajte 15 minut in dodajte ribjo osnovo. Nato dodajte narezanega in očiščenega jastoga. Kuhajte 15 do 20 minut na močnem ognju. Kot prilogo postrezite polento ali testenine.

Pri Meneghelllovih vam pripravijo tudi mešani brodet z jastogom, ššarpino, morsko žabo/grdobino.

PALMIŽANSKO ROGAČEVO PECIVO Z DŽEMOM IZ GRENKIH POMARANČ

Sestavine: 10 jajc, 10 žlic sladkorja, 3 žlice džema iz grenkih pomaranč, 3 žlice meda, 10 žlic mletega rogača, 10 žlic gladke moke, 1 pecilni prašek, 3 naribana jabolka, 2 dl vode, 10 žlic orehov, 10 dag rozin, 3 žlice cimeta, 3 žlice kakava, 2 dl olja.

Priprava: Vse zmešajte in eno uro pecite na 180 stopinjah Celzija.

Brezskrbno na pot!

Poletje je tu! Počitnice, izleti in potovanja nas napolnijo z energijo in poskrbijo za nove nepozabne dogodivščine. Uživajte v soncu, morju ali gorah.

SEAT Alhambra

Oblikovana je tako, da se odlično prilega vaši družini.

Tudi zares veliki, saj ponuja od 5 do 7 sedežev.

SEAT Alhambra je pravi avto za vsako pustolovščino.

Z velikim prtljajnikom, ki meri do 2.340 litrov pa poskrbi, da lahko na izlet ali potovanje vzamete vse, kar potrebujete.

Kot pri vsakem modelu SEAT, gre dinamičen in športni značaj z roko v roki z veliko mero naprednih tehnologij.

V njej boste lahko uživali s 6,5 inčnim barvnim zaslonom na dotik, sistemom Full link za povezovanje s pametnim telefonom, napredno navigacijo, električnimi drsnimi vrati, prostoročnim odpiranjem prtljajnika ter mnogimi drugimi priročnimi sistemi.

Alhambra pa ne prinaša samo udobja in zabave, temveč tudi vrhunsko varnost saj se lahko pohvali kar s petimi zvezdicami Euro NCAP.

Več o novi SEAT Alhambri na www.seat.si.

Zmagovalna kombinacija svežih sestavin

Na bencinskih servisih OMV s ponudbo VIVA sendvičev vas vsak dan pričakujemo s svežimi kulinaricnimi dobrotami. Ponudbo sendvičev pogosto osvežujemo in skrbimo, da so na meniju vedno sveže sestavine. Ena od letošnjih dolgo pričakovanih novosti je sendvič Šampion, ki je dobil ime po svoji zmagovalni kombinaciji sestavin. Ob sočno ocvrtem piščančjem fileju in hrustljavo popečeni slanini se vam bodo zagotovo poredile sline, zelena solata, svež paradižnik in mocarela pa sendviču dodajo svežino. Piko na i pričara edinstvena koktajl omaka, ki poveže vse okuse. Privoščite si sendvič Šampion na katerem koli servisu OMV s ponudbo VIVA sendvičev. Dober tek!

www.omv.si

Avto magazin je najbolj strokovna in aktualna slovenska avtomobilistična in motociklistična revija. Natančni in neodvisni testi novih avtomobilov in motociklov, poročila z mednarodnih predstavitev avtomobilskih novosti, primerjalni testi, ekskluzivne napovedi modelov, ki jih tovarne šele skrivaj pripravljajo, so le del bogate vsebine, ki jo izkušena in strokovna ekipa že leta pripravlja vsaka dva tedna. Naši novinarji in uredniki so člani žirij za evropski in slovenski

avto leta ter še številnih drugih mednarodnih avtomobilističnih žirij. V Avto magazinu seveda najdete tudi teme, povezane z vzdrževanjem vozil in s prometno varnostjo.

PLAYBOY PROMO

Abarth 595 & Co.
V ZNAMENJU ŠKORPIJONA

Udeleževanje v avtomobilskem športu je ena najpomembnejših poslovnih strategij znamke Abarth, saj so kupci tako deležni prenosa naprednih tekmovalnih tehnologij v serijska vozila.

Zmogljivost je stanje duha in drugo ime zanjo je Abarth. Znamka v majhna vozila cestnega programa prenaša bogate izkušnje iz sveta dirkanja. Za vsako ceno, na edinstven način in na željo vsako leto številnejših kupcev.

Znamka Abarth poleg serijskih vozil kupcem ponuja tudi različne komplete za povečanje motorne moči in veliko druge originalne dodatne opreme, pred časom pa so se podali tudi v motociklistični šport. Znamka Abarth sponzorira Yamahino tovarniško ekipo Movistar Yamaha, v naslednjih dveh letih pa bo tudi ekskluzivni dobavitelj vozil, ki jih bosta vozila zvezdnika karavane prvenstva MotoGP Valentino Rossi in Jorge Lorenzo.

Ideja se je leta 1949 rodila v vizionarski glavi Carla Abartha, ki je v skladu s svojim astrološkim znamenjem zasnoval vozila močnega značaja. Znak škorpiona se je naprej pojavil v logotipu, kasneje pa je postal zaščitni znak avtomobilov edinstvenih dimenzij, oblik, hitrosti in videza. Znamka Abarth je preporod doživela leta 2007 in še danes z nezmanjšano rastjo odločno vstopa v prihodnost.

Abarth 595

Paleta vozil Abarth 595 na slovenskem trgu obsega tri nivoje opreme: elaborabile, turismo in competizione, lepoteč pa je na voljo tudi kot kabriolet. Poganja ga v štirih različicah izdelan motor 1.4 T-jet, ki je srce in duša Abarthovih serijskih in tekmovalnih modelov. Tega motorja ne najdemo le pod motornimi pokrovi cestnih različic, temveč tudi v številnih pokalnih dirkalnikih, ki nastopajo v serijah Trofeo Abarth, nemški ADAC Formel 4 in italijanski Formuli 4.

Dirkaška DNK

Električno servokrmiljenje s funkcijo sport poudari športne vozne zmogljivosti vozila volan postane bolj tog, skrajša se čas prestavljanja in motor postane odzivnejši. Odličen oprijem, obvladovanje vozila, večjo stabilnost in večje udobje v vožnji omogočajo amortizerji z ventilom FSD. Ta prilagaja pretok olja glede na frekvenco, s katero se raztegujejo in krčijo amortizerji. S spreminjanjem podlage, po kateri vozimo, se spreminja tudi odzivnost samih amortizerjev. Zavorni sistem z izboljšano porazdelitvijo pritiska med zavornimi ploščicami in rotorjem ter s sistemom za hitrejše odvajanje toplote, ki nastane pri zaviranju, zagotavlja veliko učinkovitost in izboljša odzivnost vozila med zaviranjem. K temu največ pripomorejo plavajoči zavorni koluti in večje čeljusti. Abarth 595 da že v svoji vstopni različici veliko na varnost in poleg tega ponuja bogato serijsko opremo: sedem varnostnih blazin, kontrolo prenosa navora TTC, hlajenje prednjih zavornih kolutov, dvojno izpušno cev, lita platišča R16, usnjen volan in prestavno ročico, klimatsko napravo, tipala za parkiranje zadaj, športne sedeže in seznama s tem še ni konec. Izpušni sistem Record Monza (serijsko pri nivoju opreme competizione, na voljo tudi kot dodatna oprema) z dvojnimi načinom delovanja izboljša zvok motorja nad 4000 vrtljaji na minuto. Sistem z mehanskim dvosmernim ventilom, vstavljenim v zgornji del izpušne cevi, optimizira in izboljša krivuljo izpušnega protitlaka ter omogoči optimizacijo navora in moči v ovinkih. Močan in agresiven zvok je zaščitni znak Abarthovih avtomobilov!

Carlu Abarthu je uspelo premagati zna-
ni vlak Orient Express na 1300 kilomet-
rov dolgi progi med Dunajem in Osten-
dom, dokler se po hudi nesreči v
Ljubljani s prizorišča motociklističnih
dirk ni dokončno umaknil in se preselil
v Italijo kot Carlo Abarth.

Bleščeča zgodovina

Kdo je Carlo Abarth

Ustanovitelj znamke, ki si je ime in ugled pridobila na avtomobilskih dirkah in s pre-
delavami serijskih vozil, se je rodil leta 1908 na Dunaju kot Karl Abarth. V mladosti
je dirkal z motocikli, bil izjemno uspešen in pri svojih enaindvajsetih je že ustvaril
prvi motocikel z znakom Abarth. Po nesreči na dirki v Lienzu je moral opustiti moto-
ciklistične dirke, vendar ga je želja po tekmovalstvu prignala na dirke motociklov s
prikolicami. Krajši čas je bil zaposlen kot športni direktor dirkalnega moštva tovarne
Cisitalia. Po zaprtju tovarne leta 1949 je s pomočjo Armanda Scagliarnija prevzel
premoženje podjetja Cisitalia in 31. marca 1949 v Bologni ustanovil podjetje Abarth
& Co. Carlovo astrološko znamenje škorpion je bilo izbrano za logotip podjetja.

Squadra Abarth

Z nakupom podjetja je Abarth prevzel tudi lastništvo petih športnih vozil 204 (dva do-
končana modela spider ter tri nedokončane modele), enoseda D46 in številne nado-
mestne dele. Modele 204 so takoj preimenovali v abarth 204A. Nastala je paleta
športnih avtomobilov znamke Abarth, s katerimi so sodelovali na dirkah. Poleg Guida
Scagliarnija so bili v ekipi dirkačev Squadra Abarth tudi Tazio Nuvolari, Franco Corte-
se in Pier Taruffi. Razvpiti Tazio Nuvolari je nazadnje tekmoval z modelom Abarth
204A in 10. aprila 1950 zmagal na gorski dirki Palermo-Monte Pellegrino.

Dodatki za večjo zmogljivost

Poleg dirkanja je bila glavna dejavnost tovarne načrtovanje in izdelovanje dodatkov,
ki so izboljšali zmogljivosti avtomobilov. Proizvajali so dodatno opremo in prilagojene
nadomestne dele, predvsem izpušne sisteme in dušilce za vozila Fiat, Lancia, Cisita-
lia in Simca. Leta 1950 je Abarth izdelal dirkalni izpuh za modele D in LD vozil Lam-
bretta. Originalni izpušni sistemi Abarth LD so postali zbirateljski primerki velike vred-
nosti, model Lambretta pa je v petdesetih letih 20. stoletja osvojil številne hitrostne
rekorde v kategoriji motociklov razreda 125 kubičnih centimetrov, pri čemer gre za
sluga prav izpuha, ki ga je Abarth razvil posebej zanj.

Deset tisoč zmag

V šestdesetih letih 20. stoletja je bil Abarth uspešen na cestnih in gorskih hitrostnih dir-
kah, predvsem v razredu 850 in 2000 kubičnih centimetrov, v konkurenci z modeloma
porsche 904 in ferrari dino. Hans Hermann je bil tovarniški voznik v letih 1962 1965 in
leta 1963 s Teddyjem Piletom zmagal na 500 kilometrov dolgi dirki na Nürburgringu.
Zmage in rekordi iz tega obdobja so za vedno zapisani v zgodovino avtomobilizma,
ime Abarth pa je postalo sinonim za hitrost, pomembnost in predelave. Z inovativnimi
rešitvami je postal vodilni svetovni proizvajalec predelanih izpušnih sistemov. Med leto-
ma 1956 in 1971 so vozila Abarth zmagala na vsaj deset tisoč dirkah. Rekord je bil
postavljen leta 1967, ko je škorpionu uspelo nanizati skupno kar 800 zmag!

Abarth postane dirkalni oddelek skupine Fiat

Carlo Abarth je 31. julija 1971 podjetje prodal podjetju Fiat, Abarth pa je postal dirka-
ški oddelek skupine Fiat pod vodstvom Aurelia Lampredija. Abarth je pripravljali reli
vozila podjetja Fiat, tudi modela fiat 124 abarth rally in 131 abarth. Deset let kasneje
je dirkaški oddelek Abarth & Co. prenehal poslovati, zamenjalo ga je podjetje Fiat
Auto Gestione Sportiva; oddelek matičnega podjetja, specializiran za dirkalne pro-
grame, ki je bilo ob koncu tisočletja spremenjeno v Fiat Auto Corse S.p.A. Nekateri
serijski modeli, ki jih je proizvajal Fiat ali njegove podružnice Lancia in Autobianchi,
so nosili značko Abarth, med njimi autobianchi A112 abarth, popularni mali mestni
dirkalnik, ki je bil lahek in cenovno dostopen.

Obujeno ime Abarth

V osemdesetih letih 20. stoletja se je ime Abarth uporabljalo v glavnem za oznako
vozil velikih zmogljivosti. Na začetku 21. stoletja je Fiat uporabljal znak Abarth za
označevanje nivoja opreme posameznih modelov. Prvega februarja 2007 je bil Abarth
spet ustanovljen kot zasebno podjetje Abarth & C. S.p.A., prva predstavljena modela
sta bila abarth grande punto in abarth grande punto S2000.

Nataša Naneva, ki krasi naslovno speciala Sanjska dekleta, in fotograf Aleš Bravničar.

Sanjska Aida Muratović

Zabava ob 15-letnici Playboya Slovenija

Ob 15-letnici Playboya Slovenija je izšel special Sanjska dekleta!

Na predvečer meteorološkega poletja smo se zbrali v Kristalni palači na terasi vrhunske **RESTAVRACIJE diVINO** ter v družbi izbranih gostov in številnih Playbojevih sanjskih deklet, ki so se radostno spogledovale z osvetljenim poskočnim supermalčkom znamke **ABARTH**, nazdravili ob 15-letnici slovenskega Playboya. Zabava je lebдела na zvokih plesne glasbe in nepozabne **NINE PUŠLAR**. Uživali smo v okusih premium **COCKTE BLACK TONIC**, ki smo jo sreballi iz skrivnostnih črnih stekleničk, vročerkvni so se hladili s pivom **PAULANER**, številni uživali v cvetlici žlahtne kapljice **VINAKOPER** in v koktajlu **JOHNNIE WALKER** z novo brezalkoholno osvežilno pijačo **SENSATION**. Za lakoto so s specialitetami poskrbeli v diVinu. Ob prisotnosti **OLIMPIJSKEGA KOMITEJA SLOVENIJA** smo se razgreto pogovarjali tudi o bližnjih olimpijskih igrah v Rio de Janeiru. Nekateri so se razvajali se-deči na luksuznih zofah **UNOPIU**. Avtomobil znamke Abarth smo dvig-

nili na teraso z močnim dvigalom podjetja **ŠUŠTERŠIČ**. Ob 15-letnici smo seveda nazdravili naši posebni številki, **SPECIALU SANJSKA DEKLETA**, ki je izšla prav na dan zabave in vas čaka pri vašem najbližjem prodajalcu revij. V specialu smo zbrali 32 sanjskih slovenskih deklet, kar je izbor od vseh 120, kolikor jih je fotograf **ALEŠ BRAVNIČAR** v pretekli dekadici predstavil našim bralcem in bralkam v priljubljeni rubriki na začetku revije. Božanska **NATAŠA NANEVA**, ki krasi naslovno posebne izdaje, se je uredniku Playboya **BORUTU OMERZELU** in fotografu Alešu Bravničarju pridružila pred mikrofonom in radostno povabila dekleta, da morajo nujno, če tega še niso, izkusiti čudovito izkušnjo članstva med Playbojevimi sanjskimi lepoticami. Urednik in Aleš sta Nataši podarila velikanski šopek vrtnic konceptne cvetličarne **BOX OF LOVE**. Enak šopek je od urednika prejela tudi prelestna Nina Pušlar. Goste je razvajal tudi **L'OCCITANE**.

Na zabavo so prišla številna Playbojeva sanjska dekleta.

Andrej Hiti, vodja restavracije diVino, s svojo uigrano ekipo

Nina Pušlar s skupino nam je s svojim čutnim glasom pripravila nepozaben večer.

Premium cocktail black tonic je odžejala številne goste.

Urednik Playboya v družbi z vodjo zajič Samanto Šabič ima pač sanjsko službo, urednik Avto magazina in Plugin Magazina Dušan Lukič (desno) pa se z njim strinja.

Prelestna Ula Furlan

Gaber Keržnik, brez katerega slovenski Playboy ne bi bil to, kar je.

Novinarka Neja Drozg (levo) s prijateljico uživa v dvosedu Unopiu.

Tomaž in Maja Drozg, glavna stebra hiše Adria Media Ljubljana

Nataša Naneva je prejela vrtnice konceptne cvetličarne Box of Love.

Andrej Hiti, vodja diVina, z urednikom Playboya

Urednik Playboya Borut Omerzel s svojo izvršno urednico Tino Torelli

Tudi predsednik uprave Adria Media Ljubljana Tomaž Drozg (desno) je zelo zadovoljen s specielom Sanjska dekleta.

Minister za zdravje opozarja: Prekomerno pitje alkohola lahko škoduje zdravju!

Gostje so uživali v družbi Mis zemlje Laure Škvor in odličnega avtomobila znamke Abarth ter se razvajali z L'Occitanovo vrhunsko francosko kozmetiko iz naravnih sestavin.

Takole je dvigalo podjetja Šušteršič z lahkoto dvignilo Abarthovega poskočnega na teraso diVino.

Cockta black tonic sta nam stregli mični gospodični.

Od leve: urednica revije Nova Nina Keder, urednica revije Lady Anja Kontrec, Alexander Lipovšek, direktor regije Adriatica, urednica revije Lea Sandra Bratuša, uredniška direktorica založniške hiše Adria Media Ljubljana Meta Kač in urednica revije Story Ilona Penzeš

David Stropnik se je tako vživel v pogovor, da mu je pivo znamke Paulaner hladilo zadnjo plat.

Karin Škufca v udobju vrhunske sedežne garniture znamke Unopiu

Petnajstletnico Playboya smo praznovali na terasi restavracije diVino, ki je doma v Kristalni palači ljubljanskega BTC-ja.

Na zabavi smo se odžejali tudi s koktajlom Johnnie Walker z novo brezalkoholno osvežilno pijačo Sensation.

BODI DEL OLIMPIJSKEGA UTRIPA

Z URADNIMI SLOVENSKIMI
OLIMPIJSKIMI IZDELKI

PRODAJNA MESTA:
PETROL, MERCATOR,
OLYMPIC.SI
#RIOVNAS

Novi Tiguan. Vznemirljivo inovativen.

Novi Tiguan z odličnimi voznimi lastnostmi in naprednimi sistemi je idealen sopotnik za nova doživetja. Nova oblikovna zasnova poudarja športnost in eleganco, obenem pa se njegova zunanost ponaša z vrsto markantnih detajlov. Številni asistenčni sistemi, sodobne tehnologije in raznolike povezljivostne rešitve med vsako vožnjo zagotavljajo še višjo raven udobja, prinašajo nove možnosti in odpirajo vrata v svet novih doživetij.

Volkswagen

Emisije CO₂: 170–123 g/km. Kombinirana poraba goriva: 7,4–4,7 l/100 km. Emisijska stopnja: EURO 6. Emisije NO_x: 0,0519–0,0183 g/km. Število delcev: 0,000117–0,000005 x 10¹¹. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Na sliki je model Tiguan z opcijsko opremo R-Line. Slika je simbolna. Porsche Slovenija d.o.o., Bravničarjeva 5, 1000 Ljubljana.